Receb
1437

tevhid

"Tağuta kulluk etmekten kaçınıp, Allah'a yönelenlere müjde vardır..." (39/Zümer, 17)

Aylık İslami Eğitim Dergisi | MAYIS 2016 | YIL: 5 | SAYI: 49 | FİYATI: 5 ₺ | ISSN: 2148-4635

يَٓا اَيُّهَا الَّذينَ اٰمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ

"Ey iman edenler, (Düşmana karşı her türlü) tedbirinizi alın..."
(4/Nisa, 71)

BAŞYAZI'13

İslam Ümmetine Açılmış HAÇLI SAVAŞININ KODLARI

YouTube KANALIMIZI ZİYARET ETTİNİZ Mİ?

youtube.com/c/tevhiddersleriebuhanzalahoca

İslam Ümmetine Açılmış Haçlı Savaşının Kodları

RECEB 1437
MAYIS '16 SAYI: 49

بسم الله الرحمن الرحيم

Allah'a hamd, Rasûlü'ne salât ve selam olsun...

Tarafların isim, konum, bölge ve güç dengeleri değişse de iman ile küfür, tevhid ile şirk, hak ile batıl arasında çekişme ve husumet hep var olmuştur ve olacaktır da.

Yaşadığımız şu çağda en açık ve acımasız hâlini müşahede ettiğimiz bu çekişme, insanlığın sonu olan kıyamete doğru iyice şiddetlenecek; Müslümanlar büyük sıkıntılar çekecek olsa da akıbet müttakilerin olacaktır. İman ve küfür arasındaki bu çekişmenin sonuçlarından emin olsak da sonuca göre değil içinde bulunduğumuz ana göre değerlendirmeler yapmak ve kutlu İslam müdafaasına her şeyimizle katkıda bulunmak zorundayız.

Çünkü İslam'a savaş açan modern haçlıların kendi aralarında çok ciddi ihtilaflar olmasına rağmen, Hristiyanlığın farklı mezheplerini temsil eden, birbirlerini din dışı kabul eden mezhepler ve ekonomik-siyasi anlamda menfaatleri çatışan ülkelerin, İslam'a yönelik savaşta tek safta durduklarını ve aralarında var olan anlaşmazlıkları bu savaşta yan yana durmaya engel saymadıklarını görmekteyiz. Savaştıkları toplumların farklılıklarını ön plana çıkaran, kendi aralarındaki farklılıkları ısrarla gizleyen asrımızın insi şeytanlarının bunu bir strateji olarak uyguladıkları bir gerçektir.

Ayrıca Batı bu savaşı verirken sadece askerî olarak Müslümanlara saldırmıyor. Savaşın sonuç alması ve tüm dünyada haçlı ordularının egemenliğini tesis etmek için her alanda savaşıyor.

Bütün İslam alemine savaş açmış bulunan Yahudi-Batı dünyasının bu savaşta nasıl bir yol izlediğine dair bazı başlıkların aydınlatıcı olacağı ve *'Modern Haçlı Savaşına'* muhatap İslam'a müntesip yapılara bir hatırlatma ve fayda sağlayacağı ümidiyle bu ayki yazımızı bu konuya ayırdık.

Selam ve Dua ile...

Editör

İÇİNDEKİLER

teuhid
Aylık Dergi
Receb 1437
Mayıs 2016
Sayı: 49
Fiyatı: 5₺

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü:
Abdullah DEMİR
Yayın Türü:
Yaygın Süreli
Reklam ve Abonelik:
info@tevhiddergisi.net
www.tevhiddergisi.net
Adres: Kirazlı Mh. 1 Sk. No: 21/A
34210 Bağcılar/İSTANBUL
Abonelik için: 0 545 762 15 15

Yazışma Adresi: Abdullah DEMİR
Güneşli Merkez Postane P.K. 51
Bağcılar/İstanbul
Basım: Step Matbaacılık
Göztepe Mah. Bosna Cad. No: 11
Mahmutbey-Bağcılar/İstanbul
Tel : 0 (212) 446 88 46
Dergi İçerisinde Yer Alan Yazılardan İlgili Yazar Mesûldür.
Kaynak Gösterilerek Alıntı Yapılabilir.

Satış Noktaları

İstanbul: Tevhid Kitabevi, Hürriyet Mh. Cumhuriyet Cd. No: 3 Bağcılar/İSTANBUL | 0 (545) 762 15 15
Bursa: İkra Kitabevi, İlahiyat Fak. Karşısı Fethiye Mh. Kırlangıç Sk. No:17 Nilüfer/BURSA | 0 (532) 138 02 42
Diyarbakır: Tevhid Kitabevi, Kaynartepe Mh. Gürsel Cd. No: 90/A Bağlar/DİYARBAKIR | 0 (541) 857 34 20
Konya: Tevhid Kitabevi, Sarıyakup Mh. Burhandede Cd. No: 28/A Karatay/KONYA | 0 (553) 513 48 48

İrtibat Büroları

MERKEZ: Kirazlı Mh. 1. Sk. No: 21/A Bağcılar/İSTANBUL
Büro 1: Güvercin Tepe Mh. Fatih Cd. No: 209 Başakşehir/İSTANBUL
Büro 2: İsmetpaşa Mh. 90. Sk. No: 4 Sultangazi/İSTANBUL
Büro 3: 5 Nisan Mh. 749. Sk. No: 5 Bağlar/DİYARBAKIR
Büro 4: Sarıyakup Mh. Karaman Cd. No: 81/A Karatay/KONYA
Büro 5: Bahçıvan Mh. Sıhke Cd. Karatekin Sk. Yavuz Canlı Apt. Kat: 2 (Erçek Durağı Karşısı) Tuşba/VAN
Büro 6: Bağlarbaşı Mh. Nilüfer Cd. Fırın Sk. No: 4 Osmangazi/BURSA
Büro 7: Kazım Karabekir Mh. 2061 Sk. No: 18 Etimesgut/ANKARA

EBU HANZALA

Tağutların Kıskacında Tasavvuf

Muvahhidler tasavvufa sadece şirk ve bidat nazarıyla bakmamalı, küresel ve yerel tuğyanın elinde insanları sistemlere ve tağutlara kullaştırma projesi olarak görmelidirler. Onların ağına düşmüş insanların uyanması için çabalamalıdırlar.

Allah'ın Adıyla...

Âlemlerin Rabbi olan, insanları ve cinleri sadece kendisine ibadet etsinler diye yaratan, her kavme '*Allah'a kulluk edin, tağuttan uzak durun'* diye elçi gönderen Allah'a hamd olsun.

'Allah'a ibadet edilsin, O'na şirk koşulmasın' diye kıyametten önce kılıçla gönderilen, yeryüzünü, ekini ve nesli ifsad eden mütekebbir tağutların korkusu, mustazafların ve mazlumların umudu olan Rasûl'e salât ve selam olsun.

Allah *subhanehu ve teâlâ* insanı sadece kendisine kulluk etsin diye yaratmıştır. Bunun gerekliliğini insanın özüne/fıtratına kodlamış ve insanı bu bilgi üzere yeryüzüne göndermiştir. Fıtratın sesine kulak veren ve fıtratı destekleyen semavi çağrıyı takip eden muvahhidler yeryüzünü tevhid ve salih amelle imar etmişlerdir. Ancak bunların azınlıkta olduğu da bir hakikattir. Çoğunluk, fıtratlarında varolan imanı küfürle örtmüş, teslimiyet duygusunu şirkle kirletmiş, zan ve hurafenin peşinde arzularını/hevasını tatmin ederek yeryüzünü şirk ve masiyetle harap etmiştir.

Hevasını ilah edinen bu insanlar arasından bir zümre bununla yetinmemiş, beşer olmanın tüm sınırlarını çiğneyip, insanların kendilerine kulluk etmesini istemiştir. Haddini aşan bu tağutlar, yeryüzünün otoritesinin kendilerinde olduğunu, mülkün onlara ait olduğunu, gaybın ve insanlara faydalı olan bilginin onlarda olduğunu iddia etmişlerdir. İnsanları akla ve fıtrata ters olan bu duruma inandırmak ve boyun eğdirmek için türlü yollara, hilelere başvurmuşlardır.

Gece-gündüz insanlara tuzaklar kurmuş,[1] Allah'ın onlara ihsan ettiği mülkü kullanarak insanları aldatmış ve köleleştirmiş,[2] insanları Allah'a

1. *"Za'fa uğratılanlar da büyüklük taslayanlara: 'Hayır, siz gece ve gündüz hileli düzenler (kurup) bizim Allah'ı inkar etmemizi ve O'na eşler koşmamızı bize emrediyordunuz.' dediler." (34/Sebe, 33)*
2. *"Firavun, halkını küçümsedi ve hiçe saydı, onlar da körü körüne*

kulluktan çevirmek için servetlerini harcamış,[3] sihirbazlar edinip insanları uyuşturmuş,[4] onları sınıflara ayırarak güçsüzleştirmiş,[5] onlara asli vazifelerini unutturmuş, boşluk kabul etmeyen tabiatlarına tağutlara kulluk etmeleri yönünde telkinde bulunmuşlardır. Günümüzde *'Tağutlara kulluğun modern mabedleri'* olan zorunlu eğitim ve medya aracılığıyla yapılan bu telkin, Allah Rasûlü gelinceye kadar farklı suretlerde açığa çıkmış, insanların dünya ve ahiret saadetlerini ifsad etmiştir. Her Peygamberin mücadele ettiği tağutlar, Allah Rasûlü'yle beraber en korkulu dönemlerini yaşamışlardır. Belli bir kavme gönderilen Peygamberlerin mücadelesi kendi toplumlarıyla sınırlıyken tüm insanlığa gönderilen Muhammed *sallallahu aleyhi ve sellem* ile beraber tevhidi mücadele alemşumul bir boyut kazanmıştır. Mekke'den yükselen çağrı sadece Mekke'nin dağlarında değil, Bizans ve Kisra saraylarında, Afrika kabilelerinde, Himalaya'da, Horosan'da, Çin seddinde yankılanmıştır.

Dinî ve dünyevi tüm tuğyanın karşısında duran Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* Rabbinin şu vaadiyle müjdelenmiştir:

"Müşrikler istemese de O dini (İslam'ı) bütün dinlere üstün kılmak için elçisini hidayetle ve hak dinle gönderen O'dur." [6]

Yirmi üç yıl gibi kısa bir sürede bu müjde tahakkuk etmiş, raşid halifeler döneminde tevhid dünyanın gündemine mührünü vurmuştur. Yeryüzünün tüm mütekebbir ve tağutları İslam ordularının topraklarına gireceği günün kabusuyla yaşamaya başlamıştır. Mazlumlar için yeni bir umut belirmişti. Yöneticilerin beş vakit namazda halkla saf tuttuğu, dileyenin yöneticiye derdini anlatabildiği, yöneticilerin İslam kadılarına şikayet edilebildiği, zekat dışında kimsenin malının alınamadığı, zekat mallarının bölgeden çıkarılmadan o bölgenin fakirlerine dağıtıldığı, Halife Ömer'in *radıyallahu anh* oğlunun dahi işlediği suçtan dolay cezalandırıldığı, işlerin bir aileye değil ehil olana tevdi edildiği, İslam'ı kabul edenlerle kan davası güdülmeden kardeş olunduğu, kabul etmeyenin zimmi hukukuna bağlı kaldığı sürece can, mal, namus ve din emniyeti İslam devleti tarafından korunan bir güneş doğuyordu dünyaya.

İnsanlar bunca güzellik karşısında kendilerinden hiçbir ücret istemeyen, sadece *'İnsanları kula kulluktan kurtarıp insanların Rabbine kul yapmaya, dinlerin zulmünden İslam'ın adaletine, dünyanın darlığından ahretin genişliğine'* çağıran İslam davetçilerine icabet ettiler. Tağutların sanat, spor, felsefe, eğlence, sihir ve çeşitli saptırma yolları İslam'ın kutlu çağrısı ve orduları karşısında hükümsüz kalmıştı.

Tarihin seyrini değiştiren bu kutlu davet, ilginç gelişmelerin yaşanmasına da sebep oluyordu. Farklı dinlere müntesip toplumlar İslami yönetimlere haber yollayıp, dindaşlarının zulmünden kurtarılmayı ve İslam hakimiyeti altında yaşamayı talep ediyordu.

Tarihin seyrini değiştiren bu kutlu davet, ilginç gelişmelerin yaşanmasına da sebep oluyordu. Farklı dinlere müntesip toplumlar İslami yönetimlere haber yollayıp, dindaşlarının zulmünden kurtarılmayı ve İslam hakimiyeti altında yaşamayı talep ediyordu.

İslam'ın saadet asırları böyle devam ederken, övülen ilk üç kuşağın sonlanmasıyla yeni bir akım başladı. İslam'ın içinden çıkan, İslami kavramları kullanan ancak elde ettiği neticelerle İslam'la hiçbir ilgisi bulunmayan mistik bir yöneliş, insi ve cinni şeytanların da etkisiyle kısa sürede yayıldı.

Ahiretin dünyadan daha önemli olduğunu, Müslümanın ahiret merkezli bir hayat yaşamasını savunuyorlardı. Söyledikleri haktı. İslam'ın dünya-ahirete dair öğretilerini topluma hatırlatıyorlardı. Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* elçileri de aynısını yapmıştı. Tevhid davetiyle beraber en fazla dillendirdikleri konu ahiretin dünya hayatının merkezine alınmasıydı.

---

ona itaat ettiler. Çünkü günahlarla yoldan bütün bütün çıkmış bir topluluk idiler." (43/Zuhruf, 54)

3. *"İnkar edenler mallarını, Allah'ın yolundan alıkoymak için harcarlar ve harcayacaklar da. Sonra bu onlar için yürek acısı olacak, sonra yenilecekler ve inkar edenler cehenneme sürüleceklerdir." (8/Enfal, 36)*
4. *"(Musa:) 'Siz atın' dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular." (7/Âraf, 116)*
5. *"Gerçek şu ki, Firavun yeryüzünde (Mısır'da) büyüklenmiş ve oranın halkını birtakım fırkalara ayırıp bölmüştü; onlardan bir bölümünü güçten düşürüyor, erkek çocuklarını boğazlayıp kadınlarını diri bırakıyordu. Çünkü o, bozgunculardandı." (28/Kasas, 4)*
6. *9/Tevbe, 33*

"Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik) Böylece dedi ki: 'Ey kavmim, ***Allah'a kulluk edin ve ahiret gününü umud edin*** *ve yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın.' "* [7]

Önemli bir sorun vardı. Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* ümmetini bu hakikatlere davet ediyor ve bu ahlak üzere onları terbiye ediyordu. Ashab bu öğretilerden sonra İslam'ı yaymak için dünyanın dört bir yanına dağılıyor, cepheden cepheye at koşturuyor, göz kamaştıran servetleri Allah yolunda infak ediyorlardı. Ashab bu öğretilerle İslam'ın izzetine izzet katıyor, '*gecenin abidleri gündüzün süvarileri'* namıyla zalimlerin kalbine korku salıyordu. Tasavvuf ehliyse bu öğretilerden sonra cumayı ve vakit namazlarını terk ediyor, mağaralarda inzivaya çekiliyor, açlığın ve yalnızlığın doğal sonucu olan halisunasyon aleminde keşfe ve keramete eriyordu(!)

İslam ümmetinin ilme ihtiyacının olmadığını, ilmin toplumu hakikatten uzaklaştırdığını söylüyorlardı. *'Eğer Allah bir kul için hayır dilerse onu fakihlerin ilminden korur, sufilerin meclislerine sevk eder'* diyorlardı[8]. Hızını alamayanlar hocalardan öğrenilen ilmin ilim olmadığını, asıl ilmin vasıtasız bir şekilde Allah'tan alındığını söylüyordu. *'Bizim nezdimizde bir insanın ilim makamında kemale ermesi, ilmini nakil ve şeyh olmadan Allah'tan almasıyla mümkündür. İlmini nakil ve şeytandan alanın ilmi Allah ehlinin yanında ma'luldur…'* [9]

İlim ehlini küçümsemek için *'Sizin ilminiz ölülerden, bizimkiyse hiç ölmeyen El-Hayy olandandır'* ya da *'Size falan falancadan haber verdi. Bizeyse kalbimiz Rabbimizden'* diyerek tasavvuf repliğini tekrarlıyorlardı.

Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* ashabını ilme teşvik ediyor,[10] Müslümanların bulunduğu yerlerde mescid inşa edip, hocalar tayin ediyor ve bu mekanları medreseye dönüştürüyordu. Kendisini ziyarete gelenlere hususen hatırlatıyordu *'Bu söylediklerimi ezberleyin ve geride olanlara öğretin…'* [11]

Onlar ise Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* faydalı ilimle medeniyetler sahnesine çıkardığı ümmeti, cehalete çekiyor, açlık ve yalnızlık ürünü olan şeytani fısıltıların peşinde sürüklüyorlardı.

Bir önceki yazımızda örnekleriyle anlattığımız gibi, putperestlikten kurtulmuş bir ümmetin kalbini kabirlere, bezlere bağlıyor; kendine faydası olmayan ölülerin sıkıntı anında ümmete fayda vereceğini iddia ediyorlardı.

Nefisle mücadele büyük, Allah yolunda kıtal küçük cihaddır diyorlardı.[12] Allah ve Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem 'Allah katında en büyük derece'* dediği cihadı[13] ümmetin gözünde basitleştiriyor,

---

7. *29/Ankebut, 36*
8. *Tabakatu'l Kubra, 1/84*
9. *Tabakatu'l Kubra, 1/5*
10. *"Kim ilim öğrenmek için bir yola çıkarsa, Allah ona bu sebeple cennete giden yolu kolaylaştırır. Melekler, hoşnutluklarından dolayı ilim öğrenmek isteyenlere kanatlarını gerer (serer)ler. Sudaki balıklara varıncaya kadar yer ve gök ehli, alim kişinin bağışlanması için Allah'a yalvarırlar. Alimlerin, abide (ibadet edene) üstünlüğü, (parlaklık, görünürlük ve güzellik bakımından) ayın diğer yıldızlara olan üstünlüğü gibidir. Kuşkusuz alimler Peygamberlerin vârisleridir. Peygamberler miras olarak ne altın ne de gümüş bırakmışlardır; onların bıraktıkları yegâne miras ilimdir. Dolaysıyla kim onu (ilmi) alırsa büyük bir pay almış olur." (Ebu Davud, 3641; Tirmizi, 2682.)*

    "Kim benim şu mescidime sadece ilim öğrenmek veya öğretmek için gelirse Allah yolunda cihad eden mertebesindedir." (İbni Mace, 227)

11. *Buhari, 53; Müslim, 17.*
12. *Bir sefer sonrasında Allah Rasulü'nün sallallahu aleyhi ve sellem 'Şimdi küçük cihaddan büyük cihada döndük. Büyük cihad nefisle yapılan cihaddır' dediğine inanır sofiler. Bu söz teknik açıdan incelendiğinde hadis olmadığı anlaşılır.*

    — Molla Aliyu'l Kari 'Esrau'l Merfua fi'l Esbabi'l Mevdua' adlı eserinde şöyle der: 'Hafız bin Hacer el-Askalani derki: Bu, insanların dilinde meşhur olmuştur. İbrahim İbni Uble'nin sözüdür… Derim ki (Molla Aliyyu'l Kari:) bu hadisi İhya kitabında zikredilmiştir. Iraki hadisi Beyhaki'ye nispet eder ve isnadının zayıf olduğunu söyler. (1/206)

    — İmam Zeylai 'Tahricu'l Ehadisi'l Keşşaf' adlı eserinde: Gerçekten 'Ğarib' bir rivayettir. (2/395)

    — İbni Teymiyye 'Mecmuu'l Fetava' eserinde: Aslı yoktur. Allah Rasulü'nün sözleri hakkında marifet sahibi olanlardan kimse bu sözü Allah Rasulü'nün sözü ve fiili olarak nakil etmemiştir. Kafirlerle cihad en büyük amellerdendir. (11/197)

    — Muhammed bin Tahir el-Fetteni 'Tezkiretu'l Mevduat' eserinde şöyle der: Zayıftır. (1/191)

    — İbni Receb el-Hanbeli 'Camiu'l Ulumi ve'l Hikem' eserinde: İbrahim bin Uble'ye ait olan bu söz Cabir'den ***zayıf bir senetle*** *merfu olarak da nakledilir. (1/489)*

13. *İnanan, hicret eden ve Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihad*

beldeleri istila etmiş namusa, mala ve cana el uzatmış düşman karşısında halvet ve inzivayla zafer kazanacaklarını düşünüyorlardı. Bu inanış biçimi mücahid bir ümmeti düşmanları karşısında pasifleştirmiş, tüm insanlığa rahmet ve kurtuluş olarak gönderilmiş, Allah'ın yeryüzünde şahidleri olan bir topluluğu kendi nefisleriyle uğraşan psikolojik birer vakıa hâline getirmişti. Nefsini ıslah etmek için bu yapılara giren insanlar vesveseli, olmayan sesleri işiten, rüyaların peşinde ömür tüketen hastalıklı meczuplara dönüşüyordu.

Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem 'Benim sünnetimden yüz çeviren benden değildir'* dediği uyku, yemek ve evlilikten el çekmeyi murid için olmazsa olmazlardan kabul etmiş, bu sünnetleri icra edenin kalbinde Allah'tan *subhanehu ve teâlâ* gayrısına taalluk olacağından bunu kınamışlardır. Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* oluşturmak istediği fıtrata uygun yaşayan bu mutedil ümmeti, Budizm ve ruhbanlığın sapmışlığına mahkum etmişlerdi.

İnsanı kader ve şeriat dengesiyle yeryüzünün vârisi kılan, yine bu dengeyle elde ettikleriyle şımarmasına, kaybettikleriyle üzülüp ümitsizliğe düşmesine engel olan İslam'ın karşısına, putperest kavimlerden aldıkları şeriatsız kader anlayışını yerleştirmişlerdir. *'Başımıza gelen her şey Allah'ın dilemesidir'* diyerek sureten haktan söz söylemiş *'Buna razı olmalıyız'* diyerek Allah'a yapılacak en büyük iftirayı yapmışlardır. Oysa başımıza gelenlerin Allah'tan olduğu bir hakikattır. Ancak başa gelen her durum için şeriatın bir kanunu vardır. Kimisi için sabrı kimi için şükrü, kimi zaman karşı koyup cihad etmeyi, kimisinde hakkın dili olup hakka şahitlik etmeyi emreder. Sadece kadere razı olup oturmayı ve öylece beklemeyi değil.

Şeriatsız kadercilik projesiyle, iradesiz, çaresiz, tükenmiş ve ümitsizlik içinde bir toplum oluşturmuşlardır.

Bu hâliyle İslam ümmetini uyuşturan tasavvufi hareketler, tağutların yeni oyunu hâline gelmişlerdir. İslam'a ve Müslümanlara karşı düşmanca tutum içinde olan ve yüzyılların intikamıyla tutuşan Haçlılar ve insanlık tarihinin en ciddi krizlerinden olan Moğollar yeryüzünü ifsad ederken tasavvufu bir hile olarak kullandılar ve kullanmaya devam ediyorlar. Uyuşturma, iradesizleştirme ve teslimiyetçi ruhuyla tasavvuf; ya İslam topraklarını işgale zemin hazırlamış ya da hilafeti saltana çeviren zalim yöneticilerin elinde siyasi bir oyuncak hâline gelmiştir.[14]

İslam'a ve Müslümanlara karşı düşmanca tutum içinde olan ve yüzyılların intikamıyla tutuşan Haçlılar ve insanlık tarihinin en ciddi krizlerinden olan Moğollar yeryüzünü ifsad ederken tasavvufu bir hile olarak kullandılar ve kullanmaya devam ediyorlar.

Hicri 6. asır itibariyle İslam alemini işgal eden Moğol/Tatar musibetinde İslam ümmetinin hâli akıl alır gibi değildi. Cihad ve davet ümmeti oluşuyla dünyanın en ücra köşelerine ulaşan İslam toplumu, Tatar saldırıları karşısında ölünün ğassala teslim oluşu gibi teslim olmuştu. Bu teslimiyeti İbnu'l Esir'den dinleyelim:

'… 618 yılında Azerbaycan'ı ele geçirdiler. Kadın, çocuk, yaşlı demeden insanları kıyımdan geçirdiler. Öyle ki hamile kadınların karınlarını deşiyor ve cenin hâlindeki çocukları öldürüyorlardı. ***Onlardan biri, içinde bir topluluk olan yere giriyor, o topluluğu son adama kadar öldürüyordu. İçlerinden biri dahi elini uzatmıyordu.****'* [15]

eden kimselere Allah katında en büyük dereceler vardır. İşte kurtulanlar onlardır. (9/Tevbe, 20)

"Ey Allah'ın Rasûlü! Allah yolunda yapılan cihada hangi amel denk olur? diye sordular. 'Ona güç getiremezsiniz dedi!' Soruyu soranlar ikinci ve hatta üçüncü sefer tekrar sordular. Rasûlullah her seferinde aynı cevabı verip sonra şöyle dedi: 'Allah yolundaki mücahidin misâli (gündüzleri ve geceleri hiç ara vermeden oruç tutup, namaz kılan, Allah'ın ayetlerine de itaatkâr olan ve Allah yolundaki mücahid, cihaddan dönünceye kadar namaz ve oruçtan hiç gevşemeyen kimse gibidir.' " (Buhari, 2785)

14. *Asırlarca tasavvufi hareketlerin icra ettiği bu olumsuz vazifeyi son bir asırda Suud-i Arabistan güdümündeki hakikati Cehmiyye, ismi Selefiyye olan hareketler icra ediyorlar. Haçlı marabası yöneticilerin meşru Ulu'l Emr olduğunu savunan, yöneticilere sabır ve itaati emreden nasları laik/basçı/demokrat yönetimlere tatbik eden, haçlı işgallerini 'meşru yöneticiyle antlaşma kapsamında İslam topraklarını koruma(!)' olarak lanse eden ve Muhammed İbni Abdulvahhab'ın ıslahçı ve cihadi hareketini içerden zehirleyen bu akım da dikkatle izlenmesi gereken hareketlerdendir. Tasavvufi hareketlerin dahi kabul etmedikleri ve şiddetle karşı çıktıkları 'işbirlikçilik' konusunda bu akım açıkça 'işbirlikçi' olmanın gerekli olduğunu savunur. Çünkü mevcut yönetimleri İslami kabul eder ve bu yönetimlerin yanında yer almayı Müslümanın vazifeleri aralarında sayar.*
15. *el-Kamil fi't Tarih, 9/339*

'…Bana ulaştı ki; Tatarlardan bir kadın içinde erkekler topluluğunun bulunduğu bir eve girdi. Onlar kadını erkek zannettiler. İnsanları kıyıma tabi tuttu. Sonra kadın olduğu anlaşıldı. Esir aldığı erkeklerden biri onu öldürdü. Yine oranın ahalisinden işittiğime göre Tatarlardan bir adam içinde yüz erkeğin bulunduğu bir yere girdi. Sonlarını getirinceye kadar hepsini öldürdü. Orada bulunanların hiçbiri elini kötülükle o adama uzatmadı.' [16]

'…Bir adam bana anlattı. Bir gün atlı bir tatar geldi. on yedi kişilik bir topluluktuk. Omuz omuza sıraya girmemizi istedi. Arkadaşlarım istediğini yapmaya başladı. Ben dedim ki: 'Bu tek bir adamdır. Neden bunu öldürüp kaçmıyoruz?' dediler: 'Korkuyoruz…' Ben bıçağı aldım ve adamı öldürdüm. Kaçtık ve kurtulduk.' [17]

Bu ümmet nasıl mı bu hâle geldi?

'Ey korkanlar Tatardan

Sığının Ebu Amr'in kabrine

Korusun sizi zarardan' [18]

Beldeleri istilaya uğramış, namus, can ve mal hakları gasp edilmiş insanlar kabirlerden yardım istemeye teşvik ediliyorlardı.

Ümmet bu hâldeyken kimleri örnek alıp, Allah dostu olarak kabul ediyordu diye sorduğumuzda daha vahim bir durumla karşılaşıyoruz:

'…657 yılında Yusuf el-Kumiyni vefat etti. Zehebi'nin el-İber'de aktardığına göre: 'Halk bu adamın Allah dostu olduğuna inanırdı. Dayanakları keşf ve zihin/iç konuşmalardı. Oysa bu kahin, rahip ve cini olan deliler için de vaki olur. Allah yardımcımız olsun bu asrımızda çoğaldı. Bu zat sidiğini elbisesine bular, çıplak ayakla yürür, Nureddin hamamı kümbetinde geceler, namaz kılmazdı'. İbnu Şehbenin 'Tarihu'l İslam'da' naklettiğine göre bu zat, 'Kümbet ve çöplüklerde gecelerdi… Yeri süpüren uzun elbiseler giyer ve kimseye iltifat etmezdi. İnsanlar onun salih bir zat olduğuna inanırdı. Az bir grup dışında toplumun tamamı cenazesine iştirak etti.' [19]

Hâli bu olan ve tasavvufi saçmalıklarla İslam dışı hâlleri kutsayan bir toplumun Tatarlar eliyle yaşadıklarını garipsememek gerekiyor.

Bu durumun bir diğer nedeni tasavvuf eliyle yayılan sapkın kadercilik ve tevekkül anlayışıdır. Yukarıda kaydettiğimiz örnekler için Mahmud Abdurrauf Kasım şöyle der:

'Öldürmenin kesin olduğu ve nefsi müdafa etmenin kurtuluş imkanı verdiği hâlde kişilerin kaçmayıp teslim olmasını tek sebebi korku olamaz. Öyle olsa insanlar nefislerini müdafa etmeseler dahi kaçarlardı. Olayı iyice tetkik ettiğimizde asıl sebebin tasavvuf eliyle insanlara bulaşan 'tevekkül, teslim ve itiraz etmeme' makamları olduğu görülür. Hususen o dönemde yaygınlaşan ve şiş batırma, ateşin içinde geçme, yılan yeme gibi şeylerle bilinen Rufaiyye tarikatı vardı…' [20]

Bu dönemde yaşayan, genel olarak tasavvufa özelde de Rufai tarikatına şiddetli itirazlar yönelten İbni Teymiye'yi anımsayalım:

İbni Teymiyye'nin *rahimehullah* tasavvufi sapkın-

16. A.g.e.
17. A.g.e 9/337
18. el-Keşf 2/780, Ebu Hasan en-Nedvi'nin Ricalu'l fikri ve'l Da'va fi'l İslam 2/176'dan naklen
19. A.g.e 2/776-777
20. A.g.e 2/779

lıklara karşı verdiği mücadeleyi *'Bidat ve hurafelerle uğraşmak'* olarak algılayan ve basitleştirenler kendi basitliklerini ifşa etmektedirler. İbni Teymiyye, Tatar istilasına karşı ümmeti uyandıran ve Tatar zulmüne karşı başlatılan kıyam hareketinin öncülerindendi. Sadece Tatarlarla askerî mücadelenin yetersiz olduğunu, onları İslam alemine musallat eden sebeplerin de izale edilmesi gerektiğine inanıyordu. Yerinde bir okuma yapmış, ilmi kimliğinin yanında siyasi derinliğini ortaya koymuştu. Tatarlar güç ve kuvvetle İslam ümmetini alt etmemiş, şirk, bidat ve masiyetlerle gücünü yitirmiş ve hayallerle yaşayan bir ümmete son darbeyi vurmuştu. Günümüz için de aynı şeyler geçerlidir. Sadece güç ve kuvvetle ya da şirk ve bidatlerle mücadeleyle mevcut işgal projelerini püskürtmek ve İslam'ın izzetli günlerine dönmek mümkün değildir. Bu işgale karşı mücadele azminin yanında, işgale zemin hazırlayan sebeplerin de izale edilmesi gerekiyor. Özellikle onun fetvalarını okuyanlar bir noktaya çokça vurgu yaptığını ve okuyucunun bazen sıkıcı bulabileceği oranda uzun uzun anlattığı görülecektir. Eski mutasavvıfların teslimiyet ve tevekkül anlayışının sonradan ortaya çıkan anlayışlarla aynı olmadığını, lafızlar benzese de kast edilenin ve ortaya çıkan sonucun tamamen farklı olduğunu anlatır. Eskiler şeriatın tüm emirlerini yerine getirip, sonuç ne olursa olsun buna teslim olmanın gerekli olduğuna inanırlardı. Sonuç Allah'ın razı olmadığı fakr, zillet vb. durumlar olursa bunları ortadan kaldırmak için hayatlarının sonuna kadar imkanları dahilinde mücadele ederlerdi. Sonradan gelenler şer ve kötülüğün yayılmasına sessiz kalıp ortaya çıkan ifsada kader demeye başladı. Şeriatın kabul etmediği zillet ve düşman istilasına göz yumup, zilleti kabullenmeye de teslimiyet ve tevekkül olarak baktılar. Ve bu duruşlarını geçmişte yaşamış gönül ehli abidlerin sözlerine dayandırdılar. Bu sapkın anlayış zındık taifesinin masiyetlerini ve şeriata muhalif hâllerini de meşrulaştırıyordu. İçinde bulundukları durumu kader/Allah'ın takdiri olarak kabul ediyorlardı. Hem Allah düşmanları karşısındaki zilletlerini hem de günahkarlıklarını sapkın kader anlayışıyla masumlaştırmış oluyorlardı.[21]

Sadece güç ve kuvvetle ya da şirk ve bidatlerle mücadeleyle mevcut işgal projelerini püskürtmek ve İslam'ın izzetli günlerine dönmek mümkün değildir. Bu işgale karşı mücadele azminin yanında, işgale zemin hazırlayan sebeplerin de izale edilmesi gerekiyor.

Bu açığın farkına varan Tatarlar, tasavvuf öncülerine değer vermiş ve onların öğretilerinin yaygınlaşması için ellerinden geleni yapmışlardı.

Tatarlar İslam alemini talan ederken ümmet içinde bir musibet olarak Mevlana rüzgarı esiyordu. Halka sürekli tevazuyu, teslimiyeti, sonuçlara rızayı öğütleyen bu adam bir yandan da İslam ahlakına vurgu yapıyordu. Kendisi sokak ağzıyla konuşacak kadar küfürbaz, en müstehcen fıkraları ve benzetmeleri hikmet diye anlatan hâyâ yoksunu bu zatın İslam ahlakına dair öğütlerde bulunması ilginçti. İslam düşmanı bu işgalcileri severek ve hoşgörü göstererek kazanacaklarını topluma anlatan Mevlana, kendine muhalif olan dindaşlarına öyle şiddetli muhalefet gösterip hakaret ediyordu ki bu yaman çelişkiyi anlamak mümkün değildi.

O gün Mevlana'nın sözlerinin İslam aleminin dört bir yanına yayılmasına göz yumanlar, İslam alimlerinden tarihçi olanların *'Anam beni doğurmasaydı da şahitlik etmeseydim, unutulup gitseydim de anlatmak zorunda kalmasaydım'* [22] dediği Tatarlardı.

Niye mi? Çünkü Mevlana, Moğolların Allah'ın takdiri olarak İslam alemini ele geçirdiklerini söylüyor ve insanları Moğola yani Allah'ın kaderine itaate çağırıyordu:

*'(Birisi) dedi ki: Moğollar, bu ile ilk geldikleri vakit çıplaktılar. Binekleri öküzdü, silâhları tahtadandı. Şimdiyse ululandılar, doydular. En iyi Arap atları, en güzel silâhlar onların. (Mevlânâ) buyurdu ki: Gönülleri kırık, kendileri arık, güçsüz-kuvvetsiz bir hâldeyken T**anrı onlara yardım etti, yalvarışlarını kabul etti. Şimdiyse ululandılar, kuvvetlendiler; onların, kendi güçleriyle-kendi kuvvetleriyle değil, Tanrı yardımıyla üst olduklarını, dünyayı o yüzden zaptettiklerini bilsinler diye Ulu Tanrı, halk zayıf bile olsa gene de onları kahreder.***

Buyurdu ki: Onlar, ilkin bir ovadaydılar. Halktan uzak, azıksız, yoksul, çırılçıplaktılar. İhtiyaç içindeydiler. Ancak içlerinden bazıları alış-veriş için Hârezmşâh'ın iline gelirler, alımda-satımda bulunurlar, kendilerine elbise yapmak için kaba keten

---

21. *İbni Teymiyye'nin konu hakkında tespitleri için bknz; Mecmuu'l Feteva 10/490*

22. *el-Kamil fit Tarih 9/324*

kumaşlar alırlardı. Hârezmşâh onları men'etti; tacirlerinin öldürülmesini buyurdu; onlardan vergi alınmasını da emretti. Tacirlerinin, ülkesine girmesini de men'etti. ***Tatarlar, padişahlarının kapısına gidip öldük diye yalvardılar. Padişahları, onlardan on gün mühlet istedi. Gitti, bir karanlık mağaraya girdi. Oruç tuttu, yalvarıp yakarmaya koyuldu. Ulu Tanrı'dan, yalvarışını duydum, duânı kabul ettim, dışarı çık, nereye gidersen üst olacaksın diye ses geldi. İşte sebep buydu, dışarı çıkınca Tanrı buyruğuyla üst oldular, dünyayı zaptettiler.***' [23]

Moğol gibi insan tarihinin gördüğü en çirkin zulmü Allah'ın takdiri olarak kabul eden Mevlana'nın bu hizmeti karşılıksız kalmadı elbet.

'Moğolların hâkimiyeti altındaki Selçuklu devleti 1262 yılında bir ferman yayınlayarak, Türkmenlerin ve Ahilerin ellerindeki tüm zaviyeleri, tekkeleri, mülkleri, vakıfları müsadere yoluyla el koydu. Bu fermanda ***'Mevlana'yı şeyh olarak tanıyanlar hariç'*** *ilavesi vardır. Yani Moğollar bu mana sultanının hâkimiyetini iyice perçinleştirdiler. Mevlana'ya intisap etmeyenlerin şeyhliğini kabul etmediler.'* [24]

Mevalana'nın hocası Şemsi Tebrizi aynı şekilde Moğolların Allah'ın kaderiyle üstün geldiklerinin propagandasını yapıyor, onlara karşı mücadele veren Türkmenler, Ahiler vb. teşkilatlar ve bunların öncülerine şiddetli husumet güdüyordu.

Mevlana'dan sonra da bu aile Moğola sadakatle bağlılığını sürdürmüş ve aynı sapkın kader anlayışlarını işgalcilerle işbirliği yapmaya kılıf yapmışlardır. Torunlarından biri Moğollara verdiği desteği şöyle izah eder:

'Yine Konya'nın Karamanlıların elinde bulunduğu dönemde Çelebi hazretleri Moğol askerîni istediği için Karamanlıların canı sıkılıyor ve daima 'Biz sizinle komşu ve sizi sevenlerden olduğumuz hâlde, bizi istemiyorsunuz da yabancı Moğolları istiyorsunuz' diyorlardı. Bunun üzerine Çelebi şöyle dedi: 'Biz dervişleriz. Bizim nazarımız Allah'ın iradesine bağlıdır. O kimi ister ve iktidarı kime verirse biz de onun tarafında olur ve onu isteriz. Şimdi Tanrı sizi değil, Moğol askerlerini istiyor. Ülkeyi Selçukluların elinden alıp Cengizhanlılara verdi. Tanrı mülkünü dilediğine verir. Biz de Tanrı'nın istediğini istiyoruz.' ' [25]

Bugün ise Mevlana'ya Haçlılar sahip çıkıyor. Mevlana yılı ilan ediyor, eserlerini ve yaşadığı bölgeleri dünya kültür mirasına dahil ediyor, konuşmalarını onun özlü(!) sözleriyle süslüyor, turist kafileleri akın-akın onun türbesini ziyaret ediyorlar. İslam aleminin her karışına bomba yağdıran, peşpeşe ülkeleri postallarıyla çiğneyen, baş örtüsünü dahi *'pasif terör'* olarak kabul eden haçlıların[26] Tatarlar gibi Mevlana ve Tasavvufu sahiplenmesi ne ilginç değil mi?

Birde onlara gönüllü marabalık yapanların sürekli *'Biz Mevlanaların, Yunusların irfanına sahibiz'* demeleri yok mu? Adım-adım sınırları işgal edilirken batılılara yaranmak için *'Sövene dilsiz, vurana elsiz'*cilerin torunları olduklarını söyleyenler yakında gerçekle yüzleşecekler. O gün yaymaya çalıştıkları bu irfanın(!) sadece haçlıları azgınlaştırdığını ve halkı zillete mahkum ettiğini görecekler. Allah *subhanehu ve teâlâ* hidayet ve akıl ihsan etsin.

Fransızlar yani modern haçlılar Cezair ve Mağribi işgal ettiklerinde o bölgenin en yaygın tasavvufi hareketlerinden biri Ticaniyye tarikatıydı. Fransızlar onbinlerce insanı katledip, ekini, nesli, namusu ifsad ettikten sonra emellerine ulaşmış, bölgenin büyük çoğunluğunda hakimiyet sağlamışlardı. Fransız generaller şerefine bir ziyafet verilmişti. Ziyafet Ticanilerin büyüğü ve temsilcisi Şeyh Seyyid Muhammed el-Kebir tarafından verilmişti. Çay içme esnasında Husni Ahmed bin Talip ayağa kalktı ve Şeyh adına bir konuşma yaptı. Bu konuşma Kahire'de yayınlanan el-Fetih gazetesi 16 sefer 1350 tarihli nüshada ve La Perese Lipre isimli Fransız gazetesinde

23. Fihimafihi, 25

24. Murat Kayacan, Prof. Dr. Mikail Bayram ile Mevlana'nın Moğollarla ve Moğol yanlılarıyla ilişkileri üzerine bir söyleşi, http: // www. muratkayacan. net/content/view/30735

25. Ariflerin Menkıbeleri, Kabalcı yay. 675.

26. Amerika Hava Kuvvetlerinin yayınladığı son raporlardan birinde tesettür 'pasif terör' olarak kaydedilmiştir.

yayınlandı. Ticani tarikatının Fransız işgalinde haçlılara takdim ettikleri hizmetlerin vesikası ve karnesi olan bu utanç hutbesinin bazı bölümlerini terceme ediyoruz:

'…Kalplerimizin maddi, siyasi ve edebi yönden sevgilisi olan Fransızlara yardım etmek vacip olan şeylerdendir. Bunu (yardım etmiş olmalarını) minnet etmek ve övünmek için söylemiyorum. Bilakis şeref duyduğum ve ecir umduğum için söylüyorum. 1838 yılında dedem Seyyid Muhammed es-Sağir –ki o zamanlar Ticani tarikatının temsilcisiydi- Fransa'nın en büyük düşmanı olan Emir Abdulkadir el-Cezairi'yle mücadelede nadir görülebilecek bir cesaret sergiledi… Yine amcam Seyyid Ahmed –o zaman tarikat temsilcisiydi- Fransız ordusuna yol açtı Baskre şehrini işgal etmelerine yardım etti. 1870 yılında Seyyid Ahmed Fransızlara olan samimi ve sarsılmaz dostluğunu göstermek ve bizim için çok değerli Fransız hükümetinin varsa kalplerinden su-i zannı defetmek için Fransız bir hanımefendi olan Orelli Beykar ile evlendi… 1881 yılında bizim öncülerimizden Abdulkadir bin Hamide Fransız bir komutanla beraber çölün bazı kısımlarının ihtilaline yardım ederken şehid oldu… 1894 yılında Fransızlar tavsiye mektupları yazmamızı istediler. Sudan Tevrak bölgesindeki dostlarımıza bu istek üzere mektup yolladık. Fransızların o bölgelere saldıracağını ve onları işitip itaat etmelerini bildirdik. İşgal konusunda Fransızlara yardımcı olmalarını ve beldede afiyetin yayılmasına vesile olmalarını istedik… 1906-1907 yıllarında Mağribin Merakiş beldesine aynı içerikte mektuplar yolladık… Birinci dünya savaşında Afrika'nın farklı beldelerine mektuplar yolladık. Türklerin Fransa aleyhine savaşa dahil olmalarını inkar eden ve dostlarımızın Fransa'nın zimmet ve dostluğunda kalmasını tavsiye eden mektuplardı… Sonuç olarak Fransa Ticaniyye tarikatından ne zaman yardım istemişse sevinç ve canlılık içinde onların isteklerine icabet etmişizdir.' [27]

Biz bu anlatılanlara yabancı değiliz. ABD'nin Irak işgalinde Nakşilerin Saddam taraftarı olarak kısa bir direnişi olsa da –ki bu direniş tasavvufi değil, aşiret kimliğiyle alakalıydı- zamanla işgal güçlerine teslim oldular. İşi bir adım ileri taşıyarak Sahve birlikleri olarak ABD'nin menfaatlerine hizmet ettiler. Yine Kafkasya'nın sofileri geleneksel olarak direnişe destek olsalar da, mücahidlerin tasavvufa karşı olduğunu öğrenince kendisi de bir sofi olan Kadirov'la beraber Putin'in sadık askerlerine dönüşmüşlerdir.

ABD'nin Irak işgalinde Nakşilerin Saddam taraftarı olarak kısa bir direnişi olsa da –ki bu direniş tasavvufi değil, aşiret kimliğiyle alakalıydı- zamanla işgal güçlerine teslim oldular. İşi bir adım ileri taşıyarak Sahve birlikleri olarak ABD'nin menfaatlerine hizmet ettiler.

T.C. için de tasavvufi hareketlerin durumu pek farklı değildir. İslami uyanışın başladığı bölgelerde tasavvuf hareketlerinin özellikle palazlandırıldığı biliniyor. Kendisi Nakşi bir ailenin çocuğu olup ve bir müddet şeyhlik yapmış olan daha sonra yaptığı araştırmalarla tasavvufun şirk ve bidat yönünü fark edip tevbeyle tevhide yönelen, tasavvufu teorik ve pratik açıdan en iyi tanıyanlardan Ferid Aydın hocadan dinleyelim:

'Bu kampın oluşmasında (Adıyaman menzili kastediyor Ferid Hoca) güdülmüş olan amaç şöyle özetlenebilir: 1950'den sonra 'Doğu'da ve 'Güneydoğu'da yerli halkın düşünce yapısında değişim rüzgarlarının estiği sezinleniyordu. Bu gelişme iki farklı kutup olarak gittikçe belirginleşiyordu. Bunlardan biri ayrılıkçı-şövenist bilinçlenme, diğer ise İslami uyanıştı. Her ikisinin de ortaya çıkış nedeni aynıdır. O da, yönetimlerin başından beri bu iki bölgede yaşayan Kürt, Zaza ve Arap topluluklara uyguladığı baskı ve asimilasyondur. Buna, karşı tepki olarak ortaya çıkan bu iki düşüncenin gittikçe gelişme kaydetmesi üzerine yönetimler bir devlet politikası olarak son kırk beş yıldır çeşitli stratejiler belirlemiş bulunmakta ve bu stratejilere göre hareket etmektedirler. Bunların arasında en az askerî yöntemler kadar önemli bir strateji daha vardır ki o da, 'Doğulu' Nakşibendilerin, yönlendirilmesi tasarısıdır. Bu olay, henüz büyük ölçüde deşifre olmamış çok önemli bir siyasi plandır.

Bu konuda şimdilik ancak şu kadarını söyleyebiliriz ki: 1958'de bütün bölge halkını bir tek Nakşi şeyhi etrafında toplayabilmek için gizli ve geniş bir araştırma yapılmış, ondan sonra seyyid olduğu ileri sürülen bir şahıs belirlenmiştir. Neden bu şahsın seçildiği ise son derece ilginçtir ve elbette ki zamanla bu konuya ilişkin önemli bilgiler ortaya çıkacaktır. Görevli bir istihbarat örgütünün deneti-

27. *Dirasat fi'l Tasavvuf, syf. 291-296 özetle*

minde, profesyonel bir ajan ekibi tarafından yıllarca bu şahsın propagandası yaptırılarak Siirt'le Bitlis arasındaki tekkesi, on binlerce insanın akın ettiği mistik bir mabed hâline getirilmek suretiyle nihayet İslami uyanış Doğu'da çökertildi. Müslümanların eritilmesine daha fazla ağırlık verildiği için şövenist faliyetler gittikçe güç kazandı. Sözü edilen şeyh ve cemaati, İslami uyanışın çökertilmesinde kullanıldığı kadar Kürtler'in siyasal açıdan bilinçlenmesine karşı da bir engel oluşturuyorlardı. Bu nedenle yer altı örgütlerinin herhangi bir saldırısına karşı bu şeyh ve tekkesi daha sonra 'Güneydoğu'nun' kritik alandan uzak bir noktasına taşındı.' [28]

Menzil Nakşibendi cemaatinin kısa tarihine bakılırsa Ferid Hoca'nın anlattıkları daha iyi anlaşılacaktır. Bir çok alanda şirketleşen ve tarikat merkezindeki bir çok ritüelin psikolojik bir bağlanma aracına dönüştüğü devasa bir endüstri vardır. Her geçen gün büyüyen bu yapının *'ümmete faydası nedir?'* diye sorduğumuzda maalesef cevap koca bir hiçtir. Ümmet kan ağlarken ellerinde sigara ve çay ile şeyhlerinin her geçen gün kapsama alanını nasıl genişlettiğine, insanların içinden geçenleri harf harf okuduğuna, Botan çayında yıkanan kadınların saçına takılan tarağı nasıl çıkardığını,[29] sadece şeyhe değil tüm aile bireylerine köle olmanın zaruretine,[30] her an ve durumda şeyhten meded ummanın gerekliliğine dair menkıbelerle ömür tüketen bir kurbanlar topluluğu. Onlar birbirlerine *'kurban'* diye hitap ediyorlar. Keşke kavmimiz şirk ve bidatin ve tağutlar eliyle insanları uyuşturmakla görevli bir şebekenin kurbanları olduklarını bilseler!

Dünyada yaygın olarak bulunan tarikatların geneli için durum zikrettiğimizden farklı değildir. Ya küresel tuğyanın İslam alemine yönelik başlattığı Haçlı seferlerine direkt katkı sunmakta ya yerel tuğyan karşısında halkı asıl vazifeleri olan tevhidden saptırıp tağutlara ve sisteme köleleştirmede ve ümmetin içinde bulunduğu durumu yokmuş gibi gösterip tarikatı büyüklerinin kendinden menkul kerametleriyle meşgul etmekteler. Bu nedenle muvahhidler tasavvufa

sadece şirk ve bidat nazarıyla bakmamalı, küresel ve yerel tuğyanın elinde insanları sistemlere ve tağutlara kullaştırma projesi olarak görmelidirler. Onların ağına düşmüş insanların uyanması için çabalamalıdırlar. Birileri bu kalabalıkların uyanmasını istemediği için bu denli çabalıyorlarsa, İslam ümmetine açılmış bu kirli ve büyük savaşta mücadelenin bir parçası da bu çabayı boşa çıkarmak olmalıdır.

• • •

Tasavvuf hareketlerini konumuz açısından araştıranlar arasında farklı tespitleri olan ve bizim savunduğumuz tezin zıddına bir teze sahip olanlar vardır.

Bu teze göre tasavvufi hareketler özünde mücadeleci bir ruh barındırır. Batılıların İslam alemini sömürgeleştirmek için başlattıkları işgal faaliyetleri ve hilafetin kaldırılması olayında direnişi tasavvufi hareketler örgütledi. Kıyamları başlatan ve halkın desteğini sağlayan tasavvuf şeyhleriydi. Dünya istikbarı tasavvufun işgal projesinin önündeki en ciddi engel olduğuna kanaat etti. Tasavvufi hareketlerin genleriyle oynayacak projeler geliştirildi. Bir yandan da laboratuvar ortamında üretilmiş yeni hareketler piyasaya sürüldü ve bunların önleri açıldı. Yüzyıllık bir çabanın neticesi olarak tasavvuf bugünkü hâlini aldı.

Bu teze dayanak olarak Senusiler, Şeyh Said vb. tasavvuf yolunu benimsemiş hareketler gösterilir. Senusiler başta İtalya olmak üzere batılıların Afrikaya yönelik işgallerine karşı en ciddi mücadeleyi vermiş olan, Ömer Muhtar'ın da müntesibi olduğu bir harekettir. Senusilerin mücadelelerin-

28. *Tarikatta Rabıta ve Nakşibendilik, syf. 240, 274 nolu dipnot*

29. *Gavs (k.s.a) bir seferinde sohbet etti, buyurdu ki: 'Gavs-ı Hizani (k.s.a) tesbihat yaparken tebessüm etmişti. Orada kendisiyle serbest konuşabilenlerden birisi vardı. Sordu: 'Kurban, dedi. Senin hiç böyle adetin yoktu. Tebessüm etmenin sebebi acaba ne olabilr?' Gavs şöyle buyurdu: 'Bir müride kadın, Botan Çayı'nda yıkanıyordu. Saçını tararken tarak saçlarına takılıp kaldı. Canı acıdı. Benden istimdat etti. İşte ben de ondan dolayı tebessüm ettim.' ' (Sohbetler, Şeyh Seyyid AbdulHakim El-Huseyni, sf. 73)*

30. *https://www.youtube.com/watch?v=9tWMnr5rUyA*

Senusiler ve Şeyh Said gibi kıyamlar, zamanlarında yaşayan mutasavvıfları temsil etmez. Çünkü yaptıklarıyla tasavvuf tarihinde istisna olma durumundadırlar. Bu hareketlerin mücadele verdikleri dönemlerde kendileri dışında kalan yüzlerce farklı tarikat, karşı cephenin yanında saf tutmuş ya da tarafsız kalmayı tercih etmişlerdir.

de başarıya ulaşamamalarının başat nedenlerinden biri bölgede yaygın olan diğer tarikatların işgalcilerin yanında yer almasıdır. Ticanilerin bu anlamda yaptıklarına dair örnekler yazı içinde zikredildi.

Senusiliğin Mekke'de doğmuş olması, tasavvuf içinde yer alan vahdet-i vucud gibi sapkınlıklara şiddetle karşı çıkması, sünnete ittiba konusunda verdikleri mücadele, siyasi ve askerî olarak geliştirdikleri projeler ve örgütlenme biçimleri nedeniyle Vahhabi olmakla suçlanmışlardır. Aleyhlerinde propaganda yapan –başta Ticaniyye ve Şazeliyye tarikatları olmak üzere- tarikatlar onların gizli vahhabiler olduğunu söyleyerek onları karalarlar.

Ancak bu hakikati yansıtmaz. Tarikatın kurucusu olan Şeyh Muhammed Ali es-Senusi'nin kitapları tasavvufun itikadi ve ameli şirkleriyle doludur. Bu konuda ben de Muhammed Sallabi'nin Senusiler hakkında yazdıklarından etkilenmiştim. Onları Tevhid ve Sünnet ehli bir yapı olarak tanıyordum. Son cezaevi sürecinde tarikat kurucusu Muhammed Ali es-Senusi'nin es-Selsebil ve İykazu'l Vesenan kitaplarını okuma fırsatım oldu. Hüsn-ü zannımda yanıldığımı anladım. Senusileri diğer tarikatlardan ayıran ve farklı bir veçhe kazandıran onların teşkilatlanma biçimleri ve davetlerine icabet eden insanlara İslami çalışma alanında kazandırdıkları şuurdur.[31]

Şeyh Said için de benzer şeyler söylenebilir. Şeyh Said hareketi tasavvufun genel rengini yansıtmaz. Şeyh Said şeriatı ilga eden Cumhuriyet kadrolarına karşı kıyam ederken, birçok şeyh rejimin yanında yer almış, hareketi desteksiz bırakmıştır. Çoğu tarikat şeyhi M. Kemal'e bağlılıklarını bildirmiş ve günümüze kadar süregelen *'bulundukları bölgede rejimin din adına sigortası olma'* vazifesini üstlenmişlerdir.

Şeyh Said'in, tasavvufta bulunan şirk akidesine sahip olup olmadığına dair elimizde bir vesika yok; ancak Şeyh'in çocukları ve torunlarını görmüş, gizli meclislerde onlardan vaaz ve nasihat dinlemiş bölge yaşlılarından duyduklarımız kadarıyla Şeyh, bu şirklerden uzaktır. Şeyhin hayatında ameli noktada tasavvufun sünnete aykırı bidatleri mevcut olsa da, itikadi olarak tasavvufun içerdiği şirk inancına zıt, tevhidi öğeler barındıran mesajları vardır. Ancak bunlar kesin bilgiler olmayıp, şahsi merakıma binaen sorup işittiklerim ve hüsn-ü zannımdır. Allah en doğrusunu bilir. Çünkü genel ifadelere bakıldığında Senusiler'in de tevhidi mesajlar içeren, Kuran ve Sünnete sarılmaya dair öğretileri vardır. Ancak kitaplarında bu genel kaideleri şerh ederken Tevhid ve Sünnet çizgisinden sapma göstermişlerdir.

Sonuç olarak; Senusiler ve Şeyh Said gibi kıyamlar, zamanlarında yaşayan mutasavvıfları temsil etmez. Çünkü yaptıklarıyla tasavvuf tarihinde istisna olma durumundadırlar. Bu hareketlerin mücadele verdikleri dönemlerde kendileri dışında kalan yüzlerce farklı tarikat, karşı cephenin yanında saf tutmuş ya da tarafsız kalmayı tercih etmişlerdir. *'Hüküm galibe göre verilir'* kaidesince her biri bulunduğu bölgede istisna olan hareketlere bakarak tasavvufi hareketler hakkında tez oluşturmak ve teze bu istisnaları dayanak yapmak pek makul olmasa gerektir.

31. *Senusilik hareketinin yakından tanımak için bknz:*
— Muhammed Senusi Hayatı, Eserleri, Hareketi, Kadir Öz Köse, İnsan Yayınları.
— Tasavvuf ve Siyaset Hareketi Senusilik, Risale Yayınları.

İslam Ümmetine Açılmış Haçlı Savaşının Kodları

İşgaller ve sonrasında yaşanan savaşlarda iki taraf iki farklı cephe bulunur. Her cephenin kendine özgü bir savaş stratejisi olur. Bir tarafın stratejisini çözen ve hamleleri boşa çıkaracak karşı strateji üretebilenler, dünyevi esbab yönünden savaşın galibi olurlar.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

Rasûllerini hak dinle gönderen ve tüm dinlere üstün gelmeleri için onları destekleyen EL-Aziz ve EL-Hamid olan Allah'a hamd olsun.

Salât ve selam sadece Allah'a ibadet edilsin ve O'na ortak koşulmasın diye gönderilen rahmet ve kılıç Peygamberi Muhammed Mustafa'ya, onun ashabına ve tabilerinin üzerine olsun.

Tarafların isim, konum, bölge ve güç dengeleri değişse de iman ile küfür, tevhid ile şirk, hak ile batıl arasında çekişme ve husumet hep var olmuştur. Bu husumet ve bunun doğal sonucu olan mücadele, tarafların istemesi veya istememesinden bağımsız Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* değişmez sünneti/yasası olarak vuku bulmuş ve kıyamete kadar da vuku bulmaya devam edecektir.

Yaşadığımız şu çağda en açık ve acımasız hâlini müşahede ettiğimiz bu çekişme, insanlığın sonu olan kıyamete doğru iyice şiddetlenecek; Müslümanlar büyük sıkıntılar çekecek olsa da akıbet muttakilerin olacaktır. İman ve küfür arasındaki bu çekişmenin sonuçlarından emin olsak da sonuca göre değil içinde bulunduğumuz ana göre değerlendirmeler yapmak ve kutlu İslam müdafaasına her şeyimizle katkıda bulunmak zorundayız. Çünkü kıyamet ve öncesinde yaşanacak olaylara ne oranda yakın ya da uzak olduğumuz bizler için sadece gayb bilgisidir. Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* işaret ve orta parmağını kaldırıp *'Ben ve kıyamet bunun gibiyiz/yakınız'* demesinin üzerinden on dört asır geçti ve hâlâ beklenen o dehşetli gün vâki olmadı.

11 Eylül hadisesinden sonra İslam alemine yönelik başlatılan ve Bush'un ağzından *'Haçlı Seferi'* olduğu itiraf edilen işgal, genişleyerek devam ediyor. Arap baharıyla başlayan, son beş yılda alanı iyice genişleyen ve farklı blokların da dahil olduğu işgalin bir haçlı kalkışması olduğunu Rusya da teyit olmuş oldu. Rus Ortadoks kilisesi Rusya'nın Suriye'ye yönelik müdahalesini *'Kutsal Savaş'* olarak ilan etti.

İşgal her geçen gün farklı bir ülkeye sıçrıyor ya da kültür işgali olarak başlamış soyut işgal süreçleri askerî müdahalelerle somut işgallere dönüşüyor. İşgaller ve sonrasında yaşanan savaşlarda iki taraf iki farklı cephe bulunur. Her cephenin kendine özgü bir savaş stratejisi olur. Bir tarafın stratejisini çözen ve hamleleri boşa çıkaracak karşı strateji üretebilenler, dünyevi esbab yönünden savaşın galibi olurlar. Bugün küfrü temsil eden cephe tüm ayrılık ve anlaşmazlıklarına rağmen İslam alemi karşısında Hristiyan-Yahudi Batı dünyasıdır. Ve bu işgalde tek vücut olarak hareket etmektedirler. Maalesef küfrün karşısında din, can, namus ve mallarını müdafaa edenler farklı cephelerde farklı stratejilere sahip olmakla birlikte bir taraftan düşmanla diğer taraftan kendi aralarında çatışmaktadırlar. Bu sebeple İslam'a müntesip olanların stratejisi şudur demek mümkün değildir. Daha ziyade örgütlerin, cemaatlerin ve son zamanlarda devletleşen (İD) yapıların stratejisinden söz edilebilir. Bu nedenle savaşın tabiatını İslam'a müntesip yapılar üzerinden değil, düşmanın İslam ümmetine yönelik stratejisi üzerinden okumaya çalışacağız.

Bütün İslam alemine savaş açmış bulunan Yahudi-Batı dünyasının bu savaşta nasıl bir yol izlediğine dair bazı başlıkların aydınlatıcı olacağı ve *'Modern Haçlı Savaşına'* muhatap İslam'a müntesip yapılara bir hatırlatma ve fayda sağlayacağı ümidiyle bu ayki yazımızı bu konuya ayırdık.

1. Savaş Açtıkları Toplumları İyi Tanıyorlar

Batı toplumu, İslam ümmetine yönelik başlattığı haçlı savaşında İslam'a müntesip toplumlar hakkında derinlikli araştırmalar yapıyor ve stratejisini bu araştırmalar üzerine bina ediyor. Napolyon'un Mısır seferi esnasında yanına hatırı sayılır sayıda ilim adamı alması ve Mısır üzerine yaptırdığı araştırmaların yirmi üç ciltlik bir külliyat oluşturması buna örnek verilebilir. Daha sonraki dönemlerde Şarkiyyat[1] adı altında yapılan çalışmaların çoğu da İslam toplumlarını inanç ve amel yönünden tanımak ve bu çalışmaların sonucuna göre İslam'a açılmış savaşta strateji belirlemek içindir. Dil, tarih, coğrafya, Kur'an ve Sünnet ilimlerine yönelik çalışmalar onbirlerle ifade edilen rakamlara ulaşmıştır. Yapılan bu araştırmaların bilim adına yapıldığı iddia edilse de hakkikat bundan çok farklıdır. Bugün İslam toplumlarını alt üst eden Haçlı işgalinin temelini bu araştırmalar oluşturmaktadır.

Bu araştırmalar neticesinde Müslümanların yumuşak karnı olan meseleleri, itikadi ve fıkhı ayrılıklar ve bunların İslam toplumunda oluşturduğu çatlakları iyi tahlil etme fırsatı buluyorlar. Bazı araştırmaların aşiretler arasındaki sıradan ihtilafları konu edindiği görülür. Masum akademik tespitler gibi duran bu çalışmalar, İslam'a müntesip toplumların nasıl çatıştırılacağı, aralarında bulunan derin ayrılıkların tespiti ve nasıl gündeme getirileceği, tarihi anlaşmazlıkların ve milli duyguların nasıl harekete geçirileceğine dair siyasi ve askerî karar alıcılara yol göstermek için olduğu çok açıktır.

Allah'ın kitabını ayrıntılı ve açık kılmasının hikmetlerinden biri Müslümanların düşmanı olan mücrimlerin Müslümanlar tarafından iyi tanınmasıdır. Bu ayetin ameli tefsiri olan Allah Rasûlü muhatabı olan dinleri ve sahiplerini çok iyi tanırdı.

Kendilerine savaş açılmış olan ve kıyamete kadar bu savaşın süreceğine inan Müslümanların da düşmanlarını çok iyi tanımaları gerekir. Düşmanını hakkıyla tanımayanın, ona karşı Rabbani ve hikmete dayalı bir mücadele planı hazırlaması düşünülemez. Rabbimiz ve Rasûlü de *sallallahu aleyhi ve sellem* bizlerden mücrimleri ve onların yollarını tanımamızı istemiştir.

"Günahkârların yolu açıkça belli olsun diye ayetlerimizi işte böyle ayrıntılı biçimde anlatıyoruz." [2]

Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* kitabını ayrıntılı ve açık kılmasının hikmetlerinden biri Müslümanların düşmanı olan mücrimlerin Müslümanlar tarafından iyi tanınmasıdır. Bu ayetin ameli tefsiri olan Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* muhatabı olan dinleri ve sahiplerini çok iyi tanırdı. Müslüman olmak için kendisine gelen Adiy bin Hatim'i o dönemde müntesibi çok az bulunan bir Hristiyan mezhebinin fıkhi bir ayrıntısına kadar tanıdığını görüyoruz.[3]

1. *Doğu toplumlarına yönelik ilmi, siyasi ve kültürel araştırmalar yapan ilme Şarkiyyat, bununla meşgul olan ilim adamına da Müsteşrik denir.*

2. *6/Enam, 55*

3. *— "Ey Adiyy! Müslüman ol ki kurtulasın."*
   — "Benim dinim var."

Yine Hudeybiye antlaşması esnasında da muhataplarını çok iyi tanıdığı ve gelen elçilerin karekterine uygun şekilde müşriklerle konuştuğuna şahit oluyoruz. Dört ayrı elçiyle dört farklı üslupta konuşmuş ve her birinin mizacına uygun bir şekilde davranıp mesajını istediği sonucu elde edecek şekilde düşmanlarına ulaştırmalarını sağlamıştır.

Batı tarafından kendisine savaş ilan edilmiş İslam ümmetinin alimlerinden bir grubun Batı'yı dini, siyasi, tarihi, kültürel ve iktisadi anlamda tanıması ve bu alanda uzmanlaşması bir zarurettir. Bu işi özellikle İslamî ilimlerde derinleşmiş alimlerimiz yapmalıdır. Bu alan, yazı ve konuşmalarında yabancı kelime kullanmayı kültür, ayyaş batılı feylesofların sarhoşluk hezayanlarını felsefe zanneden düşünür(!) taifesine bırakılmayacak kadar ehemmiyetlidir.

2. İslam'a Müntesipler Arasında Ayrım Gözetmiyorlar

Haçlı askerlerinin İslam'a ve Müslümanlara saldırılarında itikadi ve ameli mezhep gözetmeden İslam dinine müntesip topluluklara saldırdıklarını biliyoruz. Afganistan'da yaşayan Diyobendi bir mutasavvıf, Irak'ta yaşayan Baasçı bir milliyetçi, Kafkasya ve Bosna'da yaşayan İslam'dan ismi dışında hiçbir şekilde haberdar olmayan bir avam, Mısır ve Türkiye'de Demokrasiyi araç olarak kabul eden haçlı birliklerine destek olan muhafazakar demokratlar, Tevhid ve Sünnet üzere yaşayan mücahidler ve itikadi ve ameli olarak hata içerisinde olan direniş gruplarının bu saldırılardan nasibini aldığını görüyoruz.

Bazı gruplar ısrarla bu savaşın kendilerine yönelik olduğunun propagandasını yapsa da, yaşadığımız vakıa bu savaşın İslam'a müntesip tüm toplumlara yönelik olduğu ve amacın yeryüzünden İslam medeniyetini kazımak olduğunu göstermektedir.

Bunun farkına varmanın Müslümanlara bir çok alanda faydası olacaktır. Öncelikle kendi aralarında var olan fiilî çatışmaları sonlandırmaları ve ertelemeleri, tüm enerjilerini bu ümmete müntesip mazlumlara dünyanın doğusunda ve

batısında kan kusturan asıl düşmana yönlendirmeleri, savaşın mağdur ettiği mazlumları Tevhid ve Sünnete davet ederek İslam'ın asıllarına dönmeleri için çabalamaları bu faydalardan sadece bir kaçıdır.

Bizler bu ümmete müntesipler arasında İslam'ın en asli meseleleri de dahil olmak üzere bir çok alanda ihtilaflar yaşanacağını Sadık ve Masduk olan Nebi'nin haber vermesiyle biliyoruz.[4] Bu ihtilafları yok saymak, demokrat müşriklerin kafirlere katıldığını, kabirperest müşriklerin tasavvuf adı altında puta tapıcılığı ihya ettiklerini görmemezlikten gelmek ve yok saymak hikmet/sünnet ehli Müslümanların fıkhından ve hakka şahitlik vazifelerinden değildir. Bu durumun kendi içinde oluşturduğu itikadi ve ameli bir fıkhı vardır. Bu durum bir hakikat olduğu gibi İslam'a savaş açan modern haçlıların hiçbir fark gözetmeden tüm İslam'a müntesip olanlara saldırdığı, henüz fiilî olarak saldırmadıklarının bu saldırılardan payını almasının an meselesi olduğu da bir hakikattir. Ve İslam'a müntesip olanların çekişmeleri ve fiilî çatışmalarının sadece düşmana yaradığı ve daha fazla alanı işgale zemin hazırladığı görülmektedir.[5]

— "Ben senin dinini senden daha iyi biliyorum."

— "Benim dinimi benden daha iyi nasıl biliyorsun?"

— "Evet, sen Rakusiye'den değil misin? Kavminin dörtte bir ganimetini yemiyor musun? Bu senin dininde sana helal değildir…." (Müsned)

---

4. *"Ben ümmetim hakkında saptırıcı imamlardan korkuyorum. Onların başlarına kılıç vurulursa kıyamete kadar kalkmayacaktır. Ümmetimden bir bölümü müşriklere katılmadıkça kıyamet kopmayacaktır. Ümmetimden çok sayıda grup putlara tapmadıkça kıyamet kopmayacaktır. Ümmetimden otuz yalancı çıkacaktır. Hepsi kendilerinin nebi olduğunu iddia edeceklerdir. Halbuki ben, nebilerin sonuncusuyum. Benden sonra nebi yoktur. Ümmetimden hak üzerinde olan ve muzaffer olacak devamlı bir taife olacaktır. Onlara karşı çıkan onlara zarar veremeyecektir. İşte bu, Allah'ın emri (kıyamet) gelinceye kadar devam edecektir."*

   "Devs kabilesinin yaşlı kadınları Zu'l-Halasa putunun etrafında sallanarak dönmeye başlamadıkça kıyamet kopmaz". Zu'l-Halasa Devs kabilesinin cahiliyede ibadet ettiği puttur.

   Ben Rasulü, "Lât ve Uzzâ'ya ibâdet edilmedikçe gece ve gündüz gitmez." buyururken işittim ve: 'Ey Allah'ın Rasûlü: Ben, Allah "Hak dîni bütün dînlere üstün kılmak için, Rasûlü'nü hidayetle ve hak dîn ile gönderen O'dur. Velev ki müşrikler hoşlanmasalar da." ayetini indirdiğinde bunun tamâm olduğunu sanmıştım.' dedim. Allah Rasûlü şöyle buyurdu: "Allah'ın dilediği muhakkak olacaktır."

5. *Bu noktada Allah Rasûlü'nün şu hadisini hatırlamanın yararlı olacağı kanaatindeyiz:*

İslam'a savaş açan modern haçlıların kendi aralarında çok ciddi ihtilaflar vardır. Hristiyanlığın farklı mezheplerini temsil eden ve birbirlerini din dışı kabul eden mezhepler ve ekonomik ve siyasi anlamda menfaatleri çatışan ülkelerin, İslam'a yönelik savaşta tek safta durduklarını ve aralarında var olan anlaşmazlıkları bu savaşta yan yana durmaya engel görmediklerini biliyoruz. Savaştıkları toplumların farklılıklarını ön plana çıkaran, kendi aralarındaki farklılıkları ısrarla gizleyen asrımızın insi şeytanlarının bunu bir strateji olarak uyguladıkları bir gerçektir. Burada İslam'a müntesip toplulukların ders alması gereken önemli bir nokta vardır.

3. Savaşın Hedefinin İslam Değil Belli Bir Grup Olduğunu Israrla Vurgularlar

Batı dünyası modern haçlı projesinin hedefi konusunda ağız birliği etmiş gibidir. Çeşitli platformlarda ısrarla ve altını çizerek bu savaşın İslam'a karşı olmadığını İslam'ın aslında barış ve huzur dini olduğunu, batının derdinin insanlığı tehdit eden ve en fazla Müslümanlara zarar veren bazı örgütler olduğunu belirtirler. Bu savaşın asıl hedefi bazen el-Kaide bazen İslam Devleti, Boko Haram, eş-Şebab ya da radikal Filistinliler olur. Bu habis propagandanın bir aldatmacadan ibaret olduğunu medeniyetler çatışması tezinin mucidi Samuel Huntington *'Voice of America'* (Amerika'nın Sesi)ne yaptığı açıklamada şöyle itiraf etmiştir:

'Batı medeniyetinin önündeki en büyük tehdit; İslam fundamentalizmi değildir. Bizatihi İslam'ın kendisidir. İslam'ı doğrudan düşman ilan etmek Müslümanları asırlık uykusundan uyandırır. İslam fundamentalizmi ve İslamî terör maskesi altında saf dışı ve imha edilmek istenen İslamiyet'tir.'

" 'Kıyametten önce mutlaka herç vardır.' buyurması üzerine: 'Ey Allah'ın Resûlü herç nedir?' diye sordum. 'Katldir.' cevabını verdi. Benim kastım müşriklerin öldürülmesi değildir. (O gün gelince) birbirinizi öldüreceksiniz, o kadar ki, kişi komşusunu, amcaoğlunu ve akrabalarını öldürecek." Cemaatten bazıları tekrar sorar: "Ey Allah'ın Rasulü, o zaman aklımız başımızda olduğu hâlde mi bunu yapacağız ? Peygamber şu cevabı verir: 'Hayır, bu esnada akıl kalmaz. O devir insanlarının ekseriyetinin aklı ortadan kalkar…' " (Ahmed)

İslam'a karşı açtıkları savaşın bir taifeye yönelik olduğunu söyleyenler, İslam'a müntesipleri tuzaklarına düşürmüş ve başarıya ulaşmışlardır. Batı'nın şeytanlaştırıp savaşın karşı cephesi ilan ettiği yapılara beraat ilan etmek ve bu suretle terörle arasına mesafe koyduğuna inanmak bir çok camia tarafından belli aralıklarla tekrarlanan vird hâline getirilmiştir. Kimisi bu tuzağa aldanmış kimisi ise tapındığı dünyanın nimetlerinden mahrum olmamak ve izzeti kafirlerin dostluğunda aradığından bilinçli bir şekilde bu oyunun bir parçası olmuştur. Batı'nın ötekileştirdiği yapıların itikadi ve ameli olarak yanlış kabul edilen hatalarından uzak olmakla, bunlardan külliyyen beraat ilan edip Batı'nın yanında saf tutmayı ayırt edemeyenler sıranın kendisine gelmesini bekleyen kurbanlık koyun misalidirler.

Batı'nın ötekileştirdiği yapıların itikadi ve ameli olarak yanlış kabul edilen hatalarından uzak olmakla, bunlardan külliyyen beraat ilan edip Batı'nın yanında saf tutmayı ayırt edemeyenler sıranın kendisine gelmesini bekleyen kurbanlık koyun misalidirler.

Bu hakikatin en hayırlı şahidi Mısır'da İhvan'ın durumudur. Batı'nın dikkatini çekmemek adına İslam dininde küfür olduğu Mürcie ve Cehmiye mezhepleri tarafından dahi kabul görmüş esasları inkar etmiş, tankların üzerine çıkarak Batı'nın terörist dediği İslamî kesime operasyonları bizzat yönetmiş olan Mursi, sadece bu söz ve fiilerinin ahiretteki karşılığının zararıyla kalmıştır.[6]

Bu yaranma çabalarının hiçbiri Mursi'ye ve İhvan'a fayda sağlamamış, Batı'nın desteklediği bir darbeyle İhvan yönetimden uzaklaştırılmış ve tarihinin en acımasız zulümlerinden birini yaşamıştır. Batı'nın şu an tartıştığı konulardan biriyse İhvan'ın terör listesine alınıp alınmaması meselesidir. İhvan'ın Batı'nın terörist dediklerinden beraat ilan etmesi, tankların üzerinde Mursi'nin pozlar verip Sina'ya operasyon düzenlemesi onu

6. *'Mısırlılar ya Müslüman ya da Hristiyandır. İslam ve Hristiyan akidesi arasında fark yoktur. Olması da mümkün değildir.'*

'İslam şeriatını tatbik edecek misiniz sorusuna 'Mısır anayasasında İslam şeriatı vardır' şeklinde cevap verince spikerin 'El kesme, zina yapana uygulanan cezayı soruyorum' demesi üzerine 'Hayır, hayır hayır bu şeriat değil fıkhi hükümlerdir.' demiştir.

'Mısırlıların devlet başkanının Hristiyan olmasına razı olur musun?' sorusuna 'Ben Mısırlıların istediklerini seçmesine engel olmam. Bu konuda asıl olan halkın seçimidir.' beyanatında bulunmuştur.

İsa'nın aleyhisselam Allah'ın oğlu olduğunun ikrar edildiği kilise törenine katılmasını ve ölen papaz için 'Allah rahmet etsin faziletli Papa' sözünü de bunlara örnek gösterebiliriz.

aynı karede olmamak için çabaladığı yapılarla aynı kadere mahkum etmiştir.

Batı her ne kadar bu savaşın belli yapılara yönelik olduğunu dile getirse de onun için tüm İslam'a müntesip toplumlar bu savaşın karşı cephesidir. Sadece sırası gelenler ve sırasını bekleyenler vardır.

4. Savaşı Her Cepheden Yürütüyorlar

Batı bu savaşı verirken sadece askerî olarak Müslümanlara saldırmıyor. Savaşın sonuç alması ve tüm dünyada haçlı ordularının egemenliğini tesis etmek için her alanda savaşıyor. Ülkelerin eğitim müfredatına müdahale edip nesilleri Batı'nın değerlerini kutsayan, yanlış tarih bilinciyle yetişen, İslam medeniyetinin gerilemeye, Batı medeniyetinin ilerlemeye vesile olduğuna inanan nesiller yetiştiriyor. Sanat ve kültür adı altında görsel ve yazılı medya aracılığıyla evleri işgal ediyor, kadınlarımızın, işten ve eğitimden sonra evine sığınan insanlarımızın zihnini Batı medeniyetinin hurafelerine inandırıyor, ahiret merkezli bir ümmeti dünyayı seven, ölümden korkan bir ümmet hâline getiriyor. Dünya hayatının tek gayesinin daha iyi standartlarda yaşamak olduğuna inandırdığı insanları, sadece dünya için yaşamaya ikna ederek daha savaşa başlamadan yenilmelerini sağlıyor. Başarı, kariyer, toplumsal statü gibi kulağa hoş gelen sloganlarla İslam'ın yardımlaşma ve sadakate dayalı iş ahlakını zedeleyip bencillik ve hırs üzere kurulu kapitalist iş ahlakını yaygınlaştırıyorlar…

Örnekler çoğaltılabilir. Bu çalışmaların ortak gayesi İslam'ın toplumların hezimet ve çöküş sebepleri olarak belirttiği sebepleri savaşın muhatabı olan toplumlarda yaygınlaştırmak ve son aşama olan askerî saldırı öncesinde toplumları bitirmektir.[7]

Dikkat çekici bir başka nokta ise Haçlılar farklı

cephelerde kutsal kabul ettikleri bu savaşa destek olan tüm çalışmaları değerli kabul ediyor ve yaygınlaşması için çaba sarf ediyorlar. Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* ve Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* Müslümanlara emrettiği ancak Müslümanların ihmal ettiği bir gerçeği Haçlı, Müslümanlara karşı kullanıyor. Henüz savaşın farz kılınmadığı Mekke'de Allah, Rasûlü'ne şöyle diyordu:

"Öyleyse kafirlere itaat etme ve onlara (Kur'an'la) büyük bir cihad ver." [8]

Kur'an'ı insanlara öğretme, insanları onun ayetlerine davet etme Allah tarafından büyük cihad olarak kabul ediliyordu. Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* ise:

"Müşriklerle mallarınızla , canlarınızla ve dillerinizle cihad ediniz" [9] buyuruyordu.

Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* bir satrateji olarak zamanın en etkili propaganda aracı olan şiiri ve şairleri istihdam etmesi göz önünde bulundurulduğunda yukardaki emirler daha iyi anlaşılacaktır. Muhammed bin Sirin şöyle der: *"... Allah Rasûlü'nün şairleri Hasan bin Sabit, Abdullah bin Ravaha ve Kab bin Malik'ti. Kab dedi ki: 'Ey Allah'ın Rasûlü, şairler hakkında kınayıcı ayetler iniyor'. Allah Rasûlü: 'Mücahid nefsi ve diliyle cihad edendir. Sizin sözleriniz onlara karşı ok darbesi gibidir.' buyurdu. Ka'b şiirlerinde Müslümanların kahramanlıklarını anlatır ve müşrikleri tehdit ederdi. Hasan onların ayıplarını ve eksiklerini şiirinde belirtir, Abdullah bin Ravaha ise inançlarındaki bozuklukla onları ayıplardı."* [10]

Ashabını bu konuda teşvik eder ve bunun da hak-batıl savaşının bir parçası olduğunu, Allah tarafından desteklenmiş olduklarıyla onları müjdelerdi.

---

7. *"Yemek yiyenlerin yemek kabının başına üşüştükleri gibi insanların size karşı birleşip başınıza üşüşmeleri yakındır." Biri "O gün biz sayıca az olduğumuz için mi (bu duruma düşeriz)?" diye sorunca, "Hayır, bilakis o gün sayıca oldukça fazlasınız. Fakat selin kenara attığı çar çöp gibi (değersiz)siniz. (öyle ki:) Allah düşmanlarınızın kalbinden sizin mehabbetinizi çekip çıkarır ve sizin kalbinize de **vehn** koyar" diye buyurdu. "Vehn nedir, ey Allah'ın Rasulü?" diye sorduklarında, şöyle buyurdu: **"Dünya sevgisi ve ölüm korkusu."** (Ebu Davud). Bu hadisi şerif ümmetlerin bizim başımıza üşüştüğü ve bu ümmeti parçalayışlarını tasvir etmiştir. Bu durumun ise insanların iyice dünyaya bağlandığı ve ölmekten çekinmeleri sebebiyle olduğunu belirtir. Batının kültür emperyalizminin elde ettiği en somut ve temel netice de Haçlı işgali öncesi toplumlarda vehen hastalığını yaygınlaştırmış olmasıdır.*

8. *25/Furkan, 52*
9. *İmam Ahmed*
10. *Siyer A'lam en-Nubela*

"Kureyş'i hicvediniz, çünkü sizin hicviniz onları ok yağmuruna tutmaktan daha etkilidir." [11]

Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* Kureyza günü şairi Hassan bin Sabit'e: *"Müşrikleri hicvet, Ruhu'l Kudüs/Cibril seninle beraberdir."* [12] dedi.

Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* işi daha da ileri götürerek İslam ordusunun ve geride kalan Müslümanların ihtiyaçlarını karşılayacak olanların da, kendisine iş verildiğinde bu işi hakkıyla yapanların amellerinin de İslam'ın zirvesi olan cihad ameline denk olduğunu söylerdi.

"Kim Allah yolunda cihad edecek bir mücahidi teçhiz ederse, o da cihad etmiş olur. Kim de Allah yolunda cihad eden bir mücahidin bıraktığı işleri için hayırlı halef olursa, o da cihad etmiş olur." [13]

"İşinin hakkını veren zekat memuru Allah yolunda cihad eden gibidir." [14]

Maalesef İslam'ın bu öğretisini Batı'nın uyguladığını ancak Müslümanların uygulamaktan kaçındıklarını görüyoruz. Bir sahada İslam davasına hizmet edenler o sahanın dışında kalanlara küçümseyici gözlerle bakıyor, adeta farklı hizmet sahalarında Allah'ın kelimesini yücelten ve İslam'a açılmış bu savaşta aziz İslam davasına yardımcı olmaya çalışanları ihanetle suçluyorlar. Mücahid davetçiyi; davetçi mücahidi; maddi yardımlarda bulunan, buna imkanı olmayanları; fenni çalışmalarda bulunan bu alanda hizmeti olmayanları; medyayı etkili kullananlar kitlelere değil belli zümrelere hitap edenlerin çalışmalarını istikamet üzere görmüyorlar.

Bir sahada İslam davasına hizmet edenler o sahanın dışında kalanlara küçümseyici gözlerle bakıyor, adeta farklı hizmet sahalarında Allah'ın kelimesini yücelten ve İslam'a açılmış bu savaşta aziz İslam davasına yardımcı olmaya çalışanları ihanetle suçluyorlar.

Meşru daire içinde İslam'a hizmet eden, inançlarına şirk, amellerine bidat ve İslam'ın kat'i haram kabul ettiği masiyetleri bulaştırmayanlar tüm hizmetlerin İslam'ın yararına olduğunu ve her yönden kendisine savaş açılmış bulunan bir ümmetin her yönden kendini müdafa etmek zorunda olduğunu bilmesi ve bu şuurla hareket etmesi gerekir.

11. *Müslim*
12. *Buhari*
13. *Buhari*
14. *Tirmizi*

5. Bu Savaşta Maşa Kullanmayı Tercih Ediyorlar

İslam alemini işgal eden Batı yaşadığı bazı acı tecrübelerden sonra kendi askerîyle işgal projesinin anlamsız olduğuna kanaat getirdi. Rusya'nın Afganistan'da aldığı acı yenilgi, ABD'nin Afganistan işgalinde tekerrür eden hezimeti, Irak işgalinin ABD karizmasına vurduğu ağır darbe, Batı dünyasını İngiliz aklına döndürdü. İslam ülkelerinde askerî olarak bulunmak yerine Batı'nın çıkarlarına uygun hareket edecek yapılar devşirmek ya da son zamanlarda gördüğümüz gibi gayri İslami silahlı örgütleri müttefik kılıp kendi amaçları doğrultusunda savaştırmak...

Bu durum Müslümanların dikkatini celb etmeli ve yanı başında bulunan bazı oluşumların yerli oluşumlar olmadıklarını ve zamanı geldiğinde Haçlıların sopası olarak bölge insanın başında patlayacağını bilmesi gerekir. Yaşadığımız şu günlerde büyük şeytan diyerek ümmeti uyutan Rafızi İran'ın ve faşist emperyalistler diyerek devrim edebiyatı yapan silahlı sol örgütlerin Haçlılarla beraber İslam ümmetine saldırdığını gördük. Sövene dilsiz, vurana elsiz ılımlı Müslümanların(!) Haçlılar adına Ortadoğu'da başlayan darbe geleneğine katkıda bulunmak için gönüllü olduklarına şahit olduk.

Bu yapıların bazısı farkında olmadan bu projeye destek verdikleri gibi, izzeti onların yanında ve birliklerinde arayan, daha rahat bir yaşam için bilinçli olarak onların yanında yer alan ve onlara destek verenler de vardır.

Suriye'de bulunan grupların yaşadığı durum buna örnek verilebilir. Batı, Suriye sahasında bulunan muhacir Müslümanlar için *'Şu radikal yabancılar olmasa Suriye direnişine destek verirdik'* mealindeki yaklaşımıyla mücahidlerin çoğunluğunu oluşturan muhacir Müslümanları düşmanlaştırdı. Bir zümreyi başka bir zümreye saldırttıktan sonra da Nato'dan şu açıklamalar geldi: *'Müslümanlar bu savaşta en ön saftalar. Mağdurların büyük kısmı Müslümanlar ve IŞİD'e karşı savaşanların çoğunluğu Müslümanlar. Biz bu savaşı onlar için devam ettiremeyiz.'* Haçlılara yaranmak için gönüllü marabalık yapan ve

bu hizmeti karşılığında destek uman muhalifler böylesi düşündürücü ve Haçlının tabiatını yansıtan bir açıklamayla karşı karşıya kaldı. Peki akıllandılar mı? Maalesef hayır. Batı adına bu saldırıları yapanlar aradan birkaç ay geçmeden yeni bir hedefle karşılaştılar. Kendi yanlarında yer alan ancak Afganistan geçmişi olan Suriyeli direnişçilerin de sorun teşkil ettiğini, onların da saf dışı kalması gerektiğini işitmeye başladılar. Çok kısa zaman sonra şeriat isteyen demokrasi düşmanı grupların da sorun teşkil ettiğini duymaya başladılar… Bu işin sonunun geleceği de görünmüyor.

Bu savaşın temel meselelerinden biri Batı'ya gönüllü uşaklık yapan İslami ve gayrı İslami yapıların tanınması ve sahada bu savaşa karşı direnenlerin mezhebi ve durumu ne olursa olsun Batı'nın ne söylediğine bakmadan bu savaşın asıl müsebbiplerine yönelmeleridir. Amacımız masum insanları hedef alan terörizmi eleştirmekse -ki eleştirmeliyiz- bu konuda Batı'nın cürümlerini saymakla bitiremeyiz. On yıl içinde beş milyona yakın insanı İslam aleminde öldüren, milyona yakın insanı evsiz bırakan, işkence ve tecavüz vakıalarının sayısının bilinmediği bir enkazı sırtımıza yükleyen Batı varken, Batı'ya karşı ilmi, askerî, siyasi olarak direnenlerin içtihada dayalı ve Batı'yı memnun edecek eleştirileri ön plana çıkarması şeriattan ziyade akıl sahibi insanların kabul etmeyeceği bir durumdur. Herkesi hatasının çokluğuna ve olumsuz etkilerine göre eleştiriye tabi tutacaksak kıyamete dek Batı'nın vahşet medeniyetinden başka yapılara sıra gelmeyecektir.

6. Bu Savaşın Bu Bölgede ve Bölge İnsanı Arasında Kalmasını İstiyorlar

Bunun itikadi ve siyasi başlık altında toplanabilecek bir çok sebebi vardır. İtikadi olarak Batılı Haçlı devletlerin kıyametten önce yaşanacak Melhame-i Kubra/Armegeddon savaşlarının Şam bölgesinde yaşanacağına olan inançlarıdır. Hristiyan ve Yahudi haçlıların savaşın başlaması ve sonuçları konusunda inançları farklı olsa da bu bölgede yaşanacağı ve İslam'ın (onların tabiriyle Muhammedilerin) yeryüzünden silineceğine inanmaktadırlar.

Bu savaşa bir inanç olarak değil de emperyal duygularla katılan inançsız batılıların savaşın ağır yükünü, korku ve açlığını, yaşadıkları ülkelerde görmek istemiyorlar. Uzaktan insan hakları ve özgürlüklerle ilgili nutuklar atmak ortopedik vicdanlarına daha makul geliyor. İnsanlığa va-

dettikleri medeniyetin özü refah üzere bir yaşam olduğundan savaş görüntülerinin dahi ülkelerinde sınırlı gösterimine müsaade ediyorlar. Paris, Brüksel patlamalarıyla ilgili neredeyse görsel ve yazılı medyada resim dahi bulunamazken coğrafyamızda yaşanan ve içimizi acıtan kan ve dehşet içeren görüntüler boy boy, çeşit çeşit dünya basınında gösteriliyor. Kendi ülkelerine görüntü kotası koyanların İslam alemiyle ilgili bu cömert tavırları üzerinde iyice düşünülmesi gerektiğine inanıyoruz.

Bu savaşın farkında olan İslamî kesimin ilk yapması gereken, savaşın bölgede kalıcı olmaması için çaba göstermek olmalıdır. İslam ülkelerinde patlayan bombaların, yapılan eylem ve faaliyetlerin çoğu bu dine müntesip insanlara zarar vermekte, bu savaşın asıl sahibi olan Haçlıların memleketlerine refah ve huzur içinde yaşamalarını sağlamaktadır. Bağdat'ta, İstanbul'da, Sana'da, Kahire'de patlayan bombalar ve yapılan eylemlerin çoğu için aynı şeyi söylemek mümkündür. Daha kötüsü Haçlıların çatı kurumu olan Nato yetkilileri müteaddid defalar bu savaşın bu topraklarda sürmesinin ve Müslümanlar arasında olması gerektirdiğini dillendirdiklerini de bilmek gerekir.

• • •

Rabbimizden temennimiz tarih boyunca Müslümanlar karşısında hezimet yaşattığı Haçlıların, aynı hezimete uğraması, bu acımasız ve kuralsız saldırıları ümmetin inanç ve amel yönünden uyanmasına ve dirilmesine vesile kılmasıdır.

Faruk Furkan

Ziyaretleşmelerinde Nelere Dikkat Etmelisin?

Kul, konuştuğu şeylerin zapt altına alındığını hakkıyla idrak ettiği anda boş konuşmaları bitecek ve sözlerini sadece hayırlı kelamdan seçecektir. Bunun için öncelikle sözlerinin hepsinin yazılıp-yazılmadığını bilmesi gerekmektedir.

Allah'ın Adıyla...

Değerli mü'mine bacım, bir önceki yazımızda sana İslam'ın *'Ziyaretleşme Âdabı'*na ilişkin koymuş olduğu hükümlerden birkaç tanesini zikrederek nasihatlerde bulunmaya çalışmıştık. En son, oturumlarında boş ve gereksiz konuşmaları terk etmenin önemini anlattık ve bu şekilde yazımızı noktaladık. Bu gün ise önceki konuyla alakalı olarak bir noktaya temas edecek ve ardından meclislerinde dikkat etmen gereken diğer kuralları kısa ve öz bir şekilde anlatmaya çalışacağız.

Bununla *'Ziyaretleşme Âdabı'*na ilişkin kurallarımızı sonlandıracağız.

Değerli bacım, hatırlayacağın üzere geçen sayıki yazımızda Müslümanın asla boş sözlerle ve gereksiz kelamlarla işinin olmayacağını anlatmış ve meclislerimizi mutlaka hayrın konuşulduğu ortamlar hâline getirmemiz gerektiğini vurgulamıştık. Bizler bu gün boş şeyler konuşarak ömür tüketirken, bir neslin insanları sadece Allah'ın kitabı ile meşgul olmuş, O'nun sözleriyle dillerini ıslak tutmuş ve Rabbimizi gazaplandırırız endişesiyle normal dünya kelamını bile neredeyse terk eder hâle gelmişlerdi. Şimdi sana öyle bir rivayet zikredeceğiz ki, bu rivayeti okuduğunda o neslin insanlarıyla arandaki farkı anladığın için kendinden utanacak ve ne kadar boş şeylerle zaman geçirdiğinden dolayı derin bir iç çekeceksin. Rivayette zikredilen kişinin *'kadın'* olmasının da senin açından konuya ayrı bir anlam kazandıracağını düşünüyoruz. Eğer bu rivayetin verdiği mesajı birazcık olsun kavrayıp idrak edebilirsen, sanırız bu güne kadar ne kadar hayrı kaçırdığını ve gereksiz sözlerle ne kadar ömür tükettiğini çok iyi anlamış olacaksın. İnşâallah bu da senin daha çok hayra yönelmene vesile olacaktır.

Şimdi, rivayete dikkatle kulak ver ve Allah için sabırla oku.

Abdullah İbni Mübarek *rahimehullah* anlatır:

Hacca gidiyordum. Yol üzerinde bir yerden geçerken tek başına yolculuk yapan bir kadınla karşılaştım. Ona selam verdim. Ancak kadın selamımı:

سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبٍّ رَحِيمٍ

"Çok merhametli Rabb'den bir söz olarak onlara selam vardır." [1] ayetini okuyarak aldı.

— Buralarda ne yapıyorsun? diye sordum. Sorumu:

مَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ

"Allah kimi şaşırtmışsa onu doğru yola getirecek yoktur." [2] ayetini okuyarak cevapladı. Yolunu kaybettiğini anladım ve nereye gitmek istediğini sordum. Yine soruma:

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى

"Bir gece kulu Muhammedi Mescid-i Haram'dan, Mescid-i Aksa'ya götüren (o zat) bütün eksikliklerden uzaktır!" [3] ayetiyle karşılık verdi. Anladım ki, haccını tamamlamış, Kudüs'e gidiyor.

— Ne zamandan beri böyle yolunu kaybettin? dedim.

ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيّاً

"Tam üç gündür." [4] dedi.

— Yanında yiyecek bir şeylerin de yok, dedim.

هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ

"O'dur beni yediren ve içiren." [5] ayetini okudu.

— Peki, ne ile abdest alıyorsun? dedim.

فَلَمْ تَجِدُواْ مَآءً فَتَيَمَّمُواْ صَعِيداً طَيِّباً

"Eğer su bulamazsanız temiz toprakla teyemmüm edin." [6] ayetini okuyarak cevap verdi.

— Yanımda yiyecek-içecek bir şeyler var. (İstersen verebilirim) dedim.

ثُمَّ أَتِمُّواْ الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ

"Sonra gece girinceye kadar orucu tamamlayın." [7] ayetiyle karşılık verdi. (Oruçlu olduğunu anladım.)

— İçinde bulunduğumuz zaman dilimi Ramazan ayı değil ki, dedim. Buna karşılık:

وَمَن تَطَوَّعَ خَيْراً فَإِنَّ اللّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ

"Her kim de, farz olmadığı hâlde gönlünden koparak bir hayır işlerse, hiç şüphe yok ki Allah şükrün karşılığını veren ve her şeyi bilendir." [8] ayetiyle cevap verdi.

— Yolculukta orucu bozmamız bize caiz kılınmıştır, dedim.

وَأَن تَصُومُواْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ

"Eğer bilirseniz, oruç tutmanız sizin için daha hayırlıdır." [9] dedi.

— Neden benim gibi konuşmuyorsun, dedim.

1. *36/Yasin, 58*
2. *7/Âraf, 186*
3. *17/İsra, 1*
4. *19/Meryem, 10*
5. *26/Şuara, 79*
6. *4/Nisa, 43*
7. *2/Bakara, 187*
8. *2/Bakara, 158*
9. *2/Bakara, 184*

ما يَلْفِظُ مِن قَوْلٍ إِلاّ لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ

"İnsanın ağzından çıkan bir tek söz olmaz ki, yanında (onun söylediğini ve yaptığını kaydeden) hazır bir gözcü olmasın." [10] ayetini okudu.

— Hangi kabileden olduğunu sordum.

وَلاَ تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنّ السّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْؤُولاً

"Bilmediğin şeyin peşine düşme! Çünkü kulak, göz ve gönül/kalp (gibi azaların) hepsi de sorguya çekilecektir." [11] ayetiyle cevap verdi.

Hata ettiğimi, dolayısıyla kusura bakmayıp hakkını helal etmesini istedim.

قَالَ لاَ تَثْرَيبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللّهُ لَكُمْ

"Bugün size hiçbir kınama yoktur. Allah sizi affetsin." [12] ayetiyle cevap verdi.

Kendisine, deveme bindirip kafilesine ulaştırma teklifinde bulundum.

وَمَا تَفْعَلُواْ مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمْهُ اللّهُ

"Hayır olarak daha ne yaparsanız Allah muhakkak onu bilir." [13] ayetiyle mukabelede bulundu.

Devemi yanına getirdim. Tam binecekken:

قُل لّلْمُؤْمِنِينَ يَغُضّواْ مِنْ أَبْصَارِهِمْ

"Mümin erkeklere bakışlarını kısmalarını söyle." [14] ayetini okudu. Ben de gözlerimi başka tarafa çevirdim. Tam bineceği sıra deve ürküp kaçtı, bu arada elbisesi de birazcık yırtıldı.

وَمَآ أَصَابَكُمْ مّن مّصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ

"Başınıza gelen her musibet, işlediğiniz günahlar sebebiyledir." [15] ayetini mırıldandı.

Biraz sabretmesini ve devesini tutup bağlayacağımı söyleyince,

فَفَهّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ

"Biz o meselenin hükmünü Süleyman'a kavrattık." [16] ayetini okuyarak, deveyi sevk etme konusunda benim daha başarılı olduğumu ima etti.

Peşinden deveye bindi ve:

سُبْحَانَ الّذِي سَخّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَإِنّا إِلَى رَبّنَا لَمُنْقَلِبُونَ

"Bunları bizim hizmetimize veren Allah tüm eksikliklerden uzaktır. O lutfetmeseydi biz buna güç yetiremezdik. Muhakkak ki biz sonunda Rabb'imize döneceğiz." [17] ayetlerini okudu.

Sen boş sözlerden yüz çevirerek meclislerini ve oturumlarını güzelleştirebilir, bu ortamları Rabbinin zikri ve şükrü ile tezyin ederek Allah'ın razı olacağı meclislere çevirebilirsin.

Bağırıp çağırarak deveyi hızlandırdım. Bu defa:

وَاقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاغْضُضْ مِن صَوْتِكَ

"Yürürken ölçülü yürü, konuşurken de sesini kıs!" [18] mukabelesinde bulundu.

Yürürken şiir okumaya başladım. Bu kez:

فَاقْرَءُواْ مَا تَيَسّرَ مِنَ الْقُرْآنِ

"Artık Kur'ân'dan kolayınıza geleni okuyun." [19] ayetini okudu.

— Şiir okumak haram değil ki, deyince:

وَمَا يَذّكّرُ إِلاّ أُوْلُواْ الألْبَابِ

"Ancak gerçek akıl sahipleri öğüt alırlar." [20] ayetiyle cevap verdi.

Bir süre yolculuğa devam ettikten sonra, evli olup-olmadığını sordum.

يَأَيّهَا الّذِينَ آمَنُواْ لاَ تَسْأَلُواْ عَنْ أَشْيَآءَ إِن تُبْدَ لَكُمْ تَسُؤْكُمْ

10. 50/Kaf, 18
11. 17/İsra, 36
12. 12/Yusuf, 92
13. 2/Bakara, 215
14. 24/Nur, 30
15. 42/Şûra, 30
16. 21/Enbiya, 79
17. 43/Zuhruf 13, 14
18. 31/Lokman, 19
19. 73/Müzzemmil, 20
20. 2/Bakara, 269

"Ey iman edenler! Açıklandığı takdirde hoşunuza gitmeyecek şeyleri sormayın!" [21] ayetiyle cevap verdi.

Derken bu hanımın kafilesine arkadan yetiştik. Kendisine kafile içinde kimsesinin olup-olmadığını sordum. Bana:

الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

"Mal ve çocuklar, dünya hayatının süsüdür." [22] dedi. Anladım ki çocukları var.

— Onların hacda işleri ne? diye sordum.

وَعَلامَاتٍ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ

"O Allah nice alametler yaratmıştır ve o insanlar yıldızlarla yol bulurlar." [23] dedi. Anladım ki, çocukları yol bulma işi/rehberlik yapıyorlar.

— Onların isimlerini sordum.

وَاتَّخَذَ اللّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلاً

"Allah İbrahim'i dost edinmiştir.", [24]

وَكَلَّمَ اللّهُ مُوسَى تَكْلِيماً

"Allah Musa'yla konuşmuştur." [25] ve:

يَيَحْيَى خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ

"Ey Yahya! Kitaba kuvvetle sarıl." [26] ayetlerini okudu.

— Ey İbrahim, ey Musa, ey Yahya! diye kafileye doğru seslendim. Nur yüzlü üç genç *'Buyur!'* diyerek çıkageldiler. Kadın onlara para verdi ve:

فَابْعَثُواْ أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَآ أَزْكَى طَعَاماً فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِّنْهُ

"Şu akçeyle içinizden birini şehre gönderin de, baksın hangi yiyecek daha hoş ve helal ise ondan size azık getirsin." [27] dedi. Gençler gittiler, yiyeceği getirince bana:

كُلُواْ وَاشْرَبُواْ هَنِيئاً بِمَآ أَسْلَفْتُمْ فِي الأَيَّامِ الْخَالِيَةِ

"Geçmiş günlerinizde yaptığınız güzel işlerden dolayı afiyetle yiyin, için!" [28] dedi.

Bütün bu gördüklerim karşısında gençlere:

— Şayet annenizin bu durumunu bana söylemezseniz, bu yemekten asla yemem! dedim.

Gençler dediler ki:

— Annemiz, ağzından Allah'ın gazabını çekecek yanlış bir söz çıkar korkusuyla tam kırk yıldır bu şekilde sadece Kur'ân'la konuşur. Bunun üzerine ben de:

ذَلِكَ فَضْلُ اللّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَآءُ وَاللّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

"Bu, Allah'ın lütfudur; O, onu dilediğine verir. Allah büyük lütuf sahibidir." [29] dedim.

Abdullah İbni Mübarek *rahimehullah*, yaşadığı bu ilginç olayı, Kur'ân'da her şeyin bulunduğuna delil olarak değişik zamanlarda anlatırdı.[30]

21. 5/Maide, 101
22. 18/Kehf, 46
23. 16/Nahl, 16
24. 4/Nisa, 125
25. 4/Nisa, 164
26. 19/Meryem, 12
27. 18/Kehf, 19
28. 69/Hakka, 24
29. 57/Hakka, 21
30. Cevâhiru'l-Edeb, sf. 261. Hadis alimleri bu rivayeti sened itibariyle zayıf görmüşlerdir. Hatta bazıları sırf Kur'an'la konuşmanın uygun olmadığını öne sürerek bu rivayeti eleştirmişlerdir. Bazı alimler ise yasaklanan şeyin bu olmadığını, aksine alimlerin uygun görmediği şeyin, örneğin ismi Emrullah olan bir arkadaşın yanına geldiğinde Enbiya Suresinin başında yer alan **"Allah'ın emri geldi…"** ayetini okuyarak onun geldiğini bildirmen olduğunu söylemişlerdir. Alimlerimizin zikrettiği tüm bu şeyler elbette ki dikkate alınacak hususlardır; lakin bizim buradaki maksadımız, tarihteki bazı insanların boş konuşuruz korkusuyla normal kelamları bile terk ederek gösterdikleri hassasiyeti ortaya koymak ve bu sayede senin daha dikkatli olmanı sağlamaktır. Ne mutlu kıssalardan hisse çıkarabilenlere!

İşte o neslin insanları boş sözler konuşmak yerine Allah'ın kitabıyla konuşmayı tercih etmişler ve dillerini faydasız kelamdan korumaya çalışarak Rabblerinin sözleriyle onları ıslatmışlardır.

Biz, elbette ki senden her an Allah'ın kitabıyla konuşmanı istemiyoruz. Ve böyle bir şeyin vakıasının olması da mevcut şartlarda mümkün değildir. Ama sen boş sözlerden yüz çevirerek meclislerini ve oturumlarını güzelleştirebilir, bu ortamları Rabbinin zikri ve şükrü ile tezyin ederek Allah'ın razı olacağı meclislere çevirebilirsin. İşte o zaman Kur'an'la konuşan o değerli kadınla aynı gayeyi gerçekleştirmiş olursun. O, Rabbim gazaplanır korkusuyla sadece Kur'an'la konuşmuştu; sen de Rabbim razı olsun diye hakka muvafık sözlerle normal bir şekilde konuşursun. Sonuçta aynı amacı güttüğünüzden dolayı inşâallah ecirde eşit olursunuz. Bu noktada birazcık gayret ettiğinde hayatının anlam kazandığını göreceksin.

Rivayette Abdullah İbni Mübarek'in *'Neden benim gibi konuşmuyorsun'* sözüne karşılık kadının: *"İnsanın ağzından çıkan bir tek söz olmaz ki, yanında (onun söylediğini ve yaptığını kaydeden) hazır bir gözcü olmasın."* [31] ayetiyle cevap vermesi çok dikkat çekicidir. Zira bu ayet Selef'i, boş konuşmaktan alıkoyup frenleyen ayetlerden biridir. Kadın da bunu iyi idrak ettiği için İbni Mübarek'e aynı ayetle cevap vermiş ve boş konuşmamasının gerekçesini bu ayette geçen ifadeye bağlamıştır.

Şimdi önemine binaen bu ayet üzerinde kısaca birkaç şey zikredip bu meseleyi noktalamak istiyoruz. Sonrasında da oturumlarında dikkat etmen gereken diğer hususları kısaca zikretmeye çalışacağız.

Konuştuğun Her Şey Kaydedilmektedir!

Kul, konuştuğu şeylerin zapt altına alındığını hakkıyla idrak ettiği anda boş konuşmaları bitecek ve sözlerini sadece hayırlı kelamdan seçecektir. Bunun için öncelikle sözlerinin hepsinin yazılıp-yazılmadığını bilmesi gerekmektedir.

Kulun konuştuğu her şeyin kaydedilip-kaydedilmediği Selefimiz döneminde tartışılmıştır. Onlardan kimisi ah, vah türü şeyler de dâhil olmak üzere tüm sözlerin kaydedildiği görüşünü savunurken, kimisi ise sadece hayır veya şerri gerektiren sözlerin zapt edildiğini savunmuştur. Şimdi, bu konuyu tahlil etmesi için sözü İbni Kesir'e bırakıyoruz.

İbni Kesir *rahimehullah*, öncelikle İbni Abbas'ın şöyle dediğini nakleder:

'Kulun hayır veya şer namına konuştuğu her şey yazılmaktadır. Hatta onun 'Yedim, içtim, gittim, geldim ve gördüm' gibi sözleri bile kaydedilir.' [32]

Bu rivayetin ardından ise şöyle der:

'Meleğin her sözü yazıp yazmadığı hususunda ulema ihtilaf etmiştir. Hasan-ı Basrî ve Katâde, meleğin her sözü yazdığı görüşündedir. İbni Abbas'ın iki kavlinden birisine göre ise melek, sadece sevap ya da azap gerektiren sözleri yazar. Lakin ayetin zahiri birinci görüşü desteklemektedir; zira ayet umumidir...' [33]

Ey bacım, meclislerinde sana fayda vermeyecek ve seni cehennemden kurtarıp cennete sokmayacak sözleri konuşmaktan sakınmalısın. Ta ki bu sayede hesabın kolay, cevabın basit olsun.

Yani İbni Kesir'e göre meleğin her sözü yazdığını ifade eden birinci görüş, hem ayetin zahirine daha uygun olduğu, hem de şer'i delillere daha çok uyumluluk arz ettiği için tercih edilmeye daha şayandır.

İnsanın her sözü zabt-u rabt altına alındığına göre kişi konuştuğu şeylere azamî derecede dikkat etmeli ve ancak hesabını verebileceği şeyleri konuşmalıdır. Gerekirse bin düşünüp bir söylemelidir.

Bu nedenle ey bacım, meclislerinde sana fayda vermeyecek ve seni cehennemden kurtarıp cennete sokmayacak sözleri konuşmaktan sakın-

31. 50/Kâf, 18

32. Tefsiru'l Kur'âni'l Azîm, 4/286.

33. A.g.e. Sf. 286.

malısın. Ta ki bu sayede hesabın kolay, cevabın basit olsun.

Değerli bacım, boş konuşmaların terki ile alakalı nasihatlerimiz burada bitti. Şimdi meclislerinde dikkat etmen gereken bazı hatırlatmalara geçecek ve oturumlarında nelere özen göstermen gerektiğini kısaca hatırlatmaya çalışacağız.

• Derslerine veya söz verdiğin oturumlarına vaktinde gelmeye özen göster. Eğer vaktinde gelmeyi ihmal edersen bu, oradaki kardeşlerine zarar verecektir. Çünkü senin geç gelmen zil çalmana, ev sahibinin kalkıp-oturmasına ve benzeri bir takım meşgalelere sebep olacaktır ki bu tüm dikkatleri dağıtacak, adaptasyonu altüst edecektir. Müslümanın ahitlerine ve sözlerine riayet etmesi gerektiğini yeniden hatırlatmaya gerek yoktur herhâlde!

• Oturumlarında ev sahibi olduğun zaman arkadaşlarına ikram yapmaya çalış. Bugün en ideal ve en pratik ikram *'çay'* kabul edildiği için derslerin bitiminde birkaç bardak da olsa çay ikram edebilirsin. Ama imkânın iyi, durumun müsait ise çayın yanında gevrek, pasta ve börek gibi mide bastırıcı şeyler ikram etmen güzel olur.

"Kim Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsa misafirine ikramda bulunsun." [34]

• Arkadaşlarınla oturup muhabbet ederken zaruret haricinde telefonunla meşgul olma. Çünkü bu, senin onlara değer vermediğini, onları önemsemediğini hissettirecektir.

• Söz kesmemeye dikkat et ve konuşan kardeşlerini sabırla dinlemeyi bil.

• Özellikle ilim meclislerine gittiğinde konuşmaktan daha çok dinlemen gerektiğini aklından çıkarma. Selefimizdeki hikmet sahibi insanların dediği şu sözü kulağına küpe yap: *'İnsana, dinlediği şeyler konuştuklarından daha fazla olsun diye bir dil, iki kulak verilmiştir.'*

• Meclislerinde bulunan büyüklerine söz önceliği vermeyi asla ihmal etme. Zira bu, Rasûlullah'ın

sallallahu aleyhi ve sellem sünneti olmasının yanı sıra, edebe de en muvafık olanıdır. Sahabe arasında geçen şu olaya Rasûlullah'ın müdahalesi bu kuralın doğruluğunun en güzel örneklerindendir:

"Abdullah bin Sehl ve Muhayyısa bin Mesûd, sulh günlerinde Hayber'e gitmişlerdi. İşlerini görmek için birbirlerinden ayrıldılar. Muhayyısa, buluşma yerine geldiğinde Abdullah bin Sehl'i kanlar içinde can çekişirken buldu. Onu defnetti ve sonra Medine'ye döndü. Abdullah'ın kardeşi olan Abdurrahman bin Sehl, durumu öğrenince yanına Mesûd'un oğulları Muhayyısa ve Huvayyısa'yı da alarak Rasûlullah'a sallallahu aleyhi ve sellem gitti. Oradakilerin yaşça en küçüğü olan Abdurrahman olayı anlatmaya başladı. Bunun üzerine Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem:

— Sözü büyüğüne bırak, sözü büyüğüne bırak! buyurdu. Abdurrahman sustu, olayı ötekiler anlattı." [35]

• Arkadaşlarınla bir araya geldiğinde çok lüks ve aşırı pahalı kıyafetler giymemeye çalış. Unutma ki onlar içerisinde senin giyindiğini alamayan insanlar olabilir. Hem bu, gereksiz yere arkandan konuşulmasına da sebebiyet verebilir. Hele hele ilim meclislerine veya ders halkalarına giderken sade giyinmeye, lüksten kaçınmaya daha bir özen göster; çünkü insanın kıyafeti, davranış ve hareketlerini yüzde yüz etkilemektedir. Edebe uygun olan kıyafetlerle ders halkalarına gittiğinde bu, hem insanlar nazarında senin değerini ve sana olan teveccühlerini artıracak hem de kalbinin daha huşulu ve sakin olmasını sağlayacaktır. Bu da dersten istifadeyi son derece artıracaktır.

34. Buhari, Müslim

35. Buhari, Müslim

Senin kahkaha ile değil, tebessüm ile gülmeye kendini alıştırman gerekmektedir. Tıpkı Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem gibi…

• Gülmeyi gerektiren bir şey söz konusu olduğunda, sakın ha kahkaha atma! Çünkü günümüz evlerinin geneli yeterli yalıtıma sahip olmadığı için sesi diğer binalara çok rahatlıkla iletmektedir. Kahkahalarınız diğer dairelerdeki insanlara duyulduğunda bu sizin için mürüvvet zedelemesine yol açacağı gibi, hakkınızda olumsuz düşünülmeye de kapı aralayacaktır. Hem, ses diğer dairelerdeki insanlara gitmese bile kahkaha ile gülmek İslam'ın öngördüğü bir ahlak mıdır? Bu nedenle senin kahkaha ile değil, tebessüm ile gülmeye kendini alıştırman gerekmektedir. Tıpkı Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* gibi…

• Kapının tam karşısına oturmamaya özen göster. Eğer ille de oturman gerekiyorsa gözünü sakındırmayı ve kontrol etmeyi bil. Çünkü kimi zaman evde bulunan yaşı buluğa gelmiş çocuklar bir ihtiyaç için odanızın yanından geçebilir. Tam kapıya geldiklerinde kapı ansızın açılıp onlar senin uygunsuz hâllerine şahit olabileceği gibi sen de onların uygunsuz hâllerine şahit olabilirsin. Eğer böyle bir ihtimal söz konusu değilse rahat davranmanda bir sakınca yoktur.

• Ziyaretini bitirip evlerden çıkarken topluca ve sesli bir şekilde çıkmamaya özen göster. Özellikle de apartmanlardan çıkışta buna çok daha fazla riayet et. Apartmanda arkadaşlarınla ille de konuşman icap etmişse, ya meclise geri dön, konuş ya da dışarıya çık, öyle konuşmanı yap. Evden ayrıldığın andan dışarıya çıkana dek sessiz kalmaya kendini alıştır.

❁ ❁ ❁

Değerli bacım, buraya kadar zikrettiğimiz şeyler; oturum, gün, ders ve benzeri münasebetlerde dikkat etmen gereken kurallardan bazılarını ihtiva etmektedir. Bunların haricinde de elbette dikkat etmen gereken edep kuralları vardır. Sen bunları bu konuya ilişkin yazılmış özel kitaplardan daha etraflı bir şekilde öğrenebilirsin. Lakin zikrettiğimiz kurallara bile dikkat ettiğinde hayatında ne kadar değişiklik olduğunu hem kendin hem de etrafındaki insanlar anında fark edecektir. Sen inşâallah bu kurallara dikkat etmeye nefsini alıştır. Alıştır ki, bu sayede yüce bir ahlaka sahip olmada bir adım öteye gitmiş olasın.

Rabbim imkân verirse, bir sonraki yazımızda önemli gördüğümüz bir başka nasihatle karşında olacağız. Bir sonraki yazımızda tekrar buluşmak dileğiyle, fî emânillâh…

ozcanyildirim@tevhiddergisi.net | ÖZCAN YILDIRIM

Nifak Hareketi'nin Mengene İçinde Kalışı: Ahzab Savaşı

Bir yapının içerisinde ilkeleri sürekli değişen, ideallerini kişilere ve olaylara göre kalıba sokan kimseler, harekete en çok zarar veren kimselerdir. Bunun sebebi de beraber olduğu insanlara karşı güven içerisinde olmamalarıdır.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla…

Allah'a hamd, Rasûlü'ne salât ve selam olsun…

Geçen yazımızda Ahzab Savaşı'nın münafıklara bakan yönünü özetle anlatmaya çalıştık. Bu yazımızda ise, Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* ve sahabesinin o zor ve girift zamanda nifak ehli ile yaşadıklarını günümüze yansıtmaya çalışacağız inşaallah.

1. Münafıkların İslam Davasına Güvensiz ve İkircikli Tavırda Olması

Ahzab Savaşı'nda münafıkların temayüz ettiği en önemli vasıfları, İslam davasına karşı güvensiz, ikircikli/mütereddit olmaları ve zihin karmaşası yaşamalarıdır. Ahzab Savaşı'na genel olarak baktığımızda bu çok açık bir şekilde görülecektir. Bir yandan o güne kadar biriken ve gerçekleşmeyen kirli düşünceleri, diğer yandan *'Çok Uluslu Güç'*ün ciddi bir hamlede bulunmasından dolayı korkularının ayyuka çıkması onları bir mengene içerisine almıştır. Dolayısıyla davanın yakin ve sabır ile yüklenileceği gerçeği onlardan vareste kaldığı için kalplerindeki güvensizlikleri volkan gibi patlamıştır.

İslami dava, hareket sahasında bireysellikten daha çok cemaatsel çalışmalara muhtaçtır. Sahada bir çok amelin ortaya konulması, ses getirmesi ve etkili olması tamamen bireylerin tek bir vücut gibi hareket etmesinden ileri gelir. İslami bir cemaat yapısı ise, bu yapının taşıyıcı kolonları olan davaya adanmış fertlerin güven içerisinde olmalarıyla oluşur.

Bunu daha da açacak olursak; cemaat içerisinde olan bireylerin cemaat ile arasındaki bağın güven bağı olduğunu söylememiz mümkündür. **Şer'i asıllara muhalif olmadığı müddetçe ortaya konulan ve tamamen göreceli doğrulara dayanan** hizmet alanındaki işler, kararlar ve eylemler güven esaslı olmalıdır.

İslami sahada bir harekete en çok zarar veren insanlar ikircikli/tereddüt sahibi, güven yoksunu olan, her rüzgarda sarsılan köksüz kimselerdir. Bunların sabit/değişmez ilkeleri olmadığı için her söylenene kulak asan ve bununla beyinleri fokurdayan kimselerdir. Bir yapının içerisinde ilkeleri sürekli değişen, ideallerini kişilere ve olaylara göre kalıba sokan kimseler, harekete en çok zarar veren kimselerdir. Bunun sebebi de beraber olduğu insanlara karşı güven içerisinde olmamalarıdır.

Güven, bir yapının harcı mesabesinde olup, insanları birbirine sımsıkı bağlar. Fertler beraber oldukları yapıya güvendikçe hizmet, içteki sorunlarından çok dışa yönelik adımlarını daha sağlam atabilir. Bunu bilen dış düşmanlar, bilinçli veya bilinçsiz kıblesini kendilerine çeviren ve yapının içerisindeki veya çevresindeki güven sorunu yaşayan dinamiklerini harekete geçirirler. Böylece yönetime tabi olanların güven algıları ile oynamaya başlarlar.

Sahada bir çok amelin ortaya konulması, ses getirmesi ve etkili olması tamamen bireylerin tek bir vücut gibi hareket etmesinden ileri gelir. İslami bir cemaat yapısı ise, bu yapının taşıyıcı kolonları olan davaya adanmış fertlerin güven içerisinde olmalarıyla oluşur.

Cemaat, hizmet alanının bir konusunda yanlış yapsa, hezimet yaşasa, başarısız olsa önceden fısıltı ile söyledikleri daha gür çıkmaya başlar. Bununla da yönetimin yanlış yaptığını, aslında kendilerine danışılmasının gerektiği veya kendilerinin daha iyi bildiğini ifade etmektedirler. Bu bilgin(!) güruh bununla kalmayıp tebanın güven algılarını alttan alta oyma peşindedir. Çünkü bilirler ki, güven bir yerde bitmişse onu yeniden inşa etmek zordur.

Ahzab günü iki taifeye şimdi bu gözle bakalım:

"Mü'minler, düşman birliklerini görünce, 'İşte bu, Allah'ın ve Rasûlü'nün bize vaad ettiği şeydir. Allah ve Rasûlü doğru söylemişlerdir' dediler. Bu, onların ancak imanlarını ve teslimiyetlerini artırmıştır." [1]

"Ve hani münafıklar ve kalblerinde bir hastalık bulunanlar: Allah ve Rasûlü bize sadece boş vaadlerde bulundular, diyorlardı." [2]

Bir taife, her türlü kirli düşünceden, kafa karışıklığından uzak ve her yaşanan hadise ile beraber ilke ve menheclerini perçinleyen kimselerdir.

Diğer taife ise, daha neye inandığını bilmeyen, her söze kulak kabartıp o sözle ilkelerini çiğneyen, her dedikodu ile zihni bulanan kimselerdir. Bundan ötürü de güven sorunu yaşayan insanlardır.

Güven duygusu müminler ile münafıklar arasındaki ayırıcı çizgilerden biridir. Yapı ile fertlerin arasında karşılıklı güvenin olduğu yerde bereket, güvensizliğin olduğu yerde ise nifak vardır. Kur'an-ı Kerim incelendiğinde şu tablo ortaya çıkmaktadır: Müminlerin olaylara karşı olumlu tepkileri, Allah ve Rasûlü'ne duydukları güvenden ileri gelirken, münafıkların olaylara karşı verdikleri olumsuz tepkiler ise, güvensizlikten kaynaklanmaktadır. Örneğin, Kur'an'da savaş, açlık, bela, musibet anları anlatılırken Allah *subhanehu ve teâlâ* hemen akabine müminlerin olumlu tepkilerini, bırakıp gitmeyişlerini, fedakarlıklarını, sebatlarını zikrediyor. Bu davranışlarını da Allah ve Rasûlü'ne olan güvenlerine bağlıyor. Aynı olaylarda münafıkların tepkileri anlatılırken hemen akabinde korkup kaçmaları, fitne çıkarmaları vs. zikrediliyor. Çünkü Allah ve Rasûlü'ne güven duymamaktadırlar.

Şuranın altını çizmek gerekir ki, o gün vahyin olması bu tür sorunları çözüme kavuşturuyordu. Peki bugün İslami hareketler bu gibi durumlarda ne yapmalıdır?

Karşılıklı Güvenin Sağlanması Nasıl Mümkün Olabilir?

Birinci Yol: Bir yapının, şahısları; şahısların da, yapıyı/cemaati tanıyacağı bir süreç üzere birleşmenin sağlanmasıdır. Burası mühim bir meseledir. Çünkü hem cemaatin hem de bireylerin karşılıklı güven içerisinde olması için bu davaya baş koyacak tarafların birbirlerini tanıyacak kadar sürecin sağlanması elzemdir. Aksi takdirde tanınmayan, anlık hararetle bir araya

1. 33/Ahzab, 22
2. 33/Ahzab, 12

gelen toplulukların belli bir süre sonra hedeflerinden ziyade birbirlerine düşmeleri ve büyük hayırlardan mahrum kalmaları kaçınılmazdır. Genelde ortak bir takım düşüncelerden hareketle ilke ve menheclerini özümse(ye)meden bir araya gelen veya bu tip kimseleri anlık olarak cemaat bünyesine katan kimselerin söz konusu kişilerle bela ve musibet gibi keskin dönemlerde ciddi kırılmalar yaşadığına şahit olmaktayız. Bu ilkeye riayet edilmediği için de hem kin ve öfke oluşacak, hem de Müslümanların bu yöndeki çabaları kaybolacaktır. Aslında, tanıyacak ve güven köprüleri inşa edecek kadar bir sürecin geçmesi bu tip sorunların önüne büyük ölçüde geçecektir.

İkinci Yol: Fertlere güven konusunun ne denli önemli olduğu daima anlatılmalı, canlı tutulmalıdır. Güvenin zorunluluğu Siret'ten örneklerle anlatılmalıdır. Bunun en güzel örnekleri de Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* savaşlarıdır.

Bunun haricinde şunu iyi düşünmek gerekir ki, içi ve dışı aynı olmayan bir kimsenin ihlaslı olması düşünülemez. Hem bu kimselere dünya ve din hayatında söz söyleme hakkı verip de güvenmemek kişinin bu konuda ne denli tezata düşüp samimiyetsiz olduğunu göstermesi için yeterlidir. Kişi beraber olduğu kimselere güvenmiyorsa beraber olmaması gerekir. *'Güvenmiyorsam niçin tabi oldum?'* veya *'Tabi olduysam neden güvenmiyorum?'* gibi sorularla şeytanın tuzağının daha rahat fark edilmesi sağlanmalıdır.

2. İlkeler Üzerinde Sebat Etmek En Büyük Zaferdir

Burada münafıklar ile müminlerin arasında görülen bariz farklardan birisi de ilkeler üzerinde sebat etme meselesidir. Düşmanların koalisyon olarak saldırı girişimlerine karşılık dünya korkuları ağır basan münafıklar ve kalbi hastalıklı kimseler ilkelerinde sabit kalamamışlardır. Mengenenin iki tarafına sıkışmış ve sıkıştıkça içlerinde bulunan tüm hastalıklı sesleri açığa çıkaran kimseler olmuşlardır. Dolayısıyla ayağı yere basamayan veya kendilerince bastıklarını zanneden bu güruh, ilkeleri üzerinde sebat edememişlerdir.

Fert veya cemaat olsun fark etmez ilkeler üzerinde sebat etmek, düşmana karşı kazanılmış en büyük zaferdir. Sonucunun hezimet, yıkım, hüsran veya başarısızlık olması durumu değiştirmez. Önemli olan kişinin inandığı davaya

hangi şartlarda ve sonucu ne olursa olsun dört elle sarılmasıdır.

Uhud gazvesine baktığımızda bu net olarak gözümüze çarpmaktadır. Müslümanlar arkadan kuşatılmış, kazanılacak olan bir savaş bir anda mağlubiyete doğru giderken bir anda Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* öldüğü şayiası yayılmıştı. Bunun sonucunda ise ilkelerinde sebat edemeyen bir grup hemen ellerindekini bırakmışlardı. Hatta bazıları olumsuz propaganda sonucu karşı tarafa dönmenin söylentisini dillendirmeye başlamışlardı. Fakat ilkelerinde istikrarlı olup davasına sarılanlar, tüm bu olumsuzluklara rağmen sabit kalmışlardı.

Allah da onlar hakkında ayet indirmişti:

"Üzülmeyin, gevşemeyin, üstün olan sizlersiniz." [3]

Başka bir örnek de Firavun'un sihirbazlarıdır. Onların iman ettiklerini ilan etmelerinden hemen sonra ölüm ve asılmakla tehdit edildiği pozisyon ve verdikleri cevap, ilkelerinde nasıl sebat ettiklerinin bir örneğiydi.

"Şimdi elleriniz ile ayaklarınızı tereddüt etmeden çaprazlama keseceğim ve sizi hurma dallarına asacağım!" [4] dediğinde onlar; *"Öyle ise yapacağını yap! Sen, ancak bu dünya hayatında hükmünü geçirebilirsin."* [5] dediler.

Başka bir cevapları ise şöyle olmuştu:

"Onlar: 'Biz zaten Rabbimize döneceğiz. Sen sadece Rabbimizin ayetleri bize geldiğinde onlara inandığımız için bizden intikam alıyorsun. Ey Rabbimiz! Bize bol bol sabır ver, Müslüman olarak canımızı al', dediler." [6]

---

3. 3/Âl-i İmran, 139
4. 20/Taha, 71
5. 20/Taha, 72
6. 7/Âraf, 125-126

Bulunduğumuz coğrafyanın tağutları bizleri maddi ve manevi olarak sarsabilirler. Fakat bu, asla onların galip olduğundan değildir. Bilakis bunların mağlubiyeti ve intikam alma çabalarıdır. Bunların hepsi onların acziyetidir.

Bir diğer örnek de Hubeyb'tir *radıyallahu anh*… Kureyş kafirlerinin önünde asılı iken ölümle arasında kısa bir an kalmıştı.

'O asılı hâlde iken, silahlarını ona yöneltip, şöyle seslendiler: 'Muhammed'in senin yerinde olmasını ister miydin?', O şöyle dedi: 'Yüce Allah'a and olsun ki, hayır! Onun ayağına bir dikenin batmasına karşı serbest kalmam dahi hoşuma gitmez!' '

Kişinin davasında ve ilkelerinde sabit kalmasına bir çok örnek verebiliriz. Fakat şurası bir gerçek ki, zahiren musibet sayılan bazı durumlarda sebat etmek haddi zatında zaferin ta kendisidir.

Tekrar Ahzab gününe dönelim… Allah *subhanehu ve teâlâ* en ağır imtihanlardan birinin Ahzab gününde olduğunu belirtmişti.

"Hani onlar size hem üst tarafınızdan hem alt tarafınızdan gelmişlerdi. Hani gözler kaymış ve yürekler ağızlara gelmişti. Siz de Allah'a karşı çeşitli zanlarda bulunuyordunuz. ***İşte orada mü'minler denendiler ve şiddetli bir şekilde sarsıldılar.****"* [7]

Onlar bu sarsıntıyı devam ettirselerdi belki bugün onların ismini hayır ile yâd edemeyecektik. Fakat onlar sarsılmalarına rağmen bu sarsıntıdan sonra ilkelerini hatırladılar ve böylece sabit kaldılar:

"Mü'minler, düşman birliklerini görünce, 'İşte bu, Allah'ın ve Rasûlü'nün bize vaad ettiği şeydir. Allah ve Rasûlü doğru söylemişlerdir' dediler. Bu, onların ancak imanlarını ve teslimiyetlerini artırmıştır." [8]

Bulunduğumuz coğrafyanın tağutları bizleri maddi ve manevi olarak sarsabilirler. Fakat bu, asla onların galip olduğundan değildir. Bilakis bunların mağlubiyeti ve intikam alma çabalarıdır. Bunların hepsi onların acziyetidir.

Müslümanlar bugün despotluğu iliklerine kadar işlemiş küresel küfrün tağutlarına karşı mücadele vermektedirler. Bu yüzden karşılarındaki şeytanın sadık kulları her türlü desiseye başvurmaktadır. Gerek mal, gerek can, gerek dünyanın süsü ile aldatmaya çalışmaktadırlar. Buna karşılık musibetin cinsi ve çıkış noktası neresi olursa olsun, bu davanın yiğitleri asla menhecinden, ilkelerinden ödün vermemeye gayret etmelidir. Dün ilkeleri ve davayı çiğnemeye gelen Ahzab/Hizipler/Koalisyon güçleri ile bugün etrafımızı sarmış musibetlerin arasında fark yoktur.

Önemli olan, etrafımızı saran bu Ahzab'a karşılık, bizlerin nifak ehli gibi kendi dünyaları ve vazgeçilmezleri ile dava arasında git-gel yaşamamamızdır. Safımızı netleştirmeli, etrafımızdaki dava arkadaşlarımıza *'Bu, Allah'ın ve Rasûlü'nün vaadidir'* deyip, onları da sebata teşvik etmeye gayret etmeliyiz.

Allah *subhanehu ve teâlâ* bizleri nereden gelirse gelsin musibetlerde sarsılmayan, köklü dağlar gibi menheci olan bir zümreden kılsın. İlkelerini kendi şahsi çıkarları, dünyası ve şehveti için değiştiren, kendi dünya ve çıkarlarının mengenesinde sıkışan kullarından eylemesin. Allahumme Amin.

Bir sonraki yazımızda Ahzab Savaşı konusuna devam edeceğiz inşaallah.

'Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun' duamız ile…

7. 33/Ahzab, 10-11
8. 33/Ahzab, 22

enesyelgun@tevhiddergisi.net Enes Yelgün

Genel/Açık Davet Döneminin Başlangıcına Dair Bazı Dersler

Allah her millete her insana değişik meziyetler bahşetmiştir. Dolayısıyla hangi milletten olursa olsun her insanın İslam davasına katacağı faydalar vardır. Çeşitli bahanelerle hizmet ehlini belli bir ırka ya da memlekete has kılmak cahiliyyeyi yeniden hortlatmak anlamına gelecektir.

Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* Rabbinden akrabalarını ve genel olarak müşrikleri uyarma emri aldıktan sonra Safa tepesine çıktı ve müşriklere *"Yâ Sabâhâh!"* diyerek seslendi.

Müşrikler *'Ey Muhammed! Bizi buraya niçin topladın? Neyi haber vereceksin?'* diye sordular. Allah Rasûlü:

"Ey Kureyş topluluğu! Benimle sizin benzeriniz; düşmanı görünce ailesine haber vermek için koşan ve düşmanın kendisinden önce varıp ailesine zarar vermesinden korkarak, 'Yâ sabahâh!' diye haykıran bir adamın benzeri gibidir."

"Ey Kureyş topluluğu! Size bu dağın ardında veya şu vadide düşman atlıları var. Sabaha veya akşama, üzerinize hücum edeceklerini söyleyecek olursam, bana inanır mısınız?"

O ana kadar *'Muhammedu'l Emin'* dedikleri, kendisinden yalan namına bir tek şey işitmedikleri, hakikatın dışında hiç bir şey duymadıkları Peygamber'e *sallallahu aleyhi ve sellem* hep bir ağızdan:

'Evet, biz senin doğruluğunu tasdik ederiz. Çünkü, şimdiye kadar sende doğruluktan başka bir şey görmedik. Sen yanımızda yalan ile itham edilmiş bir insan değilsin.' dediler.

Bu umumî hitabından sonra Allah Rasûlü, Kureyş kabilelerinin her birini kendi adlarıyla çağırdı ve konuşmasını şöyle sürdürdü:

"Öyle ise, ben size, önünüzde gelecek büyük bir azabın bildiricisiyim. Yüce Allah, bana, 'En yakın akrabalarını ahiret azabıyla korkut' emrini verdi. Sizi 'Allah bir, O'ndan başka İlâh yok' demeye davet ediyorum. Ben de O'nun kulu ve Rasûlüyüm. Eğer, dediklerimi kabul ederseniz, cennete gideceğinizi taahhüd ve tekeffül edebilirim. Şunu da bilin ki; siz 'Allah bir, O'ndan başka ilâh yok.' demedikçe,

size ben ne dünyada ne de ahirette bir faide temin edemem." [1]

Meseleler

1. Safa Tepesindeki Davet Irkçılığa İndirilmiş Bir Darbedir

Mekke, cahiliyyenin her çeşidini farklı oranlarda barındıran bir toplumdu. Cahiliyyelerinin önemli bir bölümünü de kavmiyetçilik hastalığı kaplıyordu. Mekke toplumunda insanların birbirlerini değerlendirmedeki en önemli kriterleri hangi kavimden oldukları idi. Kendi içlerinde asla önem vermedikleri kişilere dahi başka bir kavimden saldırı olduğunda, uzun yıllar sürecek savaşları göze alabiliyorlardı. Böyle bir topluma hidayet kaynağı olarak gönderilen Kitap ve Peygamber yani İslam ise, insanların arasındaki cahili kriterlerin hepsini yerle bir etmek ile görevli idi. Ve mücadele ettiği en temel hususlardan birisi de kavmiyetçilik oldu.

Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* Safa tepesinde herhangi bir ayrıma gitmeden bütün insanlara seslendi ve herkesi aynı çağrıya icabet etmeye davet etti. İnsanların artık kabilelerine göre değil hidayete tâbi olanlar ve olmayanlar diye ayrılacağını o günden ilan etmiş oldu. O gün Araplar arasındaki farklı kabilelerin birbirlerine üstü olmadıklarını haykıran İslam bir süre sonra bu gerçeği Rum'a Fars'a Türk'e de hatırlatacaktı.

"Ey insanlar! Doğrusu biz sizi bir erkekle bir dişiden yarattık. Ve birbirinizle tanışmanız için sizi kavimlere ve kabilelere ayırdık. Muhakkak ki Allah yanında en değerli olanınız, O'ndan en çok korkanınızdır. Şüphesiz Allah bilendir, her şeyden haberdardır." [2]

İslam'ın insanların farklı ırklardan olması konusundaki düşüncesini ortaya koyan temel nas budur. Hiç kimse başka bir insana derisinin rengi, ırkı, kabilesi, kavmi, memleketi nedeniyle üstün olamaz. Üstünlük önce İslam sonrasında ise takva ile mümkündür. İslam 1400 sene öncesine göre çok radikal bir çıkış ile bu gerçeği hayata geçirmiştir.

Günümüz, insan hakları, demokrasi, farklılıklara saygı vb. laf kalabalıklarının ayyuka çıktığı bir asır olmasına rağmen devletler ırkçılığa bir çözüm bulamamaktadırlar. Bahsettiğimiz kavramların en revaçta olduğu devletler başta olmak üzere hemen hemen her parlamentoda ırkçılığı açıktan savunan partiler mevcuttur. Irkçılığa karşı imiş gibi gözüken diğer partilerin de ulusal bir mesele gündeme geldiğinde farklı kılıflar altında bilinçaltlarında bastırmaya çalıştıkları milliyetçiliklerinin nasıl açığa çıktığına rahatlıkla şahitlik etmekteyiz.

Bizler de milliyetçiliğin ailede, okulda, iş yerinde kısaca toplumun her yerinde kutsandığı ve özellikle de dinî motifler üzerinden zihinlere nakşedildiği bir toplumdan çıktık. Dolayısıyla hücrelerimize kadar işleyen bu cahiliyyeden *'ha'* deyince kurtulmak mümkün değildir. Uzun bir müddet sonunda oluşan bir hastalık bir o kadar zaman uğraşmakla, farklı terbiye metodlarını uygulamakla ortadan kalkacaktır. Yoksa farkında olmadan kardeşlik haklarına aykırı davranışlarda bulunup bir Müslümanın kalbini kırabilir İslam toplumunun temellerine hasar verebiliriz.

Hakk kimden gelirse gelsin kabul edilmelidir. Aksi hâlde Yahudilerden bir farkımız kalmaz. Onlar Allah Rasûlü'nün Peygamber olduğunu biliyorlar ama kendi içlerinden çıkmadığı için reddediyorlardı. Bu öyle bir hastalıktır ki Yahudiler ile Mekke müşriklerini aynı safta buluşturmuştur.

Meselenin davetimize bakan yönü ise şudur: Hakk kimden gelirse gelsin kabul edilmelidir. Aksi hâlde Yahudilerden bir farkımız kalmaz. Onlar Allah Rasûlü'nün Peygamber olduğunu biliyorlar ama kendi içlerinden çıkmadığı için reddediyorlardı. Bu öyle bir hastalıktır ki Yahudiler ile Mekke müşriklerini aynı safta buluşturmuştur. O yüzden Ebu Cehil'in ağzından şu sözler dökülmüştür:

'Biz ve Abdimenafoğulları, şan ve şeref hususunda şimdiye kadar hep çekiştik durduk:

Onlar halka yemek yedirdiler, biz de yemek yedirdik.

Onlar arabuluculuk ederek diyet yüklendiler, biz de arabuluculuk ederek diyet yüklendik.

1. Buhari, Müslim
2. 49/Hucurat, 13

Onlar halka bağışta bulundular, biz de bağışta bulunduk.

Onlarla, kulak kulağa giden iki yarış atı durumuna gelince, onlar:

´İşte, bizden, kendisine gökten vahiy gelen bir Peygamber de var!´ dediler.

Biz bunun dengini nereden bulup onlara ulaşacağız?!

Vallahi, biz hiçbir zaman ona inanmayız ve onu tasdik etmeyiz!' [3]

Hakk kimden gelirse gelsin kabul etmemiz gerektiği gibi aynı şekilde hakkı ulaştırmada da insanlar arasında ayrım yapmamalıyız.

Allah *subhanehu ve teâlâ* her millete her insana değişik meziyetler bahşetmiştir. Dolayısıyla hangi milletten olursa olsun her insanın İslam davasına katacağı faydalar vardır. Çeşitli bahanelerle hizmet ehlini belli bir ırka ya da memlekete has kılmak cahiliyyeyi yeniden hortlatmak anlamına gelecektir.

2. Davette Kullanılan Araçları Güncellemenin Gerekliliği

Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* Rabbinden aldığı emirle hemen davete başlamış ve çok yönlü bir uğraş vermiştir. O kendisinden önce gönderilen ve örnek olarak gösterilen Peygamberlerin izini adım adım takip etmiştir.

"(Sonra Nuh:) Rabbim! dedi, doğrusu ben kavmimi gece gündüz (imana) davet ettim; Fakat benim davetim, ancak kaçmalarını arttırdı. Gerçekten de, (imana gelmeleri ve böylece) günahlarını bağışlaman için onları ne zaman davet ettiysem, parmaklarını kulaklarına tıkadılar, (beni görmemek için) elbiselerine büründüler, ayak diredediler, kibirlendikçe kibirlendiler. Sonra, ben kendilerine haykırarak davette bulundum. Sonra, onlarla hem açıktan açığa hem de gizli gizli konuştum." [4]

Her anı ve vesileyi Allah'ın dinini insanlara ulaştırmak için birer fırsat olarak değerlendirmiştir. Daha davetin başlangıcında Allah Rasûlü'nün akrabalarını yemeğe çağırması, Safa tepesine çıkarak insanları topluca uyarması, Hac mevsimini fırsat bilip başka kabilelerden gelenleri İslam'a davet etmesi bu hakikate işaret etmektedir. Davetin ilerleyen yıllarında araçların daha da çeşitlendiğine şahitlik edeceğiz.

"Muhakkak ki Allah yanında en değerli olanınız, O'ndan en çok korkanınızdır."
49/Hucurat, 13

Bizler de davetçiler olarak çağrımızı insanlara ulaştıracak yollar üzerinde kafa yormalıyız. Sadece başımızdaki kişilere sorumluluğu atıp *'ne söylenirse yaparız'* mantığı ile hareket etmemeliyiz. Kişi ne ile meşgul ise hayata da o gözle bakar. *'Ben daveti daha geniş kitlelere ulaştırmak için ne yapabilirim?'* sorusunu canlı tutarak yaşamımızı sürdürürsek emin olalım ki aklımıza gelen fikirlerin çokluğu nedeniyle başımız çatlayacak hâle gelir. İkinci aşamada yapılması gereken ise fikirlerin hayata geçirilmesidir. Mesela; Allah Rasûlü akrabalarını yemeğe çağırarak davet için bir ortam oluşturmuştur. Biz bunu davetimize muhatap olan herkes için genişletebiliriz.

Burada asıl üzerinde durmak istediğimiz husus ise Allah Rasûlü'nün Safa Tepesi üzerinden yaptığı davettir. Allah Rasûlü o günkü şartlara göre insanların önemli hadiseleri duyurmak için kullandığı bir yeri seçmiş, yine o toplum için çok dikkat çekici bir hitap ile konuşmasına başlamış ve kısa öz cümleler ile meramını anlatmıştır. Eğer Allah ve Rasûlü bir dağın tepesine çıkıp davet yapmamız gerektiğini bize nas kılsa idi hiç düşünmeye gerek kalmazdı. Her birimiz insanların etrafında toplanacağı bir yükseklik bulur ve davetimizi yapardık. Ancak böyle bir emir yok. Öyleyse Allah Rasûlü'nü bu yöntemi kullanmaya iten etkenleri yani amelin arka planını öğrenmeliyiz. Öğrenmeliyiz ki sünneti güncelleyebilelim.

Mesela; Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* davet için insanların toplandıkları bir yeri tercih etmesi dikkat edilmesi gereken birinci noktadır. Dolayısıyla şeriata muhalif bir durum olmadığı

---

3. *İbni Hişam Siyeri*
4. *71/Nuh, 5-9*

Müslüman gerçek hayatta muhatap olduğu tüm emir ve yasakların sosyal medyayı da kapsadığını unutmamalı ve davet için kullanıldığında en az Safa Tepesi kadar etkili olacak bu aracı iyi değerlendirmelidir.

müddetçe günümüzdeki iftarlar, piknikler, düğünler, taziyeler, vb. mekanlar davet açısından uygun yerlerdir. Müslümanlar böyle mekanları iyi değerlendirmelidir.

Safa tepesindeki davet ile ilgili önemli başka bir husus ise Allah Rasûlü'nün tüm toplumun dikkatini celbedecek bir hitabı davetine mukaddime yapmasıdır. Her yerin kendi örfünde bu tarz hitaplar mevcuttur. Davetçi içinde bulunduğu toplumu en iyi tanıyan ya da tanıması gereken bir kişi olacağını düşündüğümüzde bu hususta hiç de zorlanmayacağını varsayabiliriz. Bahsettiğimiz konu davetçinin bir kitleye hitap ederken başlayacağı cümle ile sınırlı değildir. Mesela; bugün davet içerikli bir videonun insanlar tarafından izlenebilmesi daha çok girişinin nasıl olduğu ile ilgilidir. Ya da İslamı anlatan bir kitabın insanların dikkatini çekebilmesi kapağındaki tasarımı, başlığın ilginçliği ile yakından irtibatlıdır. Her birey kendi alanına bu kaideyi uyarlayabilir.

Davetteki araçların güncellenmesi ile alakalı konumuzu tamamlamadan önce son bir meseleye daha değinmek istiyoruz. Yaşadığımız çağ her gün yeni bir buluşa imza atılan insanların gelişmeleri takip etmekte zorluk yaşadığı bir zaman. Teknoloji dört bir yandan insanı kuşatmış ve esir almış durumda. Elbette teknolojik imkanların bu kadar fazlalaşması beraberinde yeni bazı toplumsal gerçekleri de getirdi. Onlardan birisi de sosyal medya. Artık insanlar birbirleri ile birebir diyalog kurmaktansa sosyal ağlar üzerinden irtibata geçiyor. Genellikle farklı kimlikler altında kurulan bu ilişkiler doğal olarak yüz yüze muamelenin getirdiği faydalardan fersah fersah uzak kalıyor.[5] Elbette bu durum sosyal medyayı bir kenara atmamız anlamına gelmez. Bilakis her Müslüman yaşamındaki her anı davete uyarlamaya çalıştığı gibi sosyal medyada aktif ise bunu da aynı çerçevede değerlendirmelidir.

Maalesef gerek şahıslar gerek kurumlar bazında Müslümanların sosyal medyayı İslam'ın maslahatına uygun olacak şekilde yeterince kullandığını söyleyemeyiz. Her birey başını ellerinin arasına alıp bu sahada kime karşı neyi savunduğunu etraflıca tefekkür etmelidir. Acaba Müslüman sosyal medyada aktif olduğundan beri kaç müşriğe davet ulaştırmış Tevhid ve Sünnetin savunuculuğunu yapmıştır? Yoksa günümüzün küfürleri ve bidatlarına karşı insanları uyarmak yerine kim olduğunu bilmediği şahsiyetlerle İslam alimlerinin dahi üzerinde ihtilaf ettikleri hususları neticelendirmek için mi çabalamıştır? Sonu gelmeyen ve aradaki kini artırmaktan başka hiçbir işe yaramayan cemaatsel tartışmaların içine mi dalmıştır? Yüzyüze geldiğinde asla söyleyemeyeceği sözleri farklı bir kimlik arkasına sığınıp nefsini tatmin etmek için mi ortaya dökmüştür?

Müslüman gerçek hayatta muhatap olduğu tüm emir ve yasakların sosyal medyayı da kapsadığını unutmamalı ve davet için kullanıldığında en az Safa Tepesi kadar etkili olacak bu aracı iyi değerlendirmelidir. Şeytanın tuzaklarına karşı uyanık olmalı ve enerjisini yanlış yerlerde gerçek hayatta karşılaştığında asla muhatap olmayacağı kişilere cevap yetiştirmekle uğraşarak tüketmemelidir.

5. *Müslüman temel olarak böyle bir ilişkiden uzak durmalı ve elinden geldiği kadar sosyal medya ile bir alaka kurmamalıdır. Elbette bu düşüncemizin bazı sebepleri var ancak bu yazımızın konusu olmadığı için tafsilata girmiyoruz.*

muratmuslihan@tevhiddergisi.net

MURAT MÜSLİHAN

Zor Günlerin Adamı Sadık İnsan

Emirlik de bir cihetiyle nimet, başka bir cihetiyle azaptır. Allah'ın subhanehu ve teâlâ hayırlara muvaffak kıldığı emirler kıyamet günü arşın gölgesinde ve Rahman'ın sağında olacaklardır. Emirlik hususunda nefsiyle baş başa bırakılmış olanlar ise zalimlerle beraber hasredilecek ve yönettikleri insan adedince Allah'ın huzurunda yargılanacaklardır.

Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd, Rasûlü'ne salât ve selam olsun…

Bir önceki yazımızda halifede bulunması gereken şartları zikretmeye başlamıştık. Allah'ın izni ile bu yazımızda da kaldığımız yerden devam edeceğiz.

7. Kureyşli Olmak

Muhammed bin Cübeyr bin Mut'im, Kureyş tarafından elçilikle gönderilen bir heyet arasında bulunduğu sırada Muaviye'nin huzurundayken geçen bir vakayı ve ondan işittiklerini şöyle nakletmiştir: Muaviye *radıyallahu anh*, Abdullah bin Amr bin As'ın *'Kahtaniler'den birisi ileride melik olacaktır'* diye bir rivayette bulunduğunu duymuştu. Buna sinirlenen Muaviye (heyet karşısında) ayağa kalkıp, Allah'ı şanına layık sıfatlarla övdü. Sonra şöyle konuştu: *"Ey Kureyş heyeti! Bana bildirildiğine göre sizden bazı kimseler Allah'ın kitabında olmayan, Rasûlullah'tan nakledilmeyen bir takım hadisler naklediyorlarmış. Emin olunuz ki onlar sizin cahillerinizdir. İnsanı sapıklığa sürükleyecek bu tip batıl sözlerden sakınınız. Çünkü ben Rasûlullah'tan işittim. Şöyle buyuruyordu: "Şu hilafet işi Kureyş'te bulunacaktır. Onlar dini ikame ettikleri müddetçe kim kendilerine düşmanlık ederse Allah onu yüzüstü ateşe atar.""* [1]

İbn Ömer'den *radıyallahu anh* nakledilen bir hadiste Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur:

"Kureyş'ten iki kişi var olduğu sürece şu hilafet işi onların elinde kalacaktır." [2]

Ehli Sünnetin yanında neredeyse manevi mütevatir seviyesine ulaşan hadislere göre hilafet Kureyş'tendir. Hatta cumhuru ulema konu

1. *Buhari*
2. *Buhari*

hakkında icma olduğunu iddia etmişlerdir. Ancak Ömer'in *radıyallahu anh* şu sözü icma iddiasını çürütür niteliktedir.

'Şayet Allah bana ömür verir ve emirliği devretme imkânım olursa onu ya Ubeyde ibn Cerrah'a ya da Muaz bin Cebel'e vermek isterim.' [3]

Adı geçen iki sahabede Kureyş'ten değildir. Bunu hem Ömer'in *radıyallahu anh* söylemesi hem de etrafındaki sahabelerin itiraz etmemesi bazı alimleri, Kureyş ile ilgili hadisleri irşad yönü ile değerlendirmeye sevk etmiştir. Yani bu bir emir değil tavsiyedir, demişlerdir. Özellikle Kureyş'e dikkat çekilmesinin sebebi olarak ise onlara ait bazı vasıfları zikretmişlerdir:

- Kureyş'in nesebinin İbrahim'e *aleyhisselam* dayanması.
- Araplardan Peygamber'in *sallallahu aleyhi ve sellem* çıkması.
- Kâbe'yi inşa, onun misafirlerini ağırlama görevini üstlenmeleri.
- Kâbe'nin onların memleketlerinde olması.
- Siyasi bilince sahip olmaları.

Ulemanın geneli ise irşad olarak kabul etmemiş ve emirin Kureyş'ten olması gerekir, demişlerdir.

Bazı alimler bu şarta *'ırkçılık'* yönünden yaklaşmış ve itiraz etmişlerdir. Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* zamanında Kureyş'te bulunan vasıfların bir kısmı nedeni ile yöneticiliğin Kureyş'te olduğunu, ama sonrasında bunların ortadan kalkması ile *'Kureyşli olmalı'* şartının geçerliliğini yitirdiğini söylemişlerdir.

İbn Kayyım *rahimehullah* ise *"Senin Rabbin dilediğini yaratır, dilediğini seçer"* ayeti bağlamında bu meseleye çok güzel değinmektedir. Özet olarak şöyle der:

'Allah subhanehu ve teâlâ nasıl toprak parçası olarak harem bölgesini dışındaki yerlere, zaman olarak ilk üç asrı diğer zamanlara, 'Taş' olarak Kâbe'yi diğer taşlara üstün kılmışsa yönetim hususunda da bir ırkı diğer ırka üstün kılabilir. Yaratan da seçme hakkına sahip olan da O'dur.'

"İşte bu, Allah'ın bir lütfudur. Onu dilediğine verir. Allah, lütfu geniş olandır, hakkıyla bilendir." [4]

"Bak nasıl, onların kimini kimine üstün kıldık. Elbette ahiretteki dereceler daha büyüktür, üstünlükler daha büyüktür." [5]

"Hem Rabbin göklerde ve yerde kim varsa daha iyi bilir. Andolsun, Peygamberlerin bir kısmını bir kısmına üstün kıldık. Davud'a da Zebur'u verdik." [6]

Hilafeti Kureyş'e veren naslar mutlak değil kayıtlıdır. Dini ikame ettikleri, Allah'ın kitabıyla insanları yönetip yönlendirdikleri müddetçe onlara bırakılmıştır. Fasık ve zalim bir Kureyşli'nin yönetimde hiçbir hakkı bulunmamaktadır.

Hilafeti Kureyş'e veren naslar mutlak değil kayıtlıdır. Dini ikame ettikleri, Allah'ın kitabıyla insanları yönetip yönlendirdikleri müddetçe onlara bırakılmıştır. Fasık ve zalim bir Kureyşli'nin yönetimde hiçbir hakkı bulunmamaktadır.

8. Yönetimden Anlama

İmam Maverdi bu şarttan kast edilenin, umumun işlerini halledecek kadar bilgiye sahip olmak yani siyaset bilmek olduğunu söylemiştir. Yine konu ile ilgili şöyle der:

'İmam savaşacak, idarede bulunacak, sınırları koruyacak, birliği sağlayacak, zalimden mazlumun hakkını alacak kadar görüş ve bilgi sahibi olmalıdır.'

Bu şart ile ilgili alimler muayyen bir nas zikretmemişlerdir. Ancak bu şart *'vacibin kendisiyle tamamlandığı şey de vaciptir'* kaidesiyle sabittir. Çünkü imam, ümmetin siyasetini belirleyen, din, can, mal, ırz emniyetini sağlayan kişidir. Müslüman ve gayri müslim toplumlarla savaş, barış, ticaret gibi konularda karar alıcı mercidir. Bu sorumlulukların tamamı yönetim/siyaset bilgisine tabidir. Yönetimden anlamayan bir halifenin toplum adına ifsad ettikleri, ıslah ettiklerinden çok daha fazla olacaktır.

3. *Müsned Ahmed*

4. *5/Maide, 54*
5. *17/İsra, 21*
6. *17/İsra, 55*

9. Bedeninde Herhangi Bir Özür Olmamalı

Özürler iki kısımdır:

• Sağırlık, körlük vb. hiçbir iş yapamayacak hâle getiren tüm bedensel özürler.

• Kulakların ağır işitmesi, bir gözün görmemesi, topallık vb. halifenin görevlerini aksatmasına sebebiyet vermeyecek özürler.

İlk sınıftaki özürlerin varlığı imamet kurumundan bekleneni tam olarak veremeyeceği için halifede bulunmaması gerekir.

10. Hadleri Uygulamada Gevşeklik, Rikkat Göstermeme

İmam Kurtubi, zikrettiğimiz bu maddeyi şartlardan saymış ve icma aktarmıştır. Allah *subhanehu ve teâlâ* zina haddi ile ilgili şöyle buyurmaktadır:

"Zina eden kadın ve zina eden erkekten her birine yüzer değnek vurun. Allah'a ve ahiret gününe inanıyorsanız, Allah'ın dini(nin koymuş olduğu hükmü uygulama) konusunda onlara acıyacağınız tutmasın. Mü'minlerden bir topluluk da onların cezalandırılmasına şahit olsun." [7]

Halifenin en temel vazifesi şeriat ahkâmını tatbiktir. Hadlerin uygulaması da bunun bir parçasıdır. Acıma duygusu halifeye galebe çalar ve hadleri uygulamasına engel olursa, hilafetin içi boşalmış, bu kurum anlamsızlaşmış olur. Bu şart da *'vacibin kendisiyle tamamlandığı şey de vaciptir'* kaidesine tabidir.

11. Fazilet Sahibi Olma

İnsanlar fazilet ve takva yönünden eşit değildir. İmam Eş'ari, Ebu Ya'la gibi alimler fazilet yönünden daha üstün olanın halifeliğe seçilmesinin gerekli olduğunu söylemişlerdir.

Delil olarak Hâkim'de geçen şu zayıf rivayeti almışlardır:

"Bir hususta Allah'ın kendisinden daha fazla razı olacağı biri olduğu hâlde başka birisi emir olursa, Allah'a, Rasûlü'ne ve müminlere hıyanet etmiş olunur."

7. 24/Nur, 2

HALİFE

1. İslam	7. Kureyşli Olmak
2. Akıl	8. Yönetimden Anlama
3. Erkeklik	9. Bedeninde Herhangi Bir Özür Olmamalı
4. Hürriyet	10. Hadleri Uygulamada Gevşeklik, Rikkat Göstermeme
5. Adalet	11. Fazilet Sahibi Olma
6. İlim	12. Emirliğe Karşı Hırslı Olmamak

Rivayet zayıflığı nedeniyle hüccet olmaya müsait değildir. Cumhur da emirlerden daha az faziletli olanı seçmenin caiz olduğunu söylemiştir.

İmam Ahmed kendisine yöneltilen; *'Facir olup da güçlü olan bir yöneticiyi mi yoksa zayıf olup da takvalı olanı mı seçmek daha uygundur?'* sorusuna şöyle cevap vermiştir:

'Facir olan şeçilir. Çünkü onun fücuru kendine zarardır. Ama gücü Müslümanların umumuna faydadır. Takvalı olanın takvası kendine faydadır ama zayıflığı tüm Müslümanları etkiler.'

12. Emirliğe Karşı Hırslı Olmamak

Abdurrahman İbni Semure *radıyallahu anh* şöyle demiştir: Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* bana dedi ki: *"Ya Abdurrahman! Sen kimseden emirlik isteme! Eğer sen isteyerek sana emirlik verilirse, istediğin şey ile yalnız bırakılırsın. Eğer emirlik, sen istemeden sana verilirse, (Allah tarafından) emirlik işi üzerinde yardım olunursun. Bir de sen bir şeye yemin edip de başkasını ondan daha hayırlı gördüğünde, yemininden kefaret verip, o hayırlı işi işle."* [8]

Bu hadiste Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* yöneticilik talebi olan her şahsa bir tavsiyede bulunuyor.

"Yöneticilik hususunda Allah'ın bir sünneti vardır. Eğer onu talep edersen Allah seni kendi hâline bırakır ama kaderde senin yönetici olman var ise Allah senin elinden tutar."

Birçok nimete ve onu talep etmeye bu gözle baktığımızda mesele daha iyi anlaşılacaktır. Mesela; zekâ, ilim herkesin istediği ve sonuç itibariy-

8. Buhari

Her nimet aynı zamanda imtihandır. Allah verdiği nimette kulunu muvaffak kılar ve onu yolun afetlerinden korursa kişi o nimetle cenneti ve rıza-i ilahiyi elde eder. Kişiyi nefsiyle baş başa bırakır ve onu yolun afetlerinden korumazsa nimet azaba dönüşür ve insanı dünya ve ahirette bedbaht olanlardan kılar.

le hayra ulaştıracağını düşündüğü araçlardır. Ancak pratikte zekâ Ubey İbni Selül'ü münafıkların lideri, ilim de Belam İbni Baura'yı belamların öncüsü yapmıştır.

Her nimet aynı zamanda imtihandır. Allah *subhanehu ve teâlâ* verdiği nimette kulunu muvaffak kılar ve onu yolun afetlerinden korursa kişi o nimetle cenneti ve rıza-i ilahiyi elde eder. Kişiyi nefsiyle baş başa bırakır ve onu yolun afetlerinden korumazsa nimet azaba dönüşür ve insanı dünya ve ahirette bedbaht olanlardan kılar.

Eğer Allah bir kulu nimeti ile baş başa bırakır ise sonuç hiç iç açıcı olmaz. Çünkü yukarıda verdiğimiz örneklerde olduğu gibi insanın nefsi ile nimet buluşunca ortaya şer çıkmakta. O yüzden Peygamberler Allah'tan nimet talep ettiklerinde o nimetin salih amellere vesile olması isteğini de dualarına eklerler.

"Süleyman, onun (karıncanın) bu sözüne tebessüm ile gülerek dedi ki: 'Ey Rabbim! Beni; bana ve ana babama verdiğin nimetlere şükretmeye ve razı olacağın salih ameller işlemeye sevk et ve beni rahmetinle salih kullarının arasına kat!' " [9]

Emirlik de bir cihetiyle nimet, başka bir cihetiyle azaptır. Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* hayırlara muvaffak kıldığı emirler kıyamet günü arşın gölgesinde ve Rahman'ın sağında olacaklardır.

Emirlik hususunda nefsiyle baş başa bırakılmış olanlar ise zalimlerle beraber hasredilecek ve yönettikleri insan adedince Allah'ın huzurunda yargılanacaklardır.

9. 27/Neml, 19

Emirliği İstemek Neden Kerih Görülmüştür?

Emirliğin insan nefsinin hoşuna gidecek bazı getirileri vardır. Üstünlük duygusu, kibir, insanları dilediği şekilde kullanma, mal elde etme; Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* hepsini *'Zulüm'* başlığı altında topladığı bu maddeleri elde etmenin en kestirme yolu, emirliktir. Doğal olarak emir olmayı isteyen *'Bu afetleri de istiyorum'* demektedir.

Emirlikle elde edilen bu maddelerin ahiretteki karşılığı ise yüzün kararması, salih amellerin hak sahiplerine dağıtılması, onların günahlarını yüklenme ve elim verici bir azaptır.

Bu iki tabloyu karşılaştıran kişi eğer emirlik talebinde ısrarcı oluyor ise onun kalbinde nifak vardır. Allah ise nifak olan kalbe yardım etmez. Sadece emirlik meselesi değil, talep edilen hangi nimet olursa olsun durum aynı olacaktır.

Sonuç olarak; Buraya kadar zikrettiğimiz şartlar alimlerin kitaplarında genel olarak zikrettiği şartlardır. Bazıları üzerinde ittifak, bazılarında da ihtilaf edilmiştir. Sıhhat şartı olarak görülenlerin yokluğu hâlinde halifelik gerçekleşmez.

Davamızın sonu âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir.

emreacar@tevhiddergisi.net

EMRE ACAR

Terk Edilmiş Sünnetler; Gece Namazı

Maalesef ümmet arasında gece namazı terk edilmiştir. Gecelerimiz konuşmalara, gezmelere terk edilmiştir. Gecelerimiz maça, ziyaretlere ayrılırken gece namazına ayrılmamaktadır. Rasûlullah ayakları şişinceye kadar namaz kılarken, bizler gözlerimiz şişinceye kadar uyuyoruz.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla…

Geceyi ve gündüzü bizim hizmetimize sunan âlemlerin Rabbine hamd olsun. Geceleri, ayakları şişinceye kadar ibadetle meşgul olan Rasûl-ü Ekrem'e salât olsun. Rükû ve secde ile gecelerini Rabblerine boyun eğerek geçiren güzide ashaba da selam olsun.

Değerli kardeşim!

Kapitalist düzen, gündüzümüzü elimizden aldığı gibi gecemizi de elimizden aldı. Gündüz dünyayla meşgul oluşumuz yetmiyormuş gibi namazda, düşünürken hatta uyumaya çalışırken dahi: *'Dünya malına nasıl yatırım yapıp zengin olacağımızı ve insanlara üstünlüğümüzü nasıl ispatlayacağımızı düşünür olduk.'*

Gecelerini dünya refahı için boş geçiren insanların durumu ahirette nasıl olacaktır?

Rabbimiz, derdi dünyada refah içinde yaşamak olanların ahiretteki durumlarını şöyle zikreder:

"Sonunda onların refah içinde yaşayanlarını azaba çekiverdiğimizde o zaman onlar, hemen feryada başlarlar." [1]

Peki, onları pişmanlığa iten sebep nedir?

Rabbimiz, onları pişmanlığa iten sebebi de şöyle beyan eder:

"(Ve) büyüklük taslayaraktan gecelerinizi olur olmaz şeyler konuşarak geçiriyordunuz." [2]

1. *23/Müminun, 64*
2. *23/Müminun, 67*

Kâfirlerin durumu böyledir. Gündüzünü heder ettiği gibi gecesini de boş geçirir. Rabbine yönelmesini sağlayacak elindeki imkânı heder eder. Ama Müslüman öyle değildir. O gündüz Rabbine olan kulluğunu eksik yaptığı zaman geceyi fırsat bilir. Rabbine yalvarır, istiğfar diler, rükû ve secdesini dualarla uzatarak Rabbine gündüz olan uzaklığını gece yakınlaştırır. Bu olması gerekendir fakat bugün kendimizi muhasebe ettiğimizde en büyük eksikliğimizin geceleri Rabbimize kulluk yapmamamız olduğu görülecektir.

Şüphesiz ki, Rabbimiz, kullarına fırsatlar sunmak için gecenin üçte birinde, semaya iner ve nida eder:

"Yok mudur benden isteyen, ona istediğini vereyim. Yok mudur benden istiğfar dileyen, onun günahlarını bağışlayayım."

Değerli kardeşim!

Bizler çoğu zaman bu davete icabet etmiyoruz. Rabbimizin semaya indiği bu saatleri genellikle uyku ile geçiriyoruz. Buna rağmen Rabbimiz merhametle muamele ederek her gece semaya inmekte, bizleri kendi huzuruna davet etmektedir. Oysa Rabbimizin buna ihtiyacı yoktur. Buna bizlerin ihtiyacı vardır. Bu fırsatı iyi değerlendirmemiz gerekiyor. Çünkü Rabbimizin razı olduğu ve övdüğü Müslümanlar, geceleri Rabblerine boyun eğenlerdir.

Rabbimiz merhametle muamele ederek her gece semaya inmekte, bizleri kendi huzuruna davet etmektedir. Oysa Rabbimizin buna ihtiyacı yoktur. Buna bizlerin ihtiyacı vardır. Bu fırsatı iyi değerlendirmemiz gerekiyor.

"Onların yanları yataklarından uzaklaşır (teheccüd namazı kılmak için yataklarından kalkarlar), korkarak ve umarak Rablerine dua ederler ve kendilerine verdiğimiz rızıktan (hayır için) harcarlar. Yaptıklarına karşılık olarak onlar için gözlerini aydınlatıcı ne güzel (nimetlerin) saklandığını hiç kimse bilmez." [3]

Neden Rabbimiz Gece Kendisine Kulluk Yapmamızı İstiyor?

1. Geceleri İbadetle İhya Etmek Peygamberimizin Sünnetlerindendir

Peygamberimiz geceleri ayakları şişinceye kadar namaz kılmıştır. Sanki Rasûlullah bir şeyi kaybetmiş de onu tekrardan kazanmak istermişçesine gece namazını istikrarlı bir şekilde kılmıştır. Geceleri o kadar ibadet edince Aişe annemiz ona *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle tepki veriyor:

"Allah senin geçmiş ve gelecek günahlarını affetti (niye kendini bu kadar hırpalıyorsun?)"

Peygamberimiz de ibret verici bir üslupla şöyle cevap verdi:

"Şükredici bir kul olmayayım mı?" [4]

Rabbimiz geceyi, gündüzün içinden çıkartıp bizlere nimet olarak sunmuştur. Geceyi bizler için dinlenme aracı kılmıştır. Hakeza geceler, ayaklarımıza kelepçe olan dünya süslerinden kurtulma, kalp katılığını inceltme fırsatı verir. Her nimette olduğu gibi bu nimetin de şükrünü eda etmek gerekir.

Peki, bu nimetin şükrünü nasıl eda edeceğiz?

Peygamberimizin yaptığı gibi gecelerimizi Rabbimize yönelerek, uykumuzu bölüp ona kulluk ederek bu şükrü yerine getireceğiz.

Peki, bu şükrü ne kadar yerine getiriyoruz?

Maalesef ümmet arasında gece namazı terk edilmiştir. Gecelerimiz konuşmalara, gezmelere terk edilmiştir. Gecelerimiz maça, ziyaretlere ayrılırken gece namazına ayrılmamaktadır. Rasûlullah ayakları şişinceye kadar namaz kılarken, bizler gözlerimiz şişinceye kadar uyuyoruz. Ne gariptir hâlimiz. Dünya rahatı bizi öyle kuşatmış ki gece namaz kılmaktan aciziz. Rabbim bizlere bu sünneti ihya etmeyi nasip etsin. (Allahumme âmin)

2. Günahlardan Alıkoyan ve Salihlerin Sünnetlerinden Olan Amellerdendir

Gece namazı salihlerin amellerindendir. Onları salih kılan, Rabbleri ile bağlarının kuvvetli olması ve günahlardan uzak kalmalarıdır. Bunu

3. 32/Secde, 16-17

4. Buhari

da geceleri namaz kılarak, Rabblerine yalvararak elde ettiler. Bundan dolayı Peygamberimiz şöyle buyurmaktadır:

"Aman gece kalkmaya gayret edin! Çünkü o sizden önceki sâlih kimselerin âdeti ve Allah'a yakınlıktır. (Bu ibadet) günahlardan alıkoyar, hatalara kefaret olur ve bedenden dertleri giderir." [5]

İnsanoğlunun kalbinde günaha meyil vardır. Bununla beraber içinde yaşadığımız toplum fuhşiyat içindedir. Ve başkalarını da bu fuhşiyata davet etmektedirler. Böyle bir durumda gece namazlarımız olmasa, Allah'la bağımız kuvvetli olmazsa hatalardan sakınıp, günahlarımızı en asgariye indirmemiz çok zor olur.

3. Gece Namazı, Dava Adamı Olmada En Güzel Eğitim Metodudur

Davaya hizmet etmek her Müslümanın görevidir. Bunun için eğitimden geçmek gerekir. Eğitimden geçmeyenler dava adamı olmadıkları gibi zamanlarını boşa harcarlar. Ve ne yaptıklarını, ne yapmaları gerektigini de bilemezler.

Bu eğitimin ilk aşaması gece namazıdır. Allah, Rasûlü'nü ve ilk nesil sahabeyi kiramı bu davaya hizmet etmeleri ve ağır yükü omuzlayabilmeleri için gece namazı ile eğitti. Bu nedenle İslam'ın ilk yıllarında gece namazı Peygamberimize ve sahabeye farz kılınmıştır. Sahabe davaya hizmet edecek, hizmette kendi ayaklarının üzerinde duracak konuma geldiğinde Allah gece namazının farziyetini sahabeden kaldırdı.

"Rabbin senin gecenin üçte ikisinden daha azında, yarısında ve üçte birinde kalktığını; seninle beraber bulunanlardan bir topluluğun da böyle yaptığını biliyor. Geceyi ve gündüzü takdir eden Allah, sizin onu sayamayacağınızı (zamanı hesap edip gecenin belli saatlerinde kalkamayacağınızı) bildiği için sizi affetti. Artık (belli bir saat gözetmeden) Kur'an'dan kolayınıza geleni okuyun (ne miktar kolayınıza gelirse o kadar gece namazı kılın, kendinizi zorlamayın.)…"

Gece namazı dava adamına ne kazandırmaktadır?

Gönüllü fedakârlık, sabır, irade, Allah ile bağların kuvvetli olması ve ihlas davaya hizmette olmazsa olmazlardandır. Kişi mutlaka bu ahlaklara sahip olmalıdır. İşte gece namazı kişiye bu ahlakları kazandırmaktadır.

4. Gece Namazı Hedefleri ve İstekleri Elde Etmeyi Kolaylaştırır

Her birimizin İslam adına, ümmet adına, kardeşlerimiz adına ve ailemiz adına Rabbimizden istediğimiz birçok isteğimiz var. İslam'ın yeryüzüne hâkim olmasını, Müslümanların güçlü olmasını, ailemizin ahlaklı ve hizmet ehli olmasını ümit ediyoruz ve bunun için mücadele ediyoruz.

Bu mücadelenin hayırla sonuçlanması ve kolay olması için geceleri fırsat bileceğiz. Rabbimize yöneleceğiz. Rabbimiz bizden bu fedakârlığı ve azmi görünce amellerimizin karşılığını zayi etmeyecektir. Peygamberimiz isteklerinin ve hedeflerinin vuku bulmasını Rabbinden gece namazı ile talep etmiştir.

"Ey Muhammed! Gecenin bir bölümünde uyanıp, sırf sana mahsus fazla bir ibadet olmak üzere, Kur'an'la gece namazı kıl. Rabbinin seni Makam-ı Mahmud'a erdireceğini umabilirsin." [6]

Bu dört madde bizlere gece namazını önemsememiz gerektiğini ve bu sünneti ihya etmemizi ortaya koymaktadır. Rabbim bizleri gecelerini değerlendiren, Rasûlullah'ın bu sünnetini ihya eden kullarından eylesin. (Allahumme âmin) bir sonraki yazımızda görüşme ümidiyle…

Davamızın sonu âlemlerin Rabbine hamd etmektir.

5. Tirmizi

6. 17/İsra, 17/79

Kerem Çağlar | keremcaglar@tevhiddergisi.net

İki Kutuplu Dünya Şirk Sisteminden Eş Başkanlı Küresel Şer Koalisyonuna

Uluslararası toplum 'gemi'sinin kaptan köşkündeki ABD ile diğer yardımcı kaptan konumundaki ülkeler ise kendisini aynı 'gemi'de bulunduruyor olmalarını Türkiye'ye yaptıkları büyük bir lütuf olarak görmekte, hatta gerektiğinde kendisinden istifade edilebilecek sıradan bir tayfa muamelesi yapmayı sürdürmektedirler.

Savaş, barış, üstünlük, yenilgi, refah, kıtlık, güçlülük, zayıflık… Bu hâllerin hepsi sadece tek bir neslin yaşadığı süre içerisinde gerçekleşmiyor olsa da sonuç itibariyle tüm bunlar tarih boyunca insanlar ve milletler arasında dönüp dolaşır.

Güneş, ışığının çok güçlü ve sıcağının en yüksek derecelerde olduğu konumdayken, yani günün ortasında tam tepedeyken bu konumu, zevale doğru hareket ettiği ânın da başlangıcıdır. Geçmiş devirlerde her bir devlet tarihin tekerrürünün doğal bir sonucu olarak kuruluş-yükseliş-çöküş şeklinde cari olan kaçınılmaz akıbetle yüz yüze kalmıştır. Bir devlet, gücünün zirvesinde ise tıpkı güneşin tam tepede olduğu andan sonraki akıbeti gibi onun için de artık zevale doğru işleyen tarihsel süreç başlamış sayılır. Tarihi tekerrürü dediğiniz şey aslında Sünnetullahın tahakkuk ediyor olmasıdır.

"Allah'ın öteden beri süregelen kanunu Sünnetullah budur. Allah'ın kanununda asla bir değişiklik bulamazsın." [1]

Bu değişmez hakikatin ışığında bakıldığında bugün birçok yönden gücünün zirvesinde olan bazı ülkelerin zahiri görünümlerinin aksine içten içe bir bekâ endişesi yaşadıklarını görmek mümkündür. Bu endişenin sebebi, düzenli bir düşman ordusunun saldırı ve işgâl girişimi gibi yakın bir tehdit hâli değilse de giderek güçlenen ve yakınlaşan başka ihtimaller çıkıyor ortaya. Mesela küresel ekonomik sistemde yeniden ortaya çıkabilecek ciddi ve derin bir krizin özellikle de çok güçlü görülen bazı ülkelerin aleyhinde olmak üzere, yerleşik dünya düzeninin baştanbaşa değişmesine sebep olması bile muhtemeldir. Bu ülkelerin karma etkili, yıkıcı, bozucu gayri nizami savaş unsurlarının tehdit ve saldırılarının sürekli ve ısrarlı hedefi olmaları hâlinde mef'ul olarak

1. 48/Fetih, 23

hiç de alışık olmadıkları böyle kaotik bir durum karşısında sendeleyerek akıbeti kendileri için pek de iyi olmayacak krizlere doğru sürüklenmeleri kaçınılmaz olacaktır.

Şu sıralar Mısır'dan Yemen'e, oradan da Azerbaycan'a kadar geniş bir coğrafyada yeni bir Sykes-Picot haritasını sahada uygulamakla meşgul olup kendilerini dev aynasında gören bazı ülkelerin çok da uzun sürmeyecek bir vakit sonra kendi ulusal sınırlarının kaynar suya atıldıktan sonra çeken fanila misali merkeze doğru itilip küçülmesi gibi bir belayla yüz yüze dağılma sürecinin başlangıç safhasında olduğunu da aslında en iyi onlar bilir. Bu devletler, aslî bünyelerinde hissedilmeye başlanan hastalık belirtilerine karşın Ortadoğu İslam coğrafyasını ortak menfaatleri istikametinde istedikleri gibi dizayn edip çekip çevirmeye çalışmak gibi huylarından asla vazgeçmezler.

Rabbanî buyruklara Nebevi menhece aşina olan her bir Müslüman bilir ki çıkar ortaklığında tek millet gibi olan uluslararası toplum denen küresel şirk koalisyonu ülkelerinin Tevhid ümmetine ve İslam coğrafyasına yönelik müdahaleleri daima önceden tasarlanmış ve belli bir zamanlama ve planlamayla uygulanagelmiştir. Şu ânda bile Tevhid ümmetine düşman batılı ülkeler ile Tevhid düşmanı rejimlerin egemen olduğu İslam coğrafyasındaki ülkelerin başkentlerinde ve belli başlı şehirlerinde binlerce stratejist ve analistin istihdam edildiği birçok stratejik düşünce kuruluşu faaliyet göstermektedir. Bundan on yıllarca önce özellikle Ortadoğu'yu nasıl görmek istediklerini ve ne şekilde yeniden dizayn edebilecekleri üzerinde yaptıkları fikrî sondajların sahadaki uygulamalarına nasıl ki ancak günümüzde şahit olabiliyorsak tıpkı bunun gibi, önümüzdeki yıllarda da İslam beldelerini hem coğrafik hem de ideolojik olarak kendi çıkarlarına uygun ve kontrol edilebilir bir çerçevede yeniden kurgulama senaryoları üzerinde yoğun bir mesai harcadıkları hususunda hiçbir şüphe yoktur.

Bugün bilhassa Şam bölgesinde küresel patronlar ve yerel marabalar ortaklığıyla tatbik edilip kalıcılaştırılmaya çalışılan emperyalist projeler, uzun yıllardır güncellene güncellene uygun şartlarında oluşturulmasıyla ân itibariyle ulaşılan son aşamadır.

Kaptan köşkünde ABD'nin oturduğu uluslararası toplum *'gemi'*sinde küresel sisteme entegre olmanın doğal bir sonucu olarak yer alan Türkiye'nin mevcut sistem ve yönetimi ile söz konusu projeler de kendisine tevdi edilen ve küresel sistem içerisindeki (BM ve NATO üyeliği ile AB'ye aday ülke olması gibi) konumu itibariyle uygulamak zorunda olduğu politikalarla bu projeye mutlak surette katkı verdiği kesin olmakla beraber bu katkının hangi boyutlarda olduğu tam olarak bilinmemektedir. ABD ve AB ile aynı *'gemi'*de bulunmayı onlarla gerçek anlamda müttefik olmak şeklinde anlayan Türkiye'nin söz konusu müttefik ülke yöneticilerinin beyanatları, politikaları ve Türkiye'nin terörist olarak nitelendirdiği çok sayıdaki örgüte ve örgütçülere kucak açıp ittifaklar kurması karşısında ihanete uğramışların psikolojisiyle zaman zaman vaveyla etmesi ise aslında mizah konusu olabilecek cinsten bir tepkidir. Uluslararası toplum *'gemi'*sinin kaptan köşkündeki ABD ile diğer yardımcı kaptan konumundaki ülkeler ise kendisini aynı *'gemi'*de bulunduruyor olmalarını Türkiye'ye yaptıkları büyük bir lütuf olarak görmekte, hatta gerektiğinde kendisinden istifade edilebilecek sıradan bir tayfa muamelesi yapmayı sürdürmektedirler. Anadolu toprakları tıpkı Romalılar devrinde olduğu gibi bugün de Avrupalılar için önleyici savunma amaçlı bir ileri karakol hükmündedir. Neredeyse iki bin yıla yakın bir zamandır ta Romalılardan kalma ve Avrupalıların uygulamaya devam ettiği en istikrarlı politikalardan birisi de budur. Aksi hâlde Avrupalılar Türkiye'yi NATO üyeliğiyle veya AB'ye yakınlaştırmakla aralarına alıp barındırmazlar. Son göçmen krizinde de bu politikanın Avrupa ülkeleri açısından nedenli faydalı sonuçlar doğurduğu bir kez daha görülmüş oldu.

Tarihin Tekerrürü, Sünnetullahın Tahakkuku

Bugün çok güçlü ve kudretli gibi görünen emperyalist ülkelerin en azından bir kaçı başta belirttiğimiz kısır döngünün son aşamasına pek de uzak olmayan bir noktada bulunmaktadır. İslam coğrafyasında Tevhid ümmetinin aleyhinde olmak üzere açık veya gizli her türlü ahlaksız faaliyeti yürüten küfrün elebaşı bazı ülkeler, hiç ummadıkları bir zamanda ve hiç beklemedikleri yerlerden gerileme ve zayıflama sebeplerini oluşturacak siyasal, sosyal, ekonomik ve en önemlisi güvenlik ile ilgili kriz ile boğuşmak zorunda kalacakları bir devrin şafağındayız. Çok değil bundan yirmi beş yıl kadar önce, ortalama bir insan ömrü kadar hüküm sürmüş kudretli(!) ve şaşaalı komünist Sovyet İmparatorluğu'nun çöküşü ve darmadağın oluş süreci tüm dünyayı meşgul ediyordu. Sovyetler Birliği'nin kızıl ordusu, çevre ülkelerdeki yönetimlere korku salıyorken bu ateist grubun zelil bir şekilde hezimete uğrayıp helâk olarak tarih sahnesinden çekilmesinin fitilini Afganistan'daki mücahidler ateşlemişti. Rusların bugün Akdeniz'de varlık göstermeye çalışmasının ve ordu envanterinde birikmiş olan bomba ve mühimmatı Şam bölgesinde Müslümanların üzerine yağdırıp yeni geliştirdiği uçak ve silahları denemesinin en mühim sebeplerinden birisi de işte bu yürek yarası ve kuyruk acısıdır.

Hangi beldede İslam düşmanlığı yapmaya güç getirebilen bir dabbe varsa anında şirk koalisyonuna iliştirilerek başta medya yoluyla marabalıkları ilan ve tescil edilir, sonra da askerî eğitimlerle, milyon dolarlarla ve silah yardımlarıyla techiz edilerek sahaya sürülürler.

Ruslar komünist Sovyetlerin Afganistan'daki rüsvay edici yenilgisinin kendilerince rövanşını alıyorlar Şam bölgesinde. Günümüz Rusyası açısından tarihin tekerrürü ve Sovyetler Birliği'nin akıbetine uğraması mevcut şartlarda daha mümkün ve muhtemel görünüyor. Rusya, on yedi milyon kilometre karelik yüzölçümüyle dünyanın en geniş topraklarına sahip ülkesi olmakla beraber doksandan fazla özerk cumhuriyetten/devletçikten oluşan bir federasyondur aynı zamanda. Bu federasyonun sınırlarının *'tırtıklanması'* ve merkeze doğru itilip daraltılması korkusunu her zaman yaşamaktadır Ruslar. Sovyet artığı aslen komünist ve şimdilerde kızılhaç gösteren Putin ve yoldaşlarının ipini koparmış gibi gözlerine kestirdikleri yerlere saldırmalarının gerçek nedenleri arasında bu korku da var. İslam'a karşı duydukları kontrol edilemez hınçlarını ve kinlerini Şam beldelerini bombalayarak kusmaları, işte bu derin korkuları ile iç bünyelerinde (federasyon yapısında) belirmeye başlayan huzursuzluk emarelerini perdeleme çabasıdır. Şam bölgesine girip yerleşme aşamasında en büyük yardım ve desteği Rafizî İran'dan gördüler. Bunun haricinde son dönemde Ermenistan'ı kışkışlayıp Azerbaycan'a saldırtmaya çalışmakla, sürekli olarak didiştiği ABD ile ABD'nin Hristiyanlık ortak paydasında sempati ve desteğini elde etmeyi ummaktadır. Bununla Papa Francis ile Rus Ortodoks patriği Kiril'in Küba'da buluşup açtıkları yolda tüm Hristiyanları Tevhid ümmetine karşı birleştirmeyi, bölgedeki menfaatlerini garanti altına almayı ve Rusya Federasyonu'nun sınırlarını muhtemel tehditlere karşı daha da güçlendirmeyi hedeflemektedir. En azından bunları denemeye çalışmaktadır.

Amerikalılar, Ruslar, Avrupalılar, Rafizîler ve diğerleri… Hepsi de Tevhid ümmetine karşı akıllara durgunluk veren gayri insanî, gayri ahlakî savaş taktikleri ve katliam yöntemlerinde birbirleriyle adetâ yarış hâlindeler. Bilhassa Şam beldelerinde her birinin haçını ve bayrağını taşıyan ve langırt masasındaki demir çubuklara bağlı minyatür oyuncular gibi gerektiğinde hareket ettirilen maraba takımları var. Dünyanın ortası, Irak-Şam hattı gibi tarih boyunca zapt edilmesi ve elde tutulması en zor coğrafyada karşılarında şer'i esasları referans alarak bazı bölgelerde otorite kurmuş olan İslam Devleti gibi müşterek bir düşman olunca özellikle Hristiyanlar, siyonistler, kaşarlanmış Rafizîler ve bilumum ateistler *'Hedefe ulaşmak için her yol mübahtır.'* kemiksizliğini uluslararası şirk koalisyonunun savaş stratejisi hâline dönüştürdüler. Hangi beldede İslam düşmanlığı yapmaya güç getirebilen bir dabbe varsa anında şirk koalisyonuna iliştirilerek başta medya yoluyla marabalıkları ilan ve tescil edilir, sonra da askerî eğitimlerle, milyon dolarlarla ve silah yardımlarıyla techiz edilerek sahaya sürülürler. Fakat her zaman olduğu gibi yine Sünnetullahın tahakkuku ile tarih tekerrür edecektir.

"Nihayet bu, onlara yürek acısı olacak ve en sonunda mağlup olacaklardır." [2]

Rafizîler ile Haçlı Siyonistlerin Müşterek Karakteri: Şa's bin Kays

Hayatın birçok alanında bazı şeylerin aslında hiçbir şey olduğu gibi garip bir hakikat ile karşı karşıyayız. Mesela; İslam ümmeti delinince itikadî esaslar üzerinde sebat eden az sayıdaki Ehli Tevhid müminler topluluğu dışında bu terkibin 1 milyar 300 milyonluk Müslüman bir nüfusa tekabül ettiği gibi bir durumdan söz etmek mümkün müdür? Bir örnekle somutlaştıralım: İslam düşmanı her bir ülkeyle gizli açık her türlü işbirliği yapabilen ve muvahhidleri, yok edilmesi gereken baş düşman olarak gören ehli ridde rafizîlerin de *'ümmet'*in aslî bir unsuru olduğunu söyleme cesaretini kim, hangi temel itikadî esaslara dayanarak ileri sürebilir? O Rafizîlerki söz konusu politikalarıyla Bağdat'ımızda ve Şam'ımızda daha önce rüyada görseler inanamayacakları bir iktidar alanına kavuştular. Siyonist haçlıların işgâl ettiği Irak, süreç içerisinde Rafizî İran'ın aynı işgâlcilerle ortaklaşa idare ettikleri bir sömürge eyaletine dönüştürüldü.

İsrail çete Devleti'nin kuruluş sürecinde ve sonrasında nasıl ki başta Avrupa ülkelerinden olmak üzere dünyanın dört bir yanından getirilen Yahudiler işgâl altındaki Filistin topraklarına yerleştirildilerse tıpkı bunun gibi Bağdat'a da işgâl öncesi mevcudun birkaç katı rafizî nüfus başka yerlerden göç ettirilerek yerleştirildi. Öyle ki yüzyıllar boyunca İslam medeniyetinin, ilmin ve hilafetin merkezi olmuş Bağdat tarihinin en ıstırap verici devrini yaşıyor bu dönemde. Zira Bağdat, Bağdat olalı hiçbir zaman bugünkü gibi bir ağırlıklı Rafizî kimliğe bürünülmemiş her daim nezih ve mümtaz bir İslam beldesi olarak varlığını ve asaletini korumuştu.

Afganistan, Yemen, Irak-Şam bölgesindeki köklü ve yaygın cihadî direniş hareketleri ile küresel küfrün elebaşı kimi batılı ülkelerde yer yer ortaya çıkan bazı misilleme eylemlerini gerçekleştiren tüm grupların Ehli Sünnet Tevhid ümmetine mensup olmaları gerçeği, başta ABD olmak üzere batılı ülkelerin kendi menfaatleri açısından çok verimli bir alana yoğunlaştırdı. Geçmiş yıllarda gizlice yürütülen işbirliklerini

daha kapsamlı ve daha rahat yapabilmek için İran'la barışma(!) yolunu seçtiler. ABD ve batılı müttefikleri, İran liderliğindeki Şiî-Caferi blokla beklenmedik şekilde ve baş döndürücü hızda çok yakın ilişkiler kurup Tevhid ümmetine karşı stratejik işbirliğine yöneldiler. Süreç içerisinde bu işbirliklerinin Arap Yarımadası'nın bölünmesine kadar varabileceğini şimdiden tahmin etmek pek de zor değil. Batılılarla İran'ın vardıkları nükleer anlaşma ve İran üzerindeki ekonomik ambargoların kaldırılması da bu amaç ortaklığında niyetlerdeki samimiyetin karşılıklı olarak teyit edilmesiydi aslında.

Batılılara karşı geleneksel nezâketlerini esirgemeyen kurnaz acem siyasetçilerinin diplomatik pozları görünen resmin küçük bir parçasıdır. Rafizî taklit mercilerinin herbirinin tabilerini Ehli Sünnet Tevhid ümmetine karşı nasıl provoke edip galeyana getirdiklerini özellikle son yıllarda bir çok kez şahitlik etmişizdir. Bunların hâli Medine'de henüz yeni yeni kurulmakta olan genç İslam Devleti'nin varlığını direncini ve yükselişini bir türlü hazmedemeyen hain ve sinsi Yahudilerin hâline ne kadar da çok benziyor. Rafizî taklit mercilerine bakıp da Yahudilerin uzman provokatörlerinden Şa's bin Kays karakterini hatırlamamak mümkün değildir. Şa's bin Kays'ın icrâ ettiği şenâetlerden birini aktaralım ki bu örneği günümüz rafizîlerinin yaptıklarıyla karşılaştırdığımızda iki taraftan hangisinin diğerinden daha kötü olduğu hakkında bir fikrin oluşabilmesi kolaylaşsın.

Medine'de bulunan Hazreç ve Evs kabileleri Müslüman olmadan önce birbirleriyle hep savaş hâlinde idiler. Medine Yahudileri Hazreç ile Evs arasındaki savaşı sürekli olarak körüklemek için ellerinden geleni yapıyorlardı. Aynı zamanda

2. *8/Enfal, 36*

sanatkâr bir kavim olan Yahudiler kılıç ve zırh gibi o dönemin savaş araç gereçlerini imâl edip savaşmakta olan kavimlere sattıklarından kabileler arasındaki husumet ve savaşın bitmesini hiç istemiyorlardı. Evs ve Hazreç kabileleri Müslüman olduktan sonra bugün dahi mükemmel bir örnek olarak karşımızda duran güçlü bir İslam kardeşliği bağıyla kardeş oldular. Aralarındaki kin ve düşmanlığı bitirdiler. Hazreç ve Evs kabilelerinin barışıp kardeşleşerek birleşmeleri onları oldukça güçlendirdi. Birleşip güçlenen ve Medine İslam devletinin aslî bir unsuru olan Müslüman kabilelerin bu durumu Medine Yahudilerini çok korkuttu ve Müslümanlarla barış anlaşması yapmak zorunda kaldılar. Malum Yahudi karakteri bu vaziyetten hoşnut değildi ve bunu hiçbir zaman hazmedemedi. Zira her geçen gün adetâ çığ gibi büyüyerek o vakte kadar hiç karşılaşmadıkları ve kendilerine yönelik büyük bir tehdit olarak algıladıkları olağanüstü bir durumla yüz yüze kalmışlardı. Üstelik Yahudi kabilelerini ekonomik olarak ayakta tutan en önemli gelir kaynaklarından biri olan silah tüccarlığı da bitme noktasına gelmişti. Yahudi karakterine özgü bir hazımsızlık ve sahibini helâk edici bir hasetle Müslümanlar arasında gizlice sinsî bir şekilde fesat üretip yaymaya devam ettiler.

Yahudilerin uzman provokatörlerinden Şa's bin Kays isimli birisi bir gün Evs ve Hazreçten bir grup Müslümanın toplanıp kardeşçe muhabbet ettikleri bir meclisin önünden geçer. Cahiliye devrinde birbirlerine düşman olan her iki kabile mensuplarının bu şekilde cemaat hâlinde muhabbet ettiklerini görünce çok öfkelenir. Uzmanlık alanıyla ilgili olarak derhal bir müdahalede bulunması gerektiğini düşünerek tasarladığı planı en iyi bir şekilde yapabileceğini inandığı Yahudi bir genci yanına çağırır. Ona *'Şu gördüğün cemaatin yanına git ve onların arasında otur. Onlara Buas[3] gününü hatırlat. O zamanlarda birbirlerini hicvederken söyledikleri şiîrlerden bazılarını oku.'* diyerek onu Ensarlı Müslümanların üzerine gönderdi. Yahudi genç de kendisine söylenenleri yaptı ve sonuçta Hazreçliler ile Evsliler birbirlerini hiciv etmeye başladılar. Öyle ki, aralarından daha da ileri giderek silah kuşanıp karşı karşıya gelenler bile oldu. Bilahare Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* hadiseyi haber alıp müdahale etmesiyle iş tatlıya bağlandı. Müslümanlar bunun şeytanın bir oyunu olduğunu anlayıp pişman oldular ve birbirlerine sarılıp barıştılar.

Teknoloji ve insan kaynaklı devasa fesat ağlarını kullanarak İslam coğrafyasında birçok kötülükler üreten sonra da ıslah/barış(!) gücü olarak değişik vasıtalarla doğrudan müdahale ederek tarifi imkânsız çok daha büyük kötülüklere sebep olan Haçlı Siyonistlerin marabası Obama'nın da ta kendisidir Şa's bin Kays.

Nübüvvet, cihat ve saadet devri Medine'sinden bugüne kadar sayısız Şa's bin Kays karakteri gelip geçti. Bu karakterin günümüzdeki gibi görünür, yaygın ve etkili olduğu başka bir dönem olmamıştır. Rafizî taklit mercilerinden sapkın tarikat meddahlarına kadar farklı suretlerde ortaya çıkar bu karakter.

Bazen Tevhid ümmetine yönelik tehdit ve düşmanlık da ilk sırada bulunan kurnaz, takiyyeci, düzenbaz ve mezhepperest Hamaney ile avânesi suretinde çıkar karşımıza Şa's bin Kays.

Yahudi kavmi ile özdeşleşen ihanet, fitne ve ahlaksızlık özelliklerini vahşiyane zulüm uygulamalarıyla tüm dünyaya gösteren İsrail çete devletinin şimdiki ismi Netanyahu olan ele başlarıdır.

Bencil, açgözlü, kibirli, ahlaksız, sömürgeci ve kesintisiz fitne üreticisi batılı tipidir Şa's bin Kays.

Teknoloji ve insan kaynaklı devasa fesat ağlarını kullanarak İslam coğrafyasında birçok kötülükler üreten sonra da ıslah/barış(!) gücü olarak değişik vasıtalarla doğrudan müdahale ederek tarifi imkânsız çok daha büyük kötülüklere sebep olan Haçlı Siyonistlerin marabası Obama'nın da ta kendisidir Şa's bin Kays.

Yerel ve Küresel Şirk Sistemlerinde Önderleştirilen Yeni Karakter: Ümmü Kırfe

Türkiye'deki laik-Rafizî-sosyalist partilerde, sendikalarda, birçok dernek, vakıf ve meslek odalarında da her birisi birer Ümmü Kırfe kişilikli eş başkan karakterler özellikle de İslamî olan her

3. *Buas günü: Müslüman olmadan önce Hazreç ve Evs kabileleri arasında yaşanmış büyük bir savaş.*

şeye ve doğal olarak Müslümanlara karşı bıçkın, öfkeli, agresif tavırlarıyla fazlaca göze çarpmaktadırlar. Kanı, bu dişi kişiliklerin çoğunun damarlarında gezen Ümmü Kırfe'den kısaca söz edelim ki, ABD, Rusya ve rafizîlerin hizmetine mahsus bir görevi icrâ eden modern *'Ümmü Kırfe'*lerin hakiki konumları daha iyi anlaşılabilsin.

Ümmü Kırfe, Medine badiyesinde kabilesi ile birlikte yaşayan yaşlı bir kadın idi. Yaşlı bir kadın olmasına rağmen İslam'a ve Rasûlullah'a *sallallahu aleyhi ve sellem* karşı düşmanca tutum ve hatta sövgülerden hiçbir zaman geri kalmazdı. Bu özelliğinden dolayı Medine çevresindeki İslam düşmanı Arap kabileleri arasında adetâ bir efsane hâline gelmişti. Yaşlı müşrike aynı zamanda diğer müşrik kabileleri genç İslam devletine saldırtmak için savaş kışkırtıcılığı da yapmaktaydı. Ümmü Kırfe'nin evinde hepsi de onun aile halkından olan elliye yakın savaşçı erkeğin kılıcı asılı dururdu ki, bundan ötürü diğer müşrik Araplar şöyle derdi:

'Bugün Ümmü Kırfe'den daha emniyette ve ondan daha şerefli başka hiç kimse yoktur.'

Bu cürümlerinden dolayı kendisinden sonra gelecek aynı karakterdeki dişi kişiliklere ibret olacak şekilde Müslümanlar tarafından cezalandırıldı. Ümmü Kırfe'nin kabilesiyle yaşadığı mıntıkaya yapılan baskında Müslümanlardan Kays bin Muhassir *radıyallahu anh* Ümmü Kırfe'nin bir ayağını bir deveye öbür ayağını da başka bir deveye bağladıktan sonra develeri ayrı istikamete sürdü. Böylece Ümmü Kırfe yaptıklarının cezası olarak öldürüldü.[4]

Şa's bin Kays ve Ümmü Kırfe kişilikleri en başta ülkemiz olmak üzere tüm İslam coğrafyasında en az beş altı nesildir yetiştirilmektedir. Özellikle büyük kentler adetâ bu tip karakterlerin deposu hâline gelmiş durumdadır. Bu durum istisnaî bir vakıa değil bilakis onyıllardır sinsice sürdürülen bir stratejinin güncel bakiyesidir. İki kutuplu dünya şirk sisteminin, eş başkanlı küresel şirk koalisyonuna evrildiği günümüzde bu değişim yerel düzeyde de görülür bir şekilde ilerleme kaydetmektedir. Ebubekir *radıyallahu anh* ya da Usame *radıyallahu anh* yerine Şa's bin Kays; Hatice *radıyallahu anha* yahut Fatıma *radıyallahu anha* yerine de Ümmü Kırfe kişilikleri üzerinden inşâ edilen bir toplumun varıp varabileceği nihaî menzil, mevcut şirk türleri arasında en çok rağbet edilen demokrasidir. O demokrasi ki Şa's bin Kays ve Ümmü Kırfe kişiliklerinin böcek gibi üreyip çoğaldığı mezbelelikten başka bir şey değildir.

ABD de hâlâ devam etmekte olan seçim sürecinin sonunda küresel şer ve şirk sisteminin liderliğine Hillary Clinton isimli demokrat *'Ümmü Kırfe'*nin getirilmesi şimdiden en kuvvetli ihtimal olarak görülmektedir. Medine badiyesinde bulunan kabile çadırındaki Ümmü Kırfe ile Washington'daki Beyaz Saray'da oturması güçlü bir ihtimal olan *'Ümmü Kırfe'* arasında birçok fark vardır elbette. Bunların en başta geleni Medine'deki nasipsiz yaşlı müşrikenin evinde elli savaşçı erkeğin kılıcı asılı dururken Washington'daki Ümmü Kırfenin emrinde veya etkisinde en az seksen ülkeye ait bayrağın bulunacak olmasıdır. Küresel şer ve şirk sistemi en güçlü olduğu şu son demlerde böylelikle gerileme sürecinin eş başkanına da kavuşmuş olacaktır. Küresel şer ve şirk sisteminin finansal, siyasal ve askerî alanlardaki gerilemesinin hızlanması, krizlerden krizlere sürüklenmesi, zayıflaması ve çöküş sürecine girmesi de; diriliş, toparlanma ve direniş sürecini tam olarak gerçekleştirme yolunda büyük mesafeler kat eden Tevhid ümmetinin elleri, emeği ve yardım ve zaferin yegâne kaynağı olan El-Aziz ve El-Celil olan Allah'ın nusreti ile mümkün olacaktır biiznillah.

Ordusunun üstün geleceğine ve mutlaka zafere ulaşacaklarına dair gönderdiği elçilere söz veren El-Aziz olan Allah'a hamd ederiz. Hidayet önderi rahmet ve kılıç Peygamberi Efendimiz Muhammed'e *sallallahu aleyhi ve sellem* salât ve selam olsun.

---

4. *İbni Hişam Siyeri / İbni Sad Tabakat*

mahi@tevhiddergisi.net

Mahi

Hırsız Var

Geleceğe büyük bir yatırımdı aslında bu çalışma. Yüzyıllar sonra insanlar, sevgili Peygamberimiz hakkında doğru bilgiler edinecekti bu tarih kitabı sayesinde.

Hudeybiye'den döneli epey olmuştu. Rafi hemen hemen her gün tarih defterine yeni bir kıssa kaydediyordu. Önceleri, kendi çabalıyordu birilerini bulup kıssa dinlemek için. Şimdi ise Medine'de onu tanımayan kalmamıştı. Herkes yaptığı bu hayırlı amelden de haberdardı. İslam'ın ilk yıllarıyla alakalı az dahi olsa bir bilgisi olan, Rafi ile paylaşıyordu. Böylelikle epey bir malumat sahibi olmuştu Rafi.

Geleceğe büyük bir yatırımdı aslında bu çalışma. Yüzyıllar sonra insanlar, sevgili Peygamberimiz hakkında doğru bilgiler edinecekti bu tarih kitabı sayesinde.

Rasûl-ü Ekrem efendimiz bir hutbesinde şöyle buyurmuştu:

"Kardeşlerimi görmeyi çok isterdim. Sizler benim arkadaşlarımsınız. Kardeşlerim benden sonra gelip beni görmeden iman edecekler. Ben onları abdest azalarındaki parlaklıktan tanıyacağım."

İşte belki de Peygamberimizin kardeşlerim dediği bu müminler, Rafi'nin kitabı sayesinde tanıyacaktı Nebi'yi.

Evet, evet… Bu işe daha sıkı sarılmalı, insanlığa daha çok hizmet edebilmek için daha fazla ve doğru bilgi toplayıp kayıt altına almalıydı.

Rafi bu düşünceler içerisindeyken Hubeyb çıkageldi.

— Selamun aleykum arkadaşım.

— Ve aleykum selam Hubeyb.

— Nasılsın Rafi?

— İyiyim, ya sen?

— Ben de iyiyim. Rafi, düşündüm de şu tarih yazımı işinde sana yardım edebilirim.

— Sen mi?

— Evet , beğenemedin mi?

— Yooo, yanlış anlama arkadaşım ama senin bu işlerle hiç alakan yok ya. Ona şaşırdım.

— Ben seni hep arkadan destekledim. Şimdi açıktan yardım etmek istiyorum.

— Peki ne yapacaksın, nasıl yardım edeceksin bana?

— Kitabının güvenliğini sağlayacağım.

— Güvenlik mi?

— Elbette. Her değerli eşyanın korunması gerekir. Senin tarih kitabının da bir benzeri yok. Bu nedenle çok değerli Rafi, değil mi?

— Bu açıdan hiç bakmamıştım olaya.

— Hem dün çok tuhaf şeyler duydum.

— Ne duydun?

— Mescitten çıkınca pazara gittim. Pazarın çıkışında birkaç çocuk toplanmış kendi aralarında konuşuyorlardı.

— Bunda ne var?

— Beni görünce sustular. Ben de kuşkulandım. Hemen yanlarındaki tezgahtan hurma satın alıyormuş gibi yaptım.

— Sonra…

— Anlatıyorum işte. Bir müddet sustular. Gerçek bir hurma alıcısı olduğumu göstermek için hurmaları tadıyor, bir yandan da fiyatlarını soruyordum. Tekrar konuşmaya başlamışlardı. Yaklaştım, ancak satıcı habire farklı türden hurma getiriyordu tatmam için.

— Sonra, hadi Hubeyb adamı patlatma.

— Son getirdiği hurmalar harikaydı. Yalnız biraz pahalıydı.

— Konuşmalara geç Hubeyb bırak hurmaları…

— Ben de öyle yaptım. Hurmaları bıraktım. Ama adam beni bırakmadı. *'Sabahtandır alıcıyım diye beş kilo hurma yedin tadına bakarken. Ve satın almıyorsun ha'* diyerek beni bir güzel kovaladı. Kaçarken yalnızca tarih kitabı ve Rafi kelimelerini duydum.

— Sana inanamıyorum. Kuşkulandım demiştin. Bu mu kuşkulandırdı seni?

— Evet kuşkulandım. Neden sen ve kitabından bahsetsinler ki? Olsa olsa ona sahip olmak istiyorlardır.

— Kötü düşünüyorsun.

— Bunun için haklı sebeplerim var. Teklifimi düşün. Onu koruyabilirim.

— Düşüneceğim. Fakat sen bana o çocukları göster mescitte.

— Tamam… Ben eve gidiyorum. Çok yoruldum kaçarken. Ve midem de çok kötü.

— Az yeseydin hurma.

— Bana hurma deme. Sanırım bir ay ağzıma hurma süremeyeceğim. O kadar çok yedim ki.

— Tadına baktım demeliydin…

— Ha ha ha… Selamun aleykum

— Aleykum selam…

Duydukları Rafi'yi çok şaşırtmıştı. Bunları Hubeyb gibi sadece midesini düşünen bir çocuktan duymak ikinci şaşkınlık sebebiydi. Acaba doğru olabilir miydi? Birileri tarih kitabının değerini anlamış ve ele geçirmek istiyor olabilir miydi? İşi riske atamazdı. O kadar emek harcamış, görüşmeler yapmış, kıssalar dinlemiş, hatta okuma yazmayı dahi bu iş için öğrenmişti. Kitabının şöhretini kimseye kaptırmamalıydı . Onu korumalıydı.

Hemen içeri girdi.

— Anne…

— Buyur yavrum.

— Çok değerli bir eşyan olsa onu nereye saklardın?

— Çok değerli bir eşyam hiç olmadı oğlum. Bu

Birileri tarih kitabının değerini anlamış ve ele geçirmek istiyor olabilir miydi? İşi riske atamazdı. O kadar emek harcamış, görüşmeler yapmış, kıssalar dinlemiş, hatta okuma yazmayı dahi bu iş için öğrenmişti. Kitabının şöhretini kimseye kaptırmamalıydı . Onu korumalıydı.

yüzden hiç düşünmedim.

— Ya anne… Düşün biraz.

— Hımmm… Düşünüyorum.

— Evet. Bekliyorum.

— Gerçekten bilemiyorum oğlum. Aklıma gelirse söylerim

— Of… Tamam anne…

Nereye saklayabilirdi? Toprağa mı gömmeliyim diye düşündü. Hayır, toprak olmaz. Yazı yazacağı zaman çıkarıp tekrar saklamak zaman alırdı. Hem böcekler papirus yapraklarını yiyebilirdi. Neresi olabilir? Aklına hiçbir fikir gelmemişti. Namaz vakti geldi. Hemen abdest alıp çıkmalıydı. O çocuklar kimmiş bakalım görecekti.

Mescidin girişinde Hubeyb ile buluştu. Hemen saflardan birine geçtiler. Her ikisinin gözleri de fıldır fıldır çocukları arıyordu. Hubeyb:

— İşte bak abicim direğin dibindeki büyük çocuk var ya… Ele başları o.

— Namazdan sonra yanlarına gidelim.

— Hayır olmaz. Uzaktan takip edip niyetlerini öğrenelim.

— Hubeyb beni gerçekten şaşırtıyorsun, tamam dediğin gibi yapalım.

Rasûl evinden çıkmıştı. Müezzin kamet getirdi ve Allahu Ekber nidası ile namaza başladılar. Rafi bir türlü konsantre olamıyordu. Gözü ikide bir o büyük çocuğa kayıyordu. Nihayet namaz bitti. Tesbihat yapan herkes tek tek dağılıyordu. Bizimkiler dedektif gibi direklerin arkasına gizlene gizlene büyük çocuğun peşine düştü. Çocuk mescid çıkşı arkadaşlarıyla buluştu. Dışarıda bekleşmeye ve konuşmaya başladılar. Rafi bir deneme yapmak istiyordu. Yanlarından geçecekti. Gerçekten onunla alakalı bir planları var ise, Rafi'yi görünce tavırları mutlaka değişir, rahatsız olurlardı.

Yanlarından geçtiğinde içlerinden biri arkadaşlarını dürterek Rafi'yi göstermesin mi? Aman Allah'ım! Hubeyb gerçekten haklıymış. Defterimi çalacaklar. Bu nedenle beni görünce kaş göz işareti yaptılar. Hemen eve koşmalı ve tarih defterini emniyetli bir yere saklamalıydı.

— Sen haklıymışsın. Onların niyeti çok kötü.

— Sana söylemiştim.

— Hadi şimdi onu saklayacak bir yer bulalım.

— Tamam.

Koşarak eve gittiler. Defteri o kadar çok yere sokup çıkardılar ki her ikisi de yorulmuştu. Hava da iyice karardı. Hubeyb eve gitmesi gerektiğini söyleyerek çıktı. Rafi bir müddet daha düşündükten sonra sedire uzandı. Elindeki kitabı başının altına koydu. Başını koyar koymaz derin bir uykuya daldı. Çünkü çok yorulmuştu.

— Şişşt... Sessiz olun. Uyanmasın.

— Başının altına koymuş nasıl alcağız?

— Kıpırdamadan yatacak değil ya elbet dönecek. Döner dönmez çekin kitabı.

— Büyük bir servetimiz olacak.

— Hayber Yahudileri daha çok para verecekti. Neden Romalılara satıyoruz kitabı?

— Yahudileri oldum olası sevmem.

— Ne farkı var? Ha Yahudi ha Hristiyan.

— Kes, gevezelik yapma da şu defteri al kafasının altından.

— Kıpırdıyor.

— Nasıl da terlemiş. Umarım bu ter, yazıları birbirine katmamış, mürekkeb dağılmamıştır. Alır almaz arkana bile bakma ve koş tamam mı?

— Tamam.

— Haydi şimdi tam zamanı.

— Hırsız vaaaaaaaaaaaaaaar!

MİRSAD AĞINT

Kapı Altı[1]

Hapishanede ilk saatler, ilk günler zor geçer, zordur ilkler. Hapishaneye ilk geliş ve karşılanış da öyle. Bilhassa tecrübesizlik Müslüman mahpusu zor durumda bırakabilecek işlere yöneltebilir.

Nefes nefeseydi odaya girdiğinde. Müdür onun bu hâlini görünce hapishanede isyan hazırlığı olduğu haberini vermeye geldiğini zannetti sorumlu Başgardiyanın. Mahpuslar arasındaki adıyla Akrep Teoman'ın. Orta yaşın biraz üzerinde olan ve yirmi yıldan uzun süredir bu işi yapan başgardiyanın bu telaşlı hâliyle biraz da endişeli bakışları müdürün de huzurunu kaçırtmış, nasıl kötü bir haber verecek diye Akrep Teoman'ın anlatacaklarına odaklanmıştı.

— Müdürüm… Gece geç saatlerde getirmişler onları efendim… Asker getirmiş onları.

— Kimlerden söz ediyorsun Teo Baş! Kimler gelmiş, asker kimleri getirmiş?

— Uzun sakallılar var ya efendim…

— Eee

— İşte onlar… Onları getirmişler, geceden kapı altında bekliyorlar müdürüm.

Hapishanenin sorumlu başgardiyanının yaşına ve bunca yıllık tecrübesine rağmen hâlâ çömez memurlar gibi görev heyecanı ve bazen de paniğe kapılması şaşırtıyordu Kamber Müdür'ü. *'Teo Baş!'* diye seslendiği başgardiyanın bu hâlini, gece karanlığında gözlerine vuran ışık karşısında kaskatı kesilen tavşan ile serçeyi gördüğünde zevkten çenesi titremeye başlayan kart kediden hangisine daha çok benzediğini gayet iyi biliyordu Kamber. Tutuşturulmaya hazır kuru bir ot yığını gibi bekleyen Akrep Teoman'a beklediği talimatı hemen verdi Kamber Müdür.

— Teo Baş!

— Emredin müdürüm.

— Biliyorsun artık eski usûl, kara düzen yok…

— Evet efendim.

— Buranın medrese filan olmadığını anlasınlar, şimdilik bu kadarı kâfi… Ha, bir de şuna dikkat edin. Bir noktada birikmemeleri gerekiyor, anlıyor musun?

— Anladım müdürüm, emredersiniz.

Akrep Teoman hızla çıktı odadan. Hapishane binasının tam orta yerinde bulunan ani müdahale karakolundaki ekibi toplayarak neler yapılması gerektiğini anlattı onlara. Bugün işleri yoğun olacağı için başka bir şeyle meşgul olmak istemiyorlardı. Birkaç dakika sonra hapishanenin genel anons sisteminden şöyle bir anons yapıldı:

1. *Mahpusların hapishaneye ilk girişlerinde bir süre bekletildikleri nezârethâne*

— *'Hükümlü ve Tutukluların dikkatine! Kurumumuzda yapılacak sağlık taraması nedeniyle bugünkü tüm faaliyetler iptal edilmiştir, duyrulur… Hükümlü ve Tutukluların dikkatine!..'*

Akrep Teoman'ın *'Uzun Sakallılar'* diye tarif ettiği Müslüman mahpuslar geceden beri içerisinde ranza, sandalye ve lavabonun olmadığı daracık bir yerde tutuluyorlardı. Gün ışıyıp mesai başladıktan birkaç saat sonra açılan kapıda beliren gardiyanın sesiyle bakışlar da o tarafa yöneldi:

— Bir kişi gelsin…

Loş ve daracık bekleme odasında bulunan genç bakışların tamamı Eşref Hoca'ya odaklanmışken o, kapıya varmıştı bile. Kapı kapatılıp dışarıdan boylu boyunca kilitlendikten sonra bir sessizlik kapladı odayı.

Hapishanenin ikinci müdürü, Akrep Teoman, hapishane psikoloğu ve iki de başgardiyan genişçe bir odadaki masanın ardında adetâ mahkeme heyeti düzeninde bir yerleşim düzeniyle oturmuşlardı. Eşref Hoca içeri girer girmez hepsinin suratında mekanik bir tebessüm, aslında tebessüm de değil, çirkin bir sırıtış belirdi. Ortada oturan hafif kel ve gözlüklü olanı şu anki patronun kendisi olduğunu göstermek istercesine konuşmaya ilk olarak o başladı:

— Geçmiş olsun!

— …

— İsminiz nedir?

— Eşref Durucan

— Şimdi, Eşref Bey. Burada kurumumuza kabul işlemleriniz yapılacak. Sonra da barındırılacağınız odalara alınacaksınız.

İkinci müdür tüm kuvvetiyle nazik olmaya çabalıyordu fakat bu zoraki nezaket çabası resmiyetin itici duvarlarına tosluyordu.

— Evet…

Eşref Hoca'nın kimlik bilgileri dosyadaki bilgilerle karşılaştırılıp teyid edildikten sonra Akrep Teoman girdi araya.

— Hocam dosyanızda cinayet filan var mı?

Eşref Hoca, Akrep Teoman'ı tanımıyordu ve bu türden gardiyan gevezeliklerinin hapishaneye ilk girişte yeni gelen Müslüman mahpus hakkında bir fikir edinmek amacıyla yapılan bir tür test sorusu olduğundan da habersizdi. Fakat tandırdan yeni çıkmış kelle gibi kabih suratlı bu adamın sorusunun hiçte iyi niyetli olmadığını anlamıştı Eşref Hoca. Bu sorudan hoşnutsuzluğunu belli etmeliydi o hâlde.

— Hayırdır, neden sordun?

Suratındaki sırıtış kayboldu bir ânda Akrep Teoman'ın.

— Hocam yanlış anlama, yani muhabbet olsun diye…

— İlginç. Ben Müslüman bir tutuklu sen ise bir gardiyan. Birkaç dakikadır bu ilk karşılaşmamız… Dost değiliz, kardeş değiliz, arkadaş değiliz… Üstelik sen tağutun hizmetinde olan bir memurken muhabbetten bahsetmen çok anlamsız geldi bana.

Başta Akrep Teoman olmak üzere odadaki herkes şaşırmıştı biraz. Yeni gelen şeriatçı mahpusların ilkinden böyle umulmadık bir tepki alınca günün hayli zor geçeceği anlaşılıyordu. Hapishane gardiyanlarının çoğu sanki elekten geçirilip seçilmişler gibi oldukça pişkin tiplerden oluşur. Zaten bu pişkinlikleri olmasa sövgü, lanet ve beddualarla hakaretlerin bini bir para bile olmadığı hapishanelerde bu işi yapmalarına imkân yoktur. Hoşnutsuzluğun belirdiği yahut tansiyonun yükseldiği bu tür durumlarda hemen bir diğeri devreye giriverir. Tıpkı Akrep Teoman'ın yanında oturan Kırçıl Gürsoy isimli baş gardiyanın yılışık bir sırıtışla söze girmesi gibi:

— Eşref Durucan. Böyle hemen alınganlık göstermene lüzum yok. Baş memurumuz Teoman Bey çok iyi niyetlidir. Sizin, buraya geleceğinizi öğrenir öğrenmez rahat edebilmeniz için gayret gösteriyor.

Hapishane gardiyanlarının çoğu sanki elekten geçirilip seçilmişler gibi oldukça pişkin tiplerden oluşur. Zaten bu pişkinlikleri olmasa sövgü, lanet ve beddualarla hakaretlerin bini bir para bile olmadığı hapishanelerde bu işi yapmalarına imkân yoktur.

— Ya… Geceden bu yana oturup dinlenecek bir sandalyesi ve lavabosu bile olmayan o daracık odada tutulmamız demek sözde rahat edebilmemiz için önceden yapılan bir hazırlığın eseriymiş!..

İkinci müdür cidden üzülmüş ve şaşırmış gibi yaparak:

— Sizi karşılayan memurlar yeni olduğu için acemilik etmişler. Bu sabah mesai başladığında haberimiz oldu gelişinizden. Ve gördüğünüz gibi idare olarak sizleri en kısa sürede odalarınıza almak için seferber olduk. Neyse. Eşref Bey. Kurumumuzda daha önce tanıdığınız ve beraber kalmak istediğiniz kimse var mı?

— Hayır, yok.

— Eşref Bey. Sizin ve diğer arkadaşlarınızın da dosyalarına baktım. Biliyorsunuz, mahkeme sürecinde her birinizin kurumumuzda iyi halli olup olmadığınıza dair rapor talep edilir. Allah korusun(!) herhangi bir ceza almamanız için hepinizin azami dikkati göstermeniz gerekiyor.

İkinci müdür, Eşref Hoca'nınkine benzer hoşnutsuz tavırlara ve hatta agresif ve saldırgan adî mahkumlara dahi aşinaydı. Kamber Müdür'ün talimatıyla daha önce de yaptıkları gibi Müslüman mahpusları birbirlerinden ayırmaya çalışmalıydı. Resmi ve ruhsuz nezaketinin asıl sebebi de buydu zaten. Konuşmalarına öyle bir samimiyet havası katmaya uğraşıyordu ki Eşref Hoca ve arkadaşları için iyilikten başka bir şey düşünmediğine inanmasını bekliyordu. Öyle ki şunu da söylemek ihtiyacı hissetti bir ara;

— Cezaevlerinde Müslümanlar var ve onlara yardımcı olabileyim diye bu işi yapıyorum… Yoksa bir gün dahi durulmaz buralarda!

Eşref Hoca bu karakteri çok tanıdık bulmuştu. *'Her tarafından fetula akıyor, kumpasçı münafık'* diye geçirdi içinden.

Hapishanede ilk saatler, ilk günler zor geçer, zordur ilkler. Hapishaneye ilk geliş ve karşılanış da öyle. Bilhassa tecrübesizlik Müslüman mahpusu zor durumda bırakabilecek işlere yöneltebilir. Eşref Hoca evet, hapishane tecrübesi yoktu ama sözde tatlı dil ve güler yüz gösteren tağutun zindancı memurlarına da zerre kadar itimat etmiyordu. İkinci müdür hapishanedeki

zindancıbaşılardan değil de herhangi bir yardım kuruluşunun fedakar yöneticisiymiş gibi devam ediyordu lakırdılarına:

— Eğer isminiz *'Örgütten ayrılmıştır'* diye kayıtlara geçerse hiç şüpheniz olmasın hepiniz için en kısa sürede tahliye olma yolu açılacaktır. Önce tahliye olup ailelerinize kavuşacak sonra da kesin olarak beraat edeceksiniz.

Akrep Teoman, eğer araya girmese patlayacakmış gibi hissediyordu kendisini. İhtiyatlı bir tavır ve gevrek bir tebessümle girdi söze:

— Hocam, hapishanedeki mafyadır, çetecidir, Kürtçüdür, koministtir vs… Diğerlerinden kimseye bu teklifleri yapmıyoruz. Neden diye soracak olursanız, şunun için… Çünkü sözünü ettiğim bu gruplardan bağımsız olarak ayrılmak için ilk fırsatını bulan dilekçesini veriyor. Hapishanenin en kalabalık grubu örgütlerinden ayrılıp bağımsız olarak kalan hükümlü ve tutuklulardan oluşuyor.

Kırçıl Gürsoy'un sinir bozucu tiz sesi duyuldu yine:

— Eşref Duruncan. Eğer bağımsız olarak kalmayı kabul edersen çok rahat edersin, şimdiden hiç vakit kaybetmeden bu fırsatı değerlendir yani… Burada da rahat edersin, mahkeme aşamasında da faydasını görürsün.

— Hangi örgütün dolmuşuna binip de hapishaneye düşmüş olursa olsun, hapishanede örgütün vasiyetinden çıkıp özgürlüğünü ilân etmeli… Yeminle söylüyorum, şu eski tip örgütçüler var ya, ne kadar acıyorum onlara yahu… Geçenlerde bağımsızlara katılan sol terörden Gökhan diye bir genç vardı. Örgütçülerin arasındayken kendi başına süt bile içemiyormuş… *'Onların arasında kalsam kanser olur ölürdüm abi'* demiş oda arkadaşına, cık, cık, cık…

— Eşref Bey. Kurumda örgütçü olmak her açıdan zarar yani. Örgütçülük vazgeçilemez bir şey değildir. Kurumda kaldığın sürece bağımsız ol, kafana göre takıl! İlk mahkemede tahliye olduğunda özgür bir vatandaş olarak istediğini yapmakta serbestsin. Neticede burada cezaevindesin ve cezaevinden çıkabilmek için gerekli gayreti en başta senin göstermen gerekiyor, haksız mıyım?

Eşref Hoca, karşısında oturmuş ve kendisini dava arkadaşlarından ayırabilmek için çene yoran güruhun bizzat kendilerinin organize bir çete olduklarını düşündü. Resmî üniformalı Akrep Teoman'ın üzerindeki montun sol üst kısmındaki CTE yazısı da dikkatini çekmişti. Hapishane idaresinin bir ayak oyunuyla karşı karşı olduğunu düşünüyordu şimdi. Bu durum onu oldukça öfkelendirmiş olsa da sükûnetini koruyarak kendinden gayet emin ifadelerle şöyle söyledi oradakilere:

— Öyle anlaşılıyor ki Müslüman mahpusların arasına fitne sokmaya ve birbirlerinden uzaklaştırmaya çalışmakla talimatlandırılmışsınız. Beraberimdeki kardeşlerimden bir tanesini dahi şu ya da bu gerekçeyle *'Bağımsız'* diyerek bizden ayırıp uzak tutmaya çalışırsanız o ân dananın kuyruğunun koptuğu ân olacaktır, bilesiniz…

— Bizi tehdit mi ediyorsun, Eşref Durucan…

— Ne oldu ki şimdi Eşref Bey? Hem bir Müslüman başka Müslümanları tehdit eder mi, Allah aşkına? Size yardımcı olmaya çalışıyoruz, sen ise bizi tehdit ediyorsun!

— Valla şu ânda kurumumuzda, yani sizinki kadar uzun değil ama bir çok sakallı mahkum var… Fakat hani neredeyse can ciğer kuzu sarması gibiyiz onlarla. Onlara elimizden geldiği kadar yardımcı oluyoruz, onlar da bizi sever, hürmet ederler.

Eşref Hoca burada daha fazla kalıp böylesine boş sözleri dinlemek istemiyordu artık. Oturduğu yerden kalkıp kapıya doğru yönelirken son olarak şunlar söyledi hapishanenin kumpas heyetine:

— Eğer dananın kuyruğu kopacaksa da elinizde sadece kuyruk kalacaktır, bunu da böyle bilin! Ayrıca, biz örgüt değil Tevhid ve Sünnete davet eden Müslüman bir cemaatiz.

Kendisine nezaret eden gardiyanlarla beraber geceden beri bekletildikleri daracık odaya girdikten sonra gardiyanlar kayıt işlemi yaptırmak için bir kişiyi daha çağırdı.

Eşref Hoca onlara dönerek:

— Siz şimdilik gidin, arkadaşlardan birisi hazır olunca size sesleniriz.

Gardiyanlar itiraz etmeden kapıyı kapatıp geri döndüler.

Eşref Hoca, mahkum kabul ve kayıt işlemi sırasında yaşananları kısaca anlattı arkadaşlarına:

— Kardeşlerim, gece yaşadığımız üst araması sıkıntısından sonra şimdi de böyle bir kumpas masası kurmuşlar. Herhangi birinize *'Arkadaşlarınızdan ayrılın, bağımsız kalmak istiyoruz diye dilekçe verin, hapishanede rahat eder ilk mahkemede de tahliye olursunuz'* şeklinde bir teklifte bulunurlarsa ânında tepki gösterin. Tepki gösterirken abartı olmasın, makul seviyede bir reddedişte bulunun. Kararlılığınızı görsünler. Kesin ifadelerle *'Ben, arkadaşlarım dışında hiç kimse ile birlikte kalmak istemiyorum'* deyin. Birkaç kişi onlara bu düzeyde tepki gösterirse sonrakilere böyle bir teklifte bulunamayacaklardır.

Herhangi birinize 'Arkadaşlarınızdan ayrılın, bağımsız kalmak istiyoruz diye dilekçe verin, hapishanede rahat eder ilk mahkemede de tahliye olursunuz' şeklinde bir teklifte bulunurlarsa ânında tepki gösterin.

Hepsi de hapishane kapısında içeriye ilk kez adım atmış olan gençlerin tamamı Eşref Hoca'nın bu kararlı tavrını ve tavsiyelerini yürekten desteklediler. Gençlerden heyecanlı birisi şöyle bir teklifte bulundu:

— Hocam, izin verin saldıralım bu müşriklere…

Eşref Hoca bu teklifte bulunan Serkan'a baktı, gülümsedi ve orada bulunan tüm gençlere hitaben şöyle dedi:

— Kardeşlerim! Şirkin hakim ve yaygın olduğu ve her ân kötülük üretmeye devam ettiği bu sistemi neye benzetebiliriz?

Hepsi de önceden aynı cevap üzerinde çalışmışlardı sanki:

— Bataklık… Tam bir bataklık, hocam…

— Peki kardeşlerim, bataklıkta en çok ne olur?

— Sineek!

— İşte şu gördüğünüz biyolojik varlıklar var ya, şirk sistemi bataklığında her birisi aslında birer sinek hükmündedir. Bizler de onlarla bir Müslümanın vakarına yaraşır olgunlukla muamelede bulunmalıyız. Bilin ki maraba kısmıyla hiçbir sorun çözülmez onlarla münasebetimiz doğal olarak çok iyi bir düzeyde olmaz. Fakat çok kötü olmamasına da dikkat edin. Neticede şu saatten itibaren mahpusta olsak bizi diğer mahpuslardan ayıran özelliğimizi daha görünür kılmalıyız. Bizler, Müslüman mahpuslarız. Anladığım kadarıyla bunların arasında Müslüman mahpuslara pek de iyi niyetli olmayan bazı tipler var. Şahsiyetimize yönelik olarak sözlü herhangi bir tahrik girişimi olduğunda dahi o ânki hislerimize kapılıp fevri hareket etmekten kaçınalım.

— Allah razı olsun, hocam.

— Bu arada şunları da belirteyim. Bahsettiğim durum da dahil olmak üzere olağan dışı gelişmeleri herkes, biraz sonra yerleşeceğimiz hücredeki sorumlu kardeşe iletsin. Benzer durumlarda ilk olarak kendi aramızda istişareyi ve cemai olarak hareket etmeyi kalıcı kılalım. Cemai tutum ve hareketi gevşetir ya da terk edecek olursak şer'an emrolunduğumuz bir şeyi terk etmiş oluruz. Bunun başka olumsuz sonuçları da olacaktır kuşkusuz. Mesela en başta aramızdaki kardeşlik hukuku ve mü'mince muhabbet örselenecektir. Bununla beraber müşrik, münafık ve zalim dediğimiz hapishane idaresi nezdindeki konumumuz basitleşecektir. Öyle ki bizlere bağımsız dedikleri ve diğer âdi mahkumlardan daha aşağılıkça muamelede bulunacaklardır. Onun için aramızdaki uhuvvet ve muhabbet surlarında küçük de olsa gedik ve delik açtırmayalım. Her daim niyetlerimizi ihlas üzere tazeleyelim. Kendinizin davâ için ne kadar değerli olduğunuzu düşünün ve en az aynı düzeyde mümin kardeşinize de değer verin.

Odadaki Müslüman mahpusların yaşça en küçüğü olan Rahmi, Eşref Hoca'nın hapishane hakkında yaptığı nasihati dinlerken birkaç saniyelik sükûnetten istifadeyle şunu sordu:

— Hocam, daha önce cezaevinde yattınız mı?

Eşref Hoca, Rahmi'nin sorusuna bir örnek vererek cevaplamanın daha uygun olacağını düşündü:

— Âlem-i Ervah'ta birbiriyle ülfeti olan ruhlar dünya hayatında karşılaşıp bir araya geldiklerinde sanki yüzyıllardır tanışıyorlarmış gibi bir yakınlık hissederler. Hatırlıyorsan eğer, hapishane imtihanıyla ilgili olarak İslam tarihinden birçok önder ve örnek imamlarımızın sabır ve mücadeleleri hakkında bazı sohbetlerimiz olmuştu… Hatırladın mı?

— Evet, Hocam.

— Bizden önceki muvahhid imamlardan birçoğu sadece tefsir, fıkıh ve başka alanlarda ilmî eserler üretmediler. Aynı zamanda devasa bir hapishane kültürü ve hapishane geleneği de aktardılar bize. Hapishanelerde yazılmış birçok ilmî eserden yüzyıllardır istifade ediyor İslam ümmeti. Kur'an-ı Kerim'in en güzel kıssası olan Yusuf'un *aleyhisselam* hapishane hayatından tutun da bugün birçok ülkede tağutların zindanında, hücrelerde tutulan tevhid davetçisi ilim adamlarımıza kadar muvahhidler hiçbir zaman hapishane gerçeğinden uzak kalmadılar. Bizler tutuklanmadan önce zindandaki kardeşlerimizin ahvalini anlamaya ve hem hapishanede, hem de dışarıdaki aileleriyle ilgili sıkıntıları paylaşıp hafifletmeye çalışıyorduk. Yani aslında bizler dışarıdayken de kalbimizin bir tarafı her zaman mahpus Müslümanlarla beraberdi. İşte bundan dolayı Rahmi kardeşim… Bundan dolayı nasıl ki zulmen tutuklanmış

olmaya hiçbirimiz şaşırmadıysak eminim birçoğumuz hapishaneye adımını attığında hiç de yabancısı olmadığı ve sanki bir yerlerden aşina olduğu, tanıdığını hissettiği bir mekâna girdiğini düşünmüştür.

— Hocam, hepimiz aynı yerde mi kalacağız?

— Zannetmiyorum. Burası farklı bir hapishane. Bildiğim kadarıyla her hücrede en fazla üç kişi tutuyorlar burada.

— Hepimiz aynı yerde kalmak istiyoruz diye direnşek şartlarımızı kabul etmezler mi sizce?

Tebessümü hak eden teklifin sahibi Ali'ydi.

— Bu tip hapishanenin iki tür hücresi vardır. Biri tekli hücre dedikleri yer. Orada ağır müebbetlik mahpuslar kalıyor. Geceli gündüzlü yirmi dört saat tek başlarına tutuluyorlar hücrede.

— Buna ağırlaştırılmış müebbet değil, ağırlaştırılmış idam cezası dense daha doğru olur bence.

— Doğru, haklısın kardeşim. İdam cezası uygulamadan kaldırıldıktan sonra bütün idamlıkları böyle tekli hücrelerde tutuyorlar. Bizi ilgilendiren ikincisine gelince. Bu hücreler de üç kişilik olarak yapılmış. Üç kişilik hücrelere dördüncü kişiyi almazlar. Bunu teklif etsek de kabul edeceklerini sanmıyorum. Fakat birbirine yakın hücrelerde kalabilsek bu bile bizim için şu şartlarda daha az kötü olur…

Tam o sırada açılan kapıda dikilen gardiyanın sesi doldurdu odayı:

— Selamünaleyküm. Hocam siz seslenmediniz biz geldik. İşlemler için Mustafa Argunşah'ı çağırın dediler.

Mustafa *'Gideyim mi, gitmeyeyim mi?'* diye olurunu almak ister gibi Eşref Hoca'ya baktı. Eşref Hoca *'Tamam'* anlamında işaret verince her hâliyle büyük ciddiyete bürünerek kapıya yöneldi Mustafa.

En geç birkaç saat içerisinde üçerli gruplar hâlinde farklı hücrelere alınacaklarını biliyordu Eşref Hoca. Öyleyse beraberindeki Müslümanları şimdi burada üçerli gruplar hâlinde eşleştirmeliydi. Gruplandırma işini haletlikten sonra birkaç nasihatte bulunmak faydalı olacaktı.

Olgunluğu ve yaşı itibariyle ağabeylik; Kur'an ezberi ve ilmî seviye olarak da imamlık yapabileceğine inandığı gençleri hücre emiri olarak tespit ve tayin ettikten sonra her birisinin uyumlu bir şekilde beraber kalabileceği diğer iki arkadaşı belirlemek daha kolay oldu.

Kayıt işlemleri için en son çağrılan Rahmi de geri dönüp içeri girdiğinde hemen ardından hapishane psikoloğu belirdi kapıda.

— Merhaba arkadaşlar… Biraz sonra odalara alınacaksınız. Odalar üç kişiliktir. Bu nedenle sizden kim kimle kalmak istiyorsa bir liste yapın, ona göre yerleştirme yapalım.

Eşref Hoca:

— Vereceğimiz isimleri hemen yaz o zaman…

Müslümanların kendi aralarında belirlediği grupları bir kağıda not eden psikolog, şeytanî bir fitlemede bulunup öyle ayrıldı oradan:

— Tamam. Listeyi yanıma not ettim. Tabii bunun idare tarafından da uygun bulunması gerekiyor. Aksi hâlde gruplandırmayı yetkili kurul yapacaktır.

Eşref Hoca psikoloğun fitlemesini yine ona yöneltti:

— Kardeşlerimizi biz tanıyoruz, kurulunuz değil!

Hapishane psikoloğu ve beraberindekiler ayrılıp gittikten sonra Eşref Hoca gençlere nasihatlerde bulundu:

— Kardeşlerim. Mahpusluk cidden büyük bir imtihandır. En başta insanın tabiatına/fıtratına ters bir cezalandırma yöntemidir. Allah *subhanehu ve teâlâ* insanı kerim ve özgür bir varlık olarak yaratmıştır. Düşünün, tarihte sayıları ve isimleri bilinmeyen nice imparatorluklar, sultanlar, krallar, şaşaalı devletler, debdebeli ordular gelip

Olgunluğu ve yaşı itibariyle ağabeylik; Kur'an ezberi ve ilmî seviye olarak da imamlık yapabileceğine inandığı gençleri hücre emiri olarak tespit ve tayin ettikten sonra her birisinin uyumlu bir şekilde beraber kalabileceği diğer iki arkadaşı belirlemek daha kolay oldu.

geçmiştir. Bunların hemen hemen hepsinin de kendi icatları olan dehşetengiz cezalandırma vasıtaları ve yöntemleri vardı. Fakat hiç birisi de hapis dışında bir insana uzun süre acı verecek başka bir cezalandırma usulünü ne denizlerde ne de karada keşfedememişlerdir.

Muvahhidlere yönelik baskı, sindirme, inancından koparma ve teslim alma aracı hâline getirilmiştir hapishaneler. Eğer bizler, mesela cihad beldelerinden birinde olsak düşmana hücum etmekte yahut başka taktikler uygulamakta muhayyer olurduk. Savaşacak olsak zaferin ancak ve yalnızca Allah *subhanehu ve teâlâ* katından olduğuna kesin olarak iman etmekle beraber, savaş için gerekli ekipman ve teçhizatı kuşanmış olarak cihada çıkardık. Biliniz ki kardeşlerim, şu ân bulunduğumuz hapishanede en önemli techizatımız inancımızdır. Tağutun zindanına tıkılmış olmamızın asıl nedeni sadece itikadî kimliğimiz, duruşumuz ve davetimizdir. Bu gerçekten gafil olduğumuz ân, bir hiç hâline geleceğimiz ândır. Bundan da Allah'a sığınalım. Bizlere bu imtihan sürecinde güzel sabır vermesi için Rabbimize çokça dua edelim.

Kardeşlerim. Nefislerimizi acelecilikten, olur olmaz mevzularda kızıp öfkelenmekten, dilimizle şekvâ şikayet ehli olmaktan ve özellikle de gözkulak gibi azalarımızı fesattan muhafaza etmek için gayret gösterelim. Zaman ve takvâ katili televizyonu evlerimizde bulundurmadığımız gibi burada da hücrelere televizyon almayacağız.

Bu mekânda bulunan her mahpus istese de, istemese de sabretmek mecburiyetindedir. Mü'min, mücrim, ateist ve diğer türden mahpusların hepsi sabırda ortaktırlar diyebiliriz. Neticede hiç kimse isteyerek hapishaneye girmiş değildir. Eğer bizler sadece sabretmeye çalışmakla yetinirsek, bilin ki kuru sabır konusunda oldukça ileri seviyede olan mahpuslar da bulunmaktadır. O hâlde bizler muvahhid Müslümanlar olarak sabrımızı güzelleştirmek için çok çabalayacağız. Allahu Teala'nın nasip ettiği bir nimet için nasıl içtenlikle şükrediyorsak, O'nun dini uğrunda büyük bir musibetle karşılaştığımız şu süreçte Allah'ın izniyle bunun güzel akıbetini düşünerek Rabbimize çokça hamd etmeliyiz.

Hapishane hayatında hepimiz için örnek olarak zikredebileceğimiz nice önerilerimiz var, elhamdulillah.

Yusuf *aleyhisselam* zindanda bulunduğu hâlde aynı zamanda hapishanelerde tevhid davetinde bulunduğu bilinen ilk mahpustur. İmam İbni Teymiyye *rahimehullah* kale zindanında tutulduğu hâlde birçok eser üretmiştir. Seyyid Kutub öyle… Günümüzde bilinen tevhid davetçilerinden bir çoğu da eserlerinden bazılarını tağutun hapishane hücrelerinde yazmış ve ümmetin asil gençlerinin istifadesine sunmuşlardır. Hem bizden önceki, hem de günümüzdeki tevhid imamları hapishane hücrelerini adetâ birer ilim yuvasına dönüştürmüşler. Öyleyse bizler de bu yolun henüz başında olan yolcuları olarak gücümüz nispetinde azıklanmaya çalışalım.

Gençlerden biri sanki az sonra zil çalacak da herkes dağılacakmış gibi biraz da telaşlı bir hâlde temennisini bildirdi Eşref Hoca'ya:

— Hocam, keşke sizinle aynı yerde kalsaydım…

Eşref Hoca'nın cevabı hem evet, hem de hayır gibiydi:

— Tamam Abdurrahman kardeşim. Nasib olursa üç ay sonra yanıma gelirsin, inşallah…

Üç ay sonraki randevuya şimdiden sevinmeye başlamıştı Abdurrahman.

— Kardeşlerim hapishane hayatı dışarıdaki hayattan çok farklıdır. Allah'a hamd olsun ki bizleri şu hapishaneye getiren şey, ne zevk neden menfaat beraberliğidir, bilakis itikad ve erdem kardeşliğidir. Bunun çok değerli olduğu şuurunu daima canlı tutmalıyız.

Şu dar mekanlarda çokça ibadet etmek, imkanların elverdiği ölçüde ilim tahsili için şartlar en azından şu şüreçte uygundur. İleriki dönemlerde nelerle karşılaşacağımızı bilemeyiz tabii… Müslümanlar olarak hapishaneye girmiş olmamız so-

rumluluklarımızın hafiflediği veya mahpusluk süresince bittiği anlamına gelmez.

Ahlakımızın da sahih akidemize yaraşır bir güzellikte olması için azami gayret göstermeliyiz. Her nerede olursak olalım bizim için ölçü şu olmalıdır: *'Müminler arasında imanı en kâmil olan kimse, ahlakı en güzel olandır'* diye buyurur Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*.

Buralar Müslüman mahpuslar dışında, beniâdem suretindeki şeytanlarla hıncahınç doludur. Her bir hücremizi ilimle, zikirle, ibadetle, gündelik olarak müşterek bir ders halkası oluşturmakla ve birbirimize karşı mümine yaraşır güzel muamele ile ferahlatıp ziynetlendirelim. Dağ boyundaki ateşi İbrahim *aleyhisselam* için gül bahçesine çeviren Allah *subhanehu ve teâlâ* bu dar mekanları da bizler için Firdevs cennetlerine ulaşma yolunda bir arınma ve kuşanma konağı kılsın.

— Allahumme Amin…

— Kardeşlerim. Komşu hücrelerde/koğuşlarda değişik bâtıl davalardan mahkumlar olacaktır. Her kim olursa olsun onlarla münasebetlerimizi komşuluk hukuku çerçevesinde ve asgari insanî ilişkiler üzerinden yürüteceğiz. Bunlardan ilgisi ve isteği olanlara yazışarak ya da tevhid akidesini anlatan dergi, broşür ve kitap gibi yayınları ulaştırarak davette bulunulabilir.

— Hocam, bizden önce bazı Müslümanlar hücre duvarlarında delik açıp komşularına davette bulunuyorlarmış…

— Evet, ben de duymuştum bunu. Vaktimiz daralıyor. Bizi hücrelere almak için her ân gelebilirler. Her bir hücrenin acil ihtiyacı ilk olarak çay yapmak ve sıcak su gerektiren işler için bir su ısıtıcısı, bir ketıl edinmektir. Normalde hapishane idaresinin temin etmesi gerekir. Onlardan başka herhangi bir eşya talebinde bulunmuyoruz.

Bizler, tevhid akidesine ve sünnet-i seniyyeye davette bulunan bir cemaatiz. Sonuçta her birimiz ancak birbirimizle davetçi olarak da sınırlı sayıda insanlarla muhatap olmaktayız. Tağutî sistemin başta emniyeti olmak üzere hapishane idaresi ve diğer birçok kurumundaki görevlileri onlarca örgüt ve binlerce insanla profesyonel olarak muhatap olmaktadırlar. Yani İslamî cemaî yapılar, sol örgütlenmeler ve organize çetelerle ilişkilerde baskın ve hakim pozisyondalar bu timler. Cemaatlere ve gayri İslamî örgütlere mensup kişilerle ilgili olarak ciddî bir birikim ve tecrübe sahibi olduklarını tahmin etmek zor değil. Burada hapishane idaresiyle muhatap olduğumuzda bu gerçeği unutmayalım. Herhangi birimizle muhatap olduklarında bir kişiyle, bir fertle değil, bir cemaatle muhatap olduklarını güçlü bir şekilde hissettirmeliyiz. Cemaatin her mekânda ve her durumda rahmet olduğunu burada da müşahede ettik ve bundan sonraki süreçte de müşahade etmeye devam edeceğiz. Nitekim geceden bu yana yaşadıklarımız bu konuda gördüğümüz ilk örneklerdi…

Ahlakımızın da sahih akidemize yaraşır bir güzellikte olması için azami gayret göstermeliyiz. Her nerede olursak olalım bizim için ölçü şu olmalıdır: 'Müminler arasında imanı en kâmil olan kimse, ahlakı en güzel olandır' diye buyurur Rasûlullah.

— Elhamdulillah…

Kapının kilidinde tam boy döndürülen anahtarın sesi bu faslın sona erdiğini gösteren bir nokta gibiydi.

— Arkadaşlar, herkes hazırlansın odalarınıza alınacaksınız…

Aynı hücreler için gruplandırılan gençler diğerleriyle tek tek kucaklaşıp vedalaştılar. Bir sonraki görüşmeleri ortak faaliyet alanı denilen ve haftada birkaç saatle sınırlı sohbet ve spor mekanlarında mümkün olabilecekti artık. Bu da en erken bir-iki ay sonra gerçekleşebilirdi.

Kapının önünde bekleyen gardiyanların başında duran Baş gardiyan bu arada hapishanenin genel kural ve uygulamaları hakkında ara ara bir şeyler söylüyordu:

— Kitaplarınız ve eşyanız ilgili birimlerce kontrol edildikten sonra verilmesinde sakınca olmayanlar sonradan odalarınıza getirilip size teslim edilecektir…

Eşref Hoca da diğer gençlerle tek tek kucaklaşıp dualaştı. O ânda uzun bir ayrılık öncesi hissedilen daraltı verici bir hasretlik duygusu sarmıştı herkesi.

Müslüman mahpusları üçer üçer alıp götürdü gardiyanlar. Birkaç dakikalık arayla götürülen Müslümanlar birbirlerinden ne kadar da uzak hücrelere yerleştirildiklerinden çok sonra haberdar olacaklardı. Bu şekilde uzaklaştırılmış olmalarının hapishane idaresinin planlı bir tasarrufu olduğunu da ileriki zamanlarda anlayacaklardı.

İslamî davalardan mahpusların ve diğer siyasi mahpusların bulunduğu hapishanelerdeki idarelerin yetki alanları biraz daha geniştir. Bu durumu istismar eden müdürler de olur ve bunlardan kimisi hapishaneyi adetâ babasının çiftliği gibi görür. Gardiyanlar bu tür müdürlerin nezdinde ancak birer köledir.

Kamber müdür de bu tip müdürlerdendi. İstediği türden *'ideal, itaatkar mahkum'* kalıbına uymayan mahpuslardan duyduğu hıncı gardiyanlardan çıkarırdı çoğu zaman. Bir iki gardiyanı dinlenirken boşta gördü mü hemen köpürür ve azarlardı onları:

— Yapacak iş mi bulamadınız? Başmemurlardan birine gidin ve hep beraber kısmî arama için odalara girin… Bir daha da aylak aylak dikildiğinizi görmeyeyim!

Akrep Teoman verilen talimatları yerine getirmiş olmanın rahatlığıyla Kamber Müdür'ün odasındaydı yine.

— Evet, Teo Baş! Anlat bakalım, kuşları yuvalarına kondurdun mu?

— Müdürüm, emrettiğiniz gibi her bir üçlü grubu her bloğun bir köşesine yerleştirdik. Biri garpta, biri şarkta yani…

— İyi, bunlar birbirleriyle bir daha selamlaşana kadar aradan bir ay geçer. Başka?

Kamber Müdür diğer talimatlarının akıbetini de acilen öğrenmek istediğini bildiriyordu bu *'Başka?'* ile.

— Her bir odaya birer adet televizyon bırakması için de depocuya talimat verdim.

— Güzel…

— Su ısıtıcısı, ketıl falan isterlerse *'Yok!'* deyiver, dedim. Bunlar örgütçü, paraları çoktur bunların, kantinden satın alsınlar. Kütüphaneciye de

şimdilik üç kitaptan fazlasını vermemesini tembihledim.

Bunları dinlemek hoşuna gidiyordu müdür Kamber'in.

— Ah, Teo Baş! Eskiden olsa bunların her birisini *'Hoş geldin falakası'*na yatırmadan odalara aldırmazdık da… Kendimi zaptetmekte ne kadar zorlanıyorum, bilemezsin.

— Yerden göğe kadar haklısınız müdürüm. Bu örgütçülere *'Hoşgeldin'* faslı çekmek bir tarafa hani neredeyse onlar bizi, yani devlet memurlarını dövecekmiş gibi duruyorlar. Bugün yeni gelenleri başındaki uzun sakallı da bize *'Siz, tabutun askerlerisiniz!'* dedi. Ne demekse tabutun askerî olmak… Bununla da yetinmedi tabii. Tabutun askerî olduğumuz için hepimiz aynı zamanda kafirmişiz.

— Bunlar radikallerin aşırılarındandır, ama hangi birine baksan sana evliya pozu verir…

— Müdürüm, siz çok iyi bilirsiniz. Eskiden olsa bize *'kafir'* diyebilir miydi bir mahkum?

— Komünist örgütçülerle organize çetecileri bunlara tercih ederim. Maazallah, bunların eline fırsat geçerse kaşığın sapıyla bile olsa boğazlarlar bizi Teo Baş!

— Evet müdürüm, diğer mahkumlar maraba gibi. Onlarla iyi anlaşıyoruz.

— Müslüman dediğin biraz derviş, azıcık da çelebi olur, ya bunlar?

Aynı sözcük aynı ânda dökülüverdi ikisinin dilinden:

— Harbi terörist!

Vitaminler

C vitamini antioksidan görevi görmektedir. Bu sayede arterlerin kollajen yapısını kuvvetlendirir, kolesterolü ve tansiyonu düzenler ve damarda pıhtı atmasını önler.

Hamd ancak Allah'a mahsustur, salât ve selam O'nun Rasûlü'ne olsun.

Bir önceki yazımızda belirttiğimiz gibi vitaminler; yağda çözünen (A, D, E, K vitaminleri) ve suda çözünenler (B grubu ve C vitamini) diye ikiye ayrılırlar. Bir önceki yazımızın konusunu suda çözünen vitaminlerden B grubu vitaminleri oluştururken, bu yazımızda ise C vitaminini kaleme alacağız.

Vitaminler organik olup metabolizmaya katılırlar ve hücresel solunumla parçalanamayıp yapı taşlarına ayrılamazlar. Yani vitaminler bilinenin aksine vücudumuza enerji veremezler, metabolizmada düzenleyici olarak çalışırlar hormonların ve enzimlerin yapısına katılır, onların işleyişlerinde rol alırlar.

Vitamin C

Suda çözünen vitaminler vücudun günlük kullanım kapasitesine bağlı olarak fazlası ter ve idrarla atılır. Fazlasının atılmasına bağlı eksikliği diğer vitaminlere nazaran daha sık gözükür, bunun için günlük tüketilmesine dikkat edilmesi gerekir.

C vitamini, vücudun maruz kaldığı strese bağlı olarak günlük tüketilmesi gereken miktar artabilmektedir. Vücudun maruz kaldığı stres; kimyasal, duygusal, psikolojik ve fizyolojik strestir. Bu durumlarda üriner sistemden (idrarla) C vitamini atılımı artar. Dolayısıyla böyle durumlarda vücudun C vitamini ihtiyacı artar.

Kimyasal strese örnek olarak sigara, hava kirliliği ve allerjenler sayılabilir.

Böyle durumlarda bağışıklık sisteminin uygun çalışabilmesi için C vitamini yönünden zengin besinlerin alınması önerilir. Kanser hastaları gibi bazı sağlık sorunları olanların daha fazla C vitamini almaları gerekmektedir.

C vitamininin temel görevi, insan vücudundaki

temel yapı proteini olan kollajenin yapımında görev almasıdır.

Kollajen proteini insan vücudundaki proteinin %30'unu oluşturmaktadır. Kollajen özellikle kemik, kıkırdak, lif ve eklem gibi yapıların oluşmasında oldukça önemli bir rolü vardır.

Kollajen Proteininin İnsanda En Çok Bulunan Beş Tipi

Tip1 Kollajen

• Deri - Kemikler - Kıkırdak

• Tendon (kasları kemiklere bağlayan bağ) ve Ligament (eklemleri birbirine ve kemiklere bağlayan bağ)

• Diş tabakası

• Sklera(Gözün beyaz kısmı)

• Fasia (kas ve iç organları saran deri altındaki zar)

• Organ kapsülleri

Tip2 Kollajen

Büyük bir kısmı kıkırdakta bulunur.

Tip3 Kollajen

• Organların bağ dokusunda

• Düz kaslarda

• Endonöryumda (Sinir hücrelerinin etrafını saran, lifleri olan zar)

• Kan damarlarında

• Anne rahminde bebek derisinde bulunur.

Tip4 Kollajen

• Bazal membran (düz kas, iskelet kası, kalp kası, sinir hücreleri ve yağ hücrelerinin etrafını kaplayan ince tabaka)

Tip5 Kollajen

Embriyonik dokular (bebeğin ana rahminden doğuma kadar ki dokuları)

Kollajen metabolizmasındaki rolünden dolayı C vitamini vücudun tüm bölgelerinde dokuların büyümesi ve onarımı için gereklidir.

C vitamini bağışıklık sistemi elemanlarını aktif ederek vücudun tüm savunma mekanizmalarını harekete geçirir. Özellikle gebelik, çocukluk, hastalık, yaşlılık gibi dönemlerde günlük C vitamini alımını artırmak faydalı olacaktır.

C vitamini antioksidan görevi görmektedir. Bu sayede arterlerin kollajen yapısını kuvvetlendirir, kolesterolü ve tansiyonu düzenler ve damarda pıhtı artmasını önler.

C vitamininin şiddetli eksikliğinde görülen ve ölümcül bir hastalık olabilen İskorbüt hastalığı yüzyıllardır bilinmektedir. Belirtileri arasında deri altı kanamalar, kötü yaraların kapanmaması, kolay morarma, saç ve diş kaybı, eklem ağrısı ve şişme sayılabilir. Bu şikayetler kollajen içeren kan damarları, bağ dokusu ve kemiklerin zayıflamasından kaynaklanmaktadır. Günlük 10 mg vitamin C ile önlenebilir. İskorbüt her yaşta görülebilir ancak bir yaşından küçük çocuklarda ve çok kısıtlı diyet alan yaşlılarda görülebilmektedir.

C vitamini suda çözünür olduğu için ısı ile çabuk yok olabilir, bu nedenle gıdaların uzun süreli depolama ve pişirme ile C vitamini içeriği azalabilir. Buharda pişirme ile besinlerdeki C vitamini kayıpları kısmen daha az olur.

Vitamin C kaynağı olan birçok meyve ve sebze genellikle çiğ tüketilir.

Vitamin C içeren gıdalar sırasıyla; Kırmızı tatlı çiğ biber, portakal, limon, mandalina, kivi, greyfurt, yeşil tatlı çiğ biber, buharda pişmiş brokoli, çilek, domates suyu, kavun, pişmiş lahana, çiğ karnabahar, maydanoz, kabak, pişmiş ıspanak, haşlanmış patates...

Dualarımızın sonu âlemlerin Rabbi olan Allah'a *subhanehu ve teâlâ* hamd etmektir.

MAVİ BOYA[1]

Anneciğim…
Benim bulunmaz yârim.
Zihnimde yine hayalin…
Duyuyor musun anneciğim?

Bir gece yarısıydı.
Hayale daldım anneciğim…
Haydi, seninle birlikte
Küçüklüğüme gidelim…

Mavi renkti sevdiğim…
Çocuk merakımı yenemedim.
Böyle öğreniyordum,
Biliyor musun anneciğim?

Gördün mü anneciğim?
Mavi rengin ettiğini…
Boya kutusuyla oynarken
Elbisemi kirlettiğimi…

Hatırladın mı anneciğim?
Hızla çarpan kalbimi,
Küçücük ellerimin
Masmavi olmuş hâlini…

Unuttun mu anneciğim?
Mavi rengin ettiğini…
Biricik yavrucuğuna
Neler ettirdiğini…

Hani yavrundum senin?
Başımı okşadığın
Benimle oynadığın
Neden sertleşiyor ellerin?

En son söylediğim,
'Vurma'ydı!' anneciğim.
Sana söz veriyorum!
Mavi rengi sevmeyeceğim…

Unutmadım anneciğim,
Mavi rengin ettiğini…
Seninle öğrendiğim
Mavi rengin çirkinliğini…

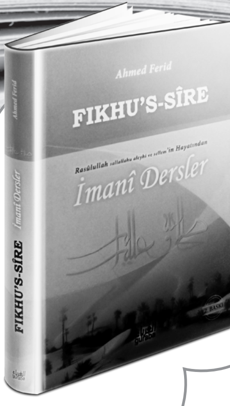
Sözümü tuttum anneciğim!
Bir daha merak edemedim.
Mavi renkle birlikte
Bir de seni sevemedim…

1.İthaf: Ebeveynlerinden psikolojik ve fiziksel şiddet gören masum ve minik çocuklara…

Veysel Türk

veyselturk@tevhiddergisi.net

Fıkhu's Sire
Ahmet Ferid

Kitap: Fıkhus Sire

Yazarı: Ahmet Ferid

Yayınevi: Guraba

Hamd âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur. Ancak O'ndan yardım ve mağfiret dileriz. Şehadet ederim ki Allah'tan başka ilah yoktur. O tektir ve ortağı yoktur. Yine şehadet ederim ki Muhammed O'nun kulu ve Rasûlü'dür.

Değerli kardeşim, bu ay Allah Rasûlü'nün hayatını anlatan bir eser tanıtacağız. Çünkü Müslümanların nerede duracaklarını, nasıl hareket edeceklerini, nasıl bir yol izleyeceğini, hangi hedefe yöneleceklerini, ne zaman bir şeyden el çekmelerinin, namaz kılmalarının ve zekat vermelerinin gerektiğini, ne zaman barış ve anlaşma yapmalarının, ne zaman cihad etmelerinin ve çarpışmaya girmelerinin gerekeceğini kendilerine gösterecek en iyi yol, onun hayatını öğrenmekten geçer. Onun hayatından, hareket metodundan habersiz olanların onun mesajını tüm insanlığa doğru ulaştırmaları mümkün değildir.

"Öyleyse Allah'a ve o ümmi Peygamber olan Rasûl'e iman edin ki o Rasûl de Allah'a ve sözlerine iman etmektedir; bir de ona uyun ki doğru yolu bulabilesiniz."[1]

Çünkü onun sireti ve hidayet yolu, yoların en hayırlısı ve en güzelidir. Allah Rasûlü'nü hayatı ve davet metodu hakkında bilgi sahibi olmanın başka faydaları da vardır.

1. Kur'an'ın birçok ayetinin iniş sebebinin öğrenilmesi mümkün olur. Bu ise ayetlerin anlaşılmasına, ayetlerin indiği şartları ve ortamı tasavvur etmeye yarar.

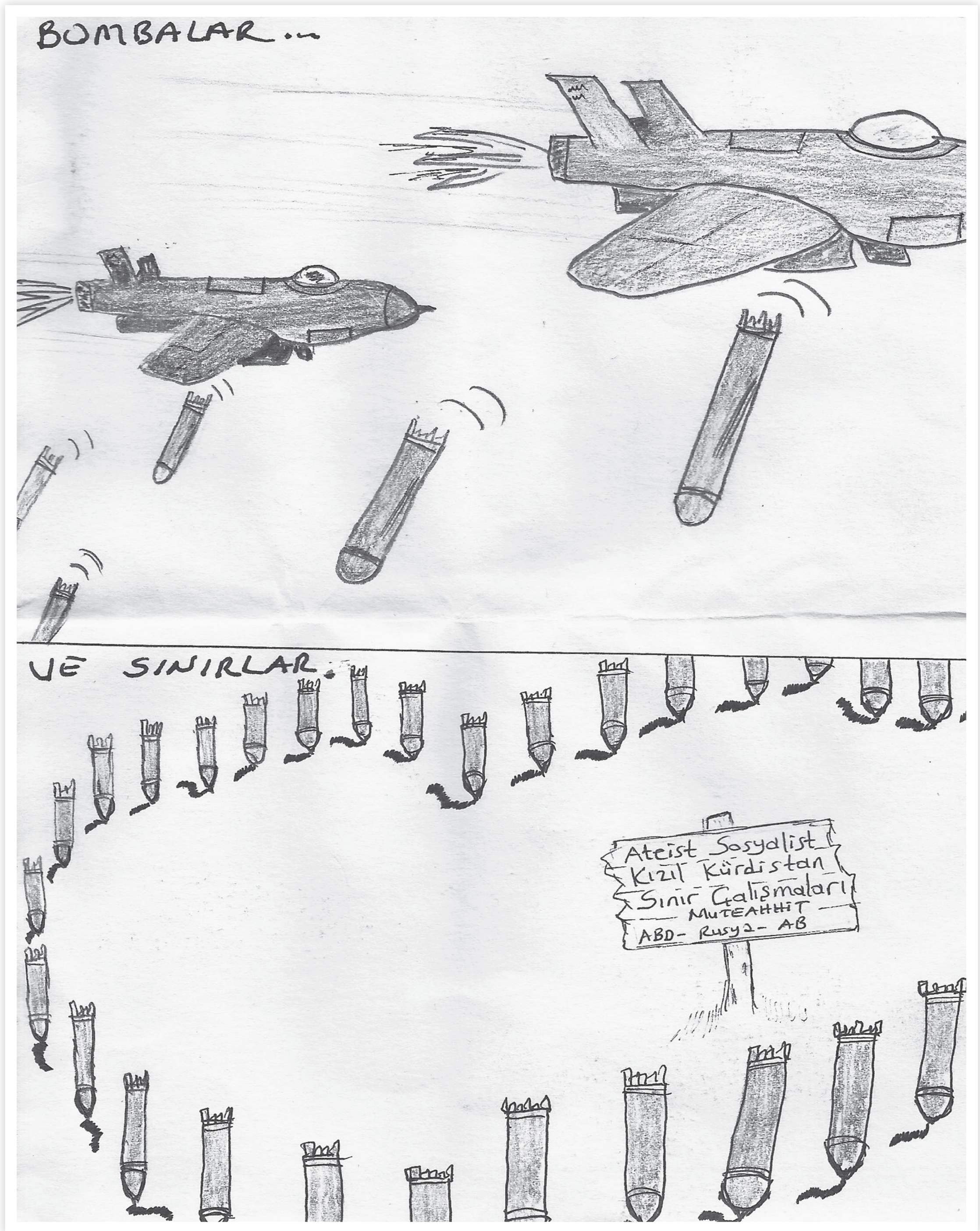
2. Siret bilgisi, davetçiler ve Allah yolunda cihad edenler için yararlı bir azıktır. Peygamber ve sahabesinin bu dini yüceltmek için gösterdikleri büyük gayretler, bu uğurda akıtılan kanlar ve verilen şehitler ve bu dine nasıl hizmet ettikleri her iki taifenin de yolunu aydınlatır.

3. Peygamber ve sahabesinin nasıl Allah'ın rızasını kazandıkları, onların insanlığa öncülük etmeye nasıl layık hâle geldiklerini öğrenmek bu sayede mümkün olur.

4. Allah Rasûlü'nün siretini öğrenmek Müslüman fert ve toplum için belirlenmiş bir hayat tarzıdır. İslam şeriatını anlamada bulunmaz bir yardımcı, yeryüzünün şahid olduğu en mükemmel yaşayış tarzının en doğru şeklini gösteren tablodur.

Davamızın sonu Allah'a hamd etmektir.

1. 7/Âraf, 158

BOMBALAR...
VE SINIRLAR...
Ateist Sosyalist
Kızıl Kürdistan
Sınır Çalışmaları
MUTEAHHİT
ABD- Rusya- AB

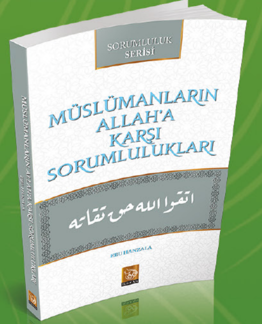

AKAİD DERSLERİ
EBU HANZALA
FURKAN

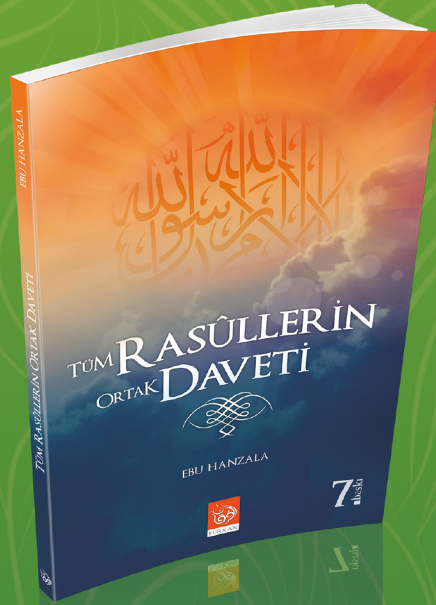

Tağutlara Kulluğun Modern Mabedleri
Komisyon

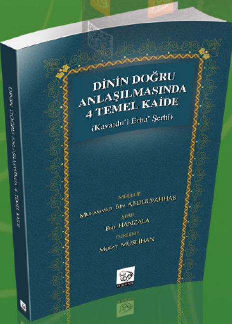

SORUMLULUK SERİSİ
MÜSLÜMANLARIN EMİRLERİNE KARŞI SORUMLULUKLARI
واولي الأمر منكم
EBU HANZALA

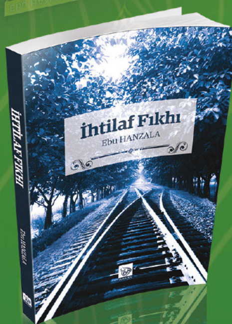

SORUMLULUK SERİSİ
MÜSLÜMANLARIN BİRBİRLERİNE KARŞI SORUMLULUKLARI
إنما المؤمنون إخوة
EBU HANZALA

SORUMLULUK SERİSİ
MÜSLÜMANLARIN ALLAH'A KARŞI SORUMLULUKLARI
اتقوا الله حق تقاته

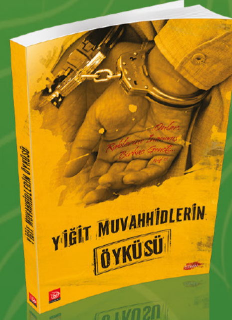

Tüm Rasûllerin Ortak Müjdesi
Ebu HANZALA
FURKAN

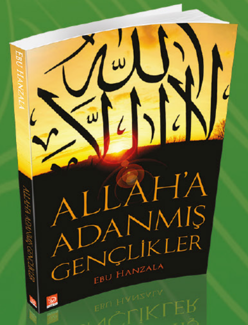

TÜM RASÛLLERİN ORTAK DAVETİ
EBU HANZALA
7. baskı
FURKAN

DİNİN DOĞRU ANLAŞILMASINDA 4 TEMEL KAİDE
(Kavaidu'l Erba' Şerhi)

İhtilaf Fıkhı
Ebu HANZALA

EBU HANZALA
GÜNCEL İTİKAD MESELELERİ

YİĞİT MUVAHHİDLERİN ÖYKÜSÜ

ALLAH'A ADANMIŞ GENÇLİKLER
EBU HANZALA

"Tağuta Kulluk Etmekten Kaçınıp, Allah'a Yönelenlere Müjde Vardır. Kullarımı Müjdele!" (39/Zümer, 17)

